

BERXWEDAN

HER TİŞT Jİ BO ENÎYA RİZGARÎYA NETEWA KURDÎSTAN

Sayı: 18-19 / Ocak-Şubat 1986 / 1.50.-DM

PKK Hilvan-Siverek Davasında Cuntanın Diyarbakır Zindanlarındaki Katliamları Açıklandı

Diyarbakır zindanlarında bulunan ve cuntanın işbaşına geldiği günden bu yana insan aklının alamayacağı en vahşi işkencelere tabi tutulan savaş esirleri, tüm baskılara rağmen, direnişlerini görkemli bir şekilde sürdürmektedirler. Cunta sonrasında azgınlaşan faşist barbarların uyguladığı işkencelerle, çok sayıda devrimci ve yurtsever katledilmiş, sayısız savaş esiri de sakat kalmıştır. Ancak sömürgeciler cezaevlerinde uyguladıkları barbarlıkların ve gerçekleştirdikleri katliamların kamuoyuna yansımasını ya da duyurulmasını şiddetle engellediklerinden, bir çok olaydan cezaevi içerisindeki tutukluların dahi haberi olmadan üstü örtülmek istenmiştir. Tutuklu yakınlarının ve cezaevi kitlesinin sürekli direnişleri sonucu açığa çıkarılan katliamlar mahkemelerde ve tutuklu yakınları tarafından dışarda çeşitli biçimlerde açıklanmıştır.

Faşist Türk sömürgecilerinin Kürdistan'daki cezaevlerindeki uygulamalarına hiçbir zaman boyun eğmeyen PKK'li savaş esirleri, ölümü de göze alarak direnmiş ve inançlarına sonuna kadar bağlı kalmışlardır. Yüzlerce sayfalık savunmalarla sömürgecileri çılgına çeviren savaş esirleri, zindanları ve sömürgeci mahkemeleri birer direniş alanına çevirerek faşist Türk sömürgecilerini yargılamışlardır. Savunma yaptıklarından dolayı

Devamı Syf: 26'da

Ulusal Kurtuluşçu Yayıncılıkta Güçlü Bir Adım Olan Berxwedan, Yeni Yayın Yılında da Direnişçi ve Ulusal Değerlere Sahip Çıkıcı Rolünü Başarıyla Sürdürecektir

Kısa süreli yayın pratiğiyle gerçek bir kitle gazetesi haline gelen Berxwedan, yeni yayın döneminde bir yılını daha başarıyla tamamlamış bulunmaktadır.

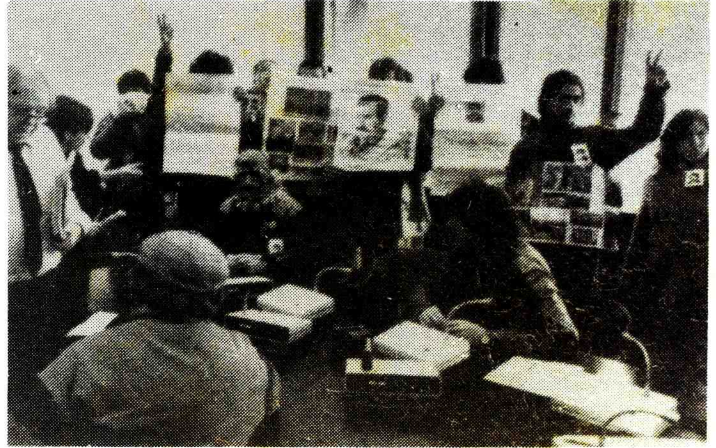
Daha önce bir süre Kürtçe olarak çıkan gazetemiz belli bir zaman için yayınına ara vermiş, 1985 Ocak ayında ise yeniden ama, daha kapsamlı, güçlü ve eğitici bir organ olarak üç dilden (Kürtçe, Türkçe, Arapça) yayın hayatına başlamıştır. Yeni yayın yılına girerken önüne koyduğu hedefleri büyük oranda gerçekleştiren gazetemiz, özellikle de Kürdistan'da mücadelenin gelişip boyutlandığı ve her alanda bunun etkisinin hissedildiği bir dönemde, yayın hayatına yeniden başlamanın da verdiği avantajla çalışmalarını sürdürmüş ve düzenli aralıklarla kitlelere ulaştırılmıştır.

Halkımızın ve özelde de Avrupa alanındaki Kürdistanlı emekçi kitlelerin beğeniyle okuduğu ve kendi sorunlarına çözüm bulmak, nihai kurtuluşun yol ve yöntemlerini öğrenmek için güvenle başvurduğu gazetemiz Berxwedan, yayın ilke ve hedefleri doğrultusunda önemli adımlar atmıştır.

Devamı Syf: 2'de

Ulusal Kurtuluş Mücadelesine ve Önderliğine Yönelen Saldırılar Protesto Edildi

● **ERNK Taraftarları, Avrupa Genelinde 30'u Aşkın Merkezde Çeşitli Eylemler Gerçekleştirdiler**

Ayrıntılı Bilgi Syf: 16'da

NEWROZ-86 BİRLİK VE DİRENİŞ GECELERİNE KATILALIM

Yeni bir Newroz dönemine, daha da güçlenen ve pekişen zafer umutlarıyla giriyoruz. Bu, aynı zamanda halkımızın 1986 Baharını güçlü karşılaması ve bu dönemi zaferlerle taçlandırmasının da bir işareti olmaktadır.

ERNK'nin 2. kuruluş yıldönümü ve Mazlum DOĞAN yoldaşın katledilişinin 4. yılında, Newroz-86 Birlik ve Direniş Gecelerine daha güçlü bir katılımı sağlamak ve Newroz'ların çağdaş anlamda kutlanılışını gerçekleştirmek için tüm gücümüzü seferber edelim! Birlik ve Direniş sloganlarıyla, ulusal bayrağımızın altında toplanalım ve Newroz'u güçlü kılalım!

Gece Tarihleri Syf: 6'da

SÖMÜRGECİLİĞİN MİLİSLEŞTİRME OYUNU BOŞA ÇIKARILIYOR

● **Dehreban Köyünde Silah Dağıtılan 9 Çetenin Silahına El Konuldu.**

● **Sömürgeci Birlikler ve Çeteler, Devrimci Saldırılarla Sürekli Telaş İçindeler.**

Yazısı Syf: 4'te

Ulusal Kurtuluşçu Yayıncılıkta Güçlü Bir Adım Olan Berxwedan Yeni Yayın Yılında da Direnişçi ve Ulusal Değerlere Sahip Çıkıcı Rolünü Başarıyla Sürdürecektir

Baştarafı Syf. 1'de

Berxwedan'ın önüne koyduğu ve gerçekleştirmek için de yoğun bir çaba sarfettiği görevlerini, O'nun ortaya çıkış koşullarından ayrı göremeyiz. **Berxwedan**, Ulusal Kurtuluş Mücadelemizin gelişmesinin ortaya çıkardığı ihtiyaçların bir ürünü olarak, yayınına daha güçlü bir içerik kazandırarak üç dilde çıkmaya başlamıştır. Sadece Kürtçe olarak yürütülen yayın, daha geniş çevrelere ulaşmada ve hitap etmede **Berxwedan'ın** yetersiz kalmasına yol açmaktaydı. Ulusal Kurtuluşçu bilincin daha geniş kitlelere ulaştırılması için, halkımızın Kürtçe okuma zorluğu da dikkate alınarak, Türkçe ve Arapça yazılara yer verildi.

Tek dilde yayın yapan ve halkımızın sorunlarını dile getiremeyen birçok yayının tersine **Berxwedan**, üç dilde de Ulusal Kurtuluş Mücadelemizin sesini en güçlü bir şekilde duyurma görevini layıkıyla yerine getirmektedir. Avrupa'da çıkan sözde "ilerici", "yurtsever", geçinen bir çok gazete ve dergi, ısrarla ulusal kurtuluş sorunlarından uzaklaşıp, basit bazı haberlerle yayınlarını sınırlarken, **Berxwedan** üç dilden yayın sürdürme zorluklarına rağmen, görevini eksiksiz olarak yapmıştır.

Bu yönüyle de **Berxwedan**, ulusal kurtuluş ideolojisinin en geniş kitlelere götürülmesinde önemli bir rolü oynamaktadır. ERNK'nin ilanı ile birlikte PKK önderliğinde gelişen Ulusal Kurtuluş Savaşının daha da boyutlanması, daha geniş kitlelere, güncel bir çok gelişmeyi yorumlayrak seslenme ihtiyacını da ortaya çıkarmıştır. Yine, yurtsever birçok çevrenin düşüncelerinin, mücadele hakkındaki değerlendirmelerinin aktarılmasında belli bir platform olma görevi de **Berxwedan'ı** ortaya çıkaran bir ihtiyaçtır. Böylece **Berxwedan**, bir yandan emekçilerin, yurtseverlerin diğer yandan da devrimci-demokrat çevrelerin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşını değerlendirme iskelesi görevini de görmektedir. Böylece sözkonusu tüm çevreler değerlendirmelerini **Berxwedan** aracılığıyla halkımıza ulaştırma olanağına kavuşmaktadırlar.

Berxwedan, tüm bu görevleri belli bir plan çerçevesinde yürütmektedir. Sayfa dizimini buna göre biçimlendirmiştir. Önümüzdeki dönemde daha da yetkinleştirilecek olan bu sayfa düzeni, bugüne kadar da kendisinden beklenenleri vermiştir.

Ülkemizde gelişen mücadelenin bu alandan da desteklenip güçlendirilmesi, ulusal direniş mücadelemizin örgütlü bir Cephe gücüne ulaştırılması amacına, hizmeti kendisine ilke olarak benimseyen gazetemiz, böylesi bir platform olma yönünde de ciddi mesafe katetmiştir. Gerek belirli köşelerinde işlediği konular, gerekse de ayrıca ele aldığı çeşitli konularla okuyucu kitlesine ve yurtsever emekçilere güçlü bir kılavuz haline gelen **Berxwedan**, bizzat kitlelerden aldığı destekle yeni ve daha güçlü bir yayın yılına girmektedir.

Başlangıçta önüne koyduğu, Kürdistanlı aydınların ve yurtseverlerin mücadeleye ilişkin düşünce ve görüşlerine de yer verme ilkesine bağlı kalan gazetemiz, istenilen yaygınlıkta olmasa da, belli oranda bu görevini yerine getirmiştir. Gazete sayfalarını Ulusal Kurtuluş Mücadelemizin sorunlarının tartışıldığı ve ortak sonuçlara varılan bir platform haline getirme amacında olan **Berxwedan**, bu rolü bir ölçüde de olsa oynayabilmiştir. Yayın ilkeleriyle çelişmeyecek, bağımsızlık mücadelemize hizmet amacını taşıyan ve halkımızın birlik, beraberlik ve dayanışmasını sağlamayı hedefleyen her Kürdistanlı aydının ve yurtseverin, düşüncelerini yayınlaması için elverişli bir zemin olan gazetemiz, bu yönlü çalışmalar için açtığı köşesinde çeşitli düzey ve biçimlerde yazılara yer verek, kısmen de olsa amacına ulaşmış sayılmaktadır.

Üzerinde büyük bir önemle durulan, ülkemizdeki mücadelenin Avrupa alanındaki Kürdistanlı emekçilere en güçlü şekilde yansıtılması ve bu alandan mücadelemize güçlü bir desteğin sağlanması, geniş bir kamuoyunun oluşturulması görevlerini de başarıyla sürdüren gazetemiz, "Yurttan Haberler" köşesinde sık sık yayınlanan eylem ve değerlendirme yazılarıyla amacına ulaşmaya çalışmıştır. Yine emekçilerin dilinden mücadelemizin anlatılması ve bundan gerekli derslerin çıkarılması yönünde de ciddi çaba sergileyen **Berxwedan**, mücadelemizin sorunlarına her yurtseverin ilgisini çekmeyi ve çözüm yolları önermelerinin de zeminini yaratmaya çalışmıştır.

Avrupalı ilerici-demokrat çevrelerin mücadelemize ilişkin görüş ve düşüncelerine de yer veren **Berxwedan**, halkımızın direnişine dünya genelinde de büyük bir ilgi ve sempatinin varolduğunu, dünya halklarının halkımızın yanında olduğunu ve kısa süreli direniş mücadelemizin dünya genelinde oldukça büyük bir etki yarattığını da ortaya koydu. Mücadelemizin haklı temellerde gelişmesinin yarattığı olumlu ortamda, ilişkimizin hemen hiç olmadığı çevrelerden dahi dayanışma ve dostluk mesajları alındığı, dünyanın dört bir alanında halkımızla iyi ilişkilerin geliştirilmek istendiği de ortaya konulmuştur.

Cephe Programının ayrıntılarıyla sunulduğu bir yıllık yayın pratiğinde bu hususta Kürdistanlı emekçilere perspektif verilmiş, önümüzdeki dönemde Cephe örgütlerinin yaratılması ve işlev kazandırılmasına da katkıda bulunmuştur. "Eğitim Köşesi"nde ele alınıp irdelenen çok çeşitli dünya devrim pratikleriyle de bu ihtiyaca cevap verilmeye çalışılmıştır. Ayrıca, mücadelemize çeşitli çevrelerden ve güçlerden yöneltilen saldırılara karşı, en küçük kazanımlarımızı dahi korumak için yoğun bir çaba sarfeden **Berxwedan**, bu tür düşmanca faaliyetlerin teşhir ve tecritinde tüm yurtseverlere perspektif vermiş, güç kaynağı olmuştur.

Avrupa alanının sorunlarına da eğilen ve bu sorunların çözümünü en objektif tarzda bulmaya çalışan **Berxwedan**, gerçek anlamda devrimci ve ulusal kurtuluşçu bir yayın organı olabilmek, mücadelemizin sorunları ve yurtseverlere dayattığı görevleri en iyi şekilde izah edebilmek için engin bir çaba sarfetmiştir.

Ancak bu bir yıllık yayın pratiğinde istenilen gerçek ölçülerin ve seviyenin tutturulduğu da iddia edilemez. Önemli bir mesafe katedilmesine rağmen, bir dizi yetersizliği de beraberinde taşıyan bir yıllık pratiğiyle gazetemiz, daha da güçlü bir yayın organı ve kitlelerin elinde rehber haline gelebilmek için daha çok yetkinleşmek, kapsamını genişletmek ve güçlü bir eğitici haline gelmek zorundadır. Bunun için de özellikle Kürdistanlı yurtseverlerin aktif desteğine ihtiyaç duymaktadır. Her Kürdistanlı yurtsever, **Berxwedan**'a sahip çıkmalı, düşünce ve pratikte ona kaynak olmalıdır. Bu mücadeleye olan bağlılığın da bir gereği olarak kabul edilmelidir.

Bugüne kadar gerçekleştirilenlerin haricinde, henüz gerçekleştirilemeyen, ya da güçlü tarzda yönelinemeyen görevler de önümüzde durmaktadır. 2. yayın yılında gazetemiz, bu sorun ve görevlerin üstesinden gelebilmek için, halkımızdan ve Ulusal Kurtuluş Mücadelemizden de aldığı güçle daha emin adımlarla ilerleyecek, daha kapsamlı çözümlerle sorunlara ışık tutacaktır.

Önümüzdeki pratik çalışma sürecinde özellikle Kürdistanlı yurtseverlerin, aydınların ve tarafsız çevrelerin mücadelemize yönelik düşüncelerini daha fazla yayınlamaya çalışacak olan gazetemiz, bu platformu yoğun tartışmaların yapıldığı bir zemin haline getirecektir. Ayrıca Türkiye devrimci-demokratik hareketinin sorunlarına da eğilinecek, bu soruna ilişkin çözümlerin

Devamı Syf: 28'de

Halkımızın Yiğit Evladı, Enternasyonalist Devrimci M. Nazif AKTAŞ Toprağa Verildi

ARALIĞIN 23'Ü

*Aralığın 23'ü
şimdiye dek
belki hiç farkında
olunmadan geçer giderdi
Duldasız.
Belleğimizde,
kalbimizde,
ve beyin hücrelerimizde
hiç bir iz bırakmadan.
Lakin,
bugün yeni bir tarih
yaratılıyor,
Paris'in işçi semtinde.
Yani 1871 gibi
işçilerin barikatlarda
olduğu gibi.
Bugün bir can düşüyor
Saint-Denis'de,
Aralığın 23'ünde.
Değil sade bir insan
bir proleter sabır,
bir enternasyonalist ruh,
ve kalbi sadece
mazlum ülkesi
ve çilekeş halkı için çarpan
bir yürek kurşunlanıyor
kahpe pusuda.
Yoldaşlar;
bir can sürüyor,
kendini namluya.
Düşmanın beynine patlayan
bir intikam kurşunu gibi.
Aralığın 23'ünde
Bir can yürüyor ölümün üzerine.
Düştüğü yerde
yaşamı yaratanları
yaşatıyor O ölümünde.
Artık Aralığın 23'ü
Böyle sakin,
Böyle duldasız
Böyle bomboş geçip gitmeyecek.
Aralığın 23'ü
Direniş tarihimize kanla kazıldı.
Ve o tarih okunduğunda
bir yandan
körolası
zulüm
sömürü ve ihanet
ve diğer yandan
sabır,
direniş
ve intikam,
belleklere kazılacak.
Ve sonsuza dek
CELAL yoldaş
intikam eylemlerimizde
YAŞAYACAK...*

19.1.1986

23 Aralık 1985 günü, faşist Türk devletinin besleme uşakları tarafından alçakça katledilen yiğit devrimci M. Nazif AKTAŞ, 7 Ocak 1986 günü Paris Komüncülerinin yatmakta olduğu mezarlıkta 1000'i aşkın Kürdistanlı emekçinin, düşmanın her türlü komplosuna karşı intikam hırsı ile dolu olarak katıldıkları görkemli bir törenle toprağa verildi. Faşist Türk sömürgecilerinin çıkardıkları bürokratik engeller yüzünden kendi ülkesine götürülemeyen şehit enternasyonalist devrimci M. Nazif AKTAŞ, ailesinin de rızasıyla Paris'te toprağa verilmiştir.

Cenaze töreninin yapılacağını duyan Kürdistanlı emekçiler, Avrupa'nın dört bir yanından Paris'e gelerek son yolculuğunda da bu yiğit evlatlarını yalnız bırakmamış ve O'nu uğurlamayı aynı zamanda bir intikam yemini vesilesi haline getirmişlerdir. Polisin izin vermemesi üzerine yürüyüş ve miting yapamayan emekçiler, "Komünarlar mezarlığı" önünde toplanarak töreni burada gerçekleştirmişlerdir. Kadın, erkek, çocuk, yaşlı ve gençlerden oluşan kalabalık kitle, M. Nazif AKTAŞ'ın anısına yapılan konuşmayı, mücadele kararlılığını ve azmini pekiştiren bir vesile haline getirerek, devrimcilerin kanına giren bu uşaklardan mutlaka hesap soracaklarını, haykırdıkları sloganlarla bir kez daha dile getirmişlerdir.

1982 yılında Filistin halkıyla omuz-omuza İsrail siyonistlerine karşı savaşan ve götürüldüğü esir kamplarında da eşsiz bir direniş sergileyen enternasyonalist devrimci M.Nazif AKTAŞ, Avrupa'da kaldığı süre boyunca halkının mücadelesine en üst düzeyde hizmet etmeyi önüne görev olarak koymuş ve mücadeleye yöneltilen her türlü saldırının karşısına çıkarak en ufak bir kazanımı dahi korumak için her zaman ön saflarda direnmiştir. Sömürgeciliğin besleme uşakları tarafından mücadelemize yöneltilen saldırılara karşı da kararlıca direnen M. Nazif AKTAŞ, bu alçak güruhların sıktığı kurşunlarla şehit düşmüş ve halkımızın Avrupa alanında verdiği ilk şehit olarak abideleşmiştir. 1871'de burjuvaziye karşı barikatlarda direnerek şehit düşen, Paris'in devrimci işçilerinin gömülü olduğu mezarlığa gömülerek, halkımızın diğer dünya halklarıyla kardeşliğini daha da pekiştiren Nazif AKTAŞ, enternasyonalist devrimciliğe de gerçek anlamını vermiştir.

Şehit devrimcinin burada toprağa verilişinin anlamı da cenaze töreninde dile getirilerek şöyle ifade edilmiştir: *«Şehit Mustafa AKTAŞ yoldaş, vatanı ve halkının mücadelesi uğruna uluslararası bir alanda direnerek şehit düştü. Ancak O, Avrupa'da da yalnız değildi. Yanında uğruna kanını döktüğü halkının bir parçası olan Kürt işçileri, emekçileri, kadınları ve gençleri vardı. Ve toprağa verdiğimiz bugün de O, yalnız değil. Bizimle, Kürdistanlı işçiler, kadınlar ve gençlerle birliktedir. Ve O, 1871 Paris Komüncüleriyle yan yanadır. Yattığı bu yer, 1871 Paris Komüncülerinin yattığı yerdir. Evet tarih, 1871 Komün savaşçıları, ihtilalcileri ile 1985 Kürt komüncülerini, ihtilalcilerini yani APOCULARI yanyana getirmiştir. Bu, tarihin muhteşem bir günüdür. Bu, ihtilalimizin dünya ihtilal tarihinin bir parçası olduğunun bir diğer belgesidir.»*

Şehit devrimcinin anısına yapılan konuşmadan sonra, ulusal bayrağımıza sarılan tabutunu alarak gömüleceği yere götüren ve toprağa veren emekçiler, saygı duruşuna geçmiş ve ardından içilen devrim yeminiyle sömürgecilerden ve her türlü uzantılarından, akıttıkları devrimci kanının hesabını soracaklarını ifade etmişlerdir.

Törene, FKBDC güçleri dayanışmacı olarak katılmış, ayrıca töreni 6 gazeteci de izlemiştir.

Sömürgeciliğin Milisleştirme Oyunu Boşa Çıkarılıyor:

"Dehreban Köyünde Silah Dağıtılan Dokuz Çetenin Silahına El Kondu"

1 Kasım 1985 günü, Şırnak'a bağlı Dehreban köyünü basan Devrimci Kurtuluş Güçlerine bağlı bir HRK birliği, köyü kuşatıp, silah dağıtılan çeteleri etkisizleştirip, düşman tarafından kendilerine verilen dört adet G-1, 5 adet kamalı mavzer olmak üzere dokuz silah ve bu silahlara ait bol sayıda şarjör ve mermiye el koyulmuştur. Kayıp vermeyen devrimci birlik, aynı gece üssüne dönmüştür.

Devrimci silahlı grup silahları almadan çok önceden düşman ajanlarına karşı köylüleri uyarmıştı. Eylem gecesi köylülerle dört saat süren bir toplantı yapan devrimciler, düşmanın oyunlarını ve bu oyunları bozmaya dair devrimcilerin kararlılığını en açık bir tarzda koymuşlardır.

Bilindiği gibi 1984 Ağustos'undan beri sömürgeciler, Şırnak alanında Alixan ajan çetesi ve uşakları vasıtasıyla, köylülüğü Ulusal Kurtuluş Direnişine karşı uygun olarak silahlandırma eylemine girişmişlerdir. Yurtsever köylüler, sömürgecilerin bu oyununa boyun eğmemiş, büyük ölçüde karşı durmuşlardır. Her türlü aşiretsel, kabilesel bölünme, ailesel çelişkiler ve zorlamalara karşın, çeteleştirme eylemi ağa ve uşaklarının sınırlı çevresiyle kalmıştır. Bu durum Alixan ve uşaklarının teşhirini daha da kolaylaştırmıştır. Adım atmayan sömürgeciler, bu defa zor yasalarıyla köylülere silah dağıtımı yoluna gitmişlerdir. Büyük bir kararlılıkla devrimcileri destekleyen köylülük, silahlandırılarak, devrimcilere karşı köyleri tutacaklar, askerleri korumak üzere karakolları bekleyecekler, operasyonlarda en önde yer alacaklar, askeri birliklere erzak vb. malzemeler taşıyacaklar böylece özel savaşın en önemli oyunu gerçekleştirilmiş olacaktır.

İşte Alixan Tatar ajanı ve uşağı Abdullahê Süleyman vasıtasıyla Dehreban'a verilen dokuz silah, alanda oynanmak istenen tehlikeli oyunun bir adımını oluşturmaktaydı. Bu açıdan Dehreban eylemi ciddi sonuçlar doğuran devrimci eylem olmuştur.

Nitekim bu eylemle Şırnak alanı ve Pervari genelinde, silah dağıtımının durdurulduğu gibi, silah alanlar bile silahlarını geri vermeye başlamışlardır.

Eylemin telaşıyla Dehreban ve çevresindeki köylere çullanan bine yakın sömürgeci ordu birlikleri silahları alınan köylülerin kadın ve çocuklarını tutuklayarak işkenceye almış ve silah başına 400 bin TL para cezasına çarptırmışlardır. Bu durum alanda zorla silah dağıtılan köylülüğü toplu tepkiye ve silah bırakmaya itmiştir.

Dehreban devrimci eylemi, aynı zamanda Alixan çetesine de en iyi uyarı ve cevap olmuştur.

YOLDAŞLARIMIZIN KANI YERDE KALMAYACAK!

2 Kasım 1985 gecesi, HRK'ye bağlı bir grup devrimci, Çemê Mezin (Yoğurcalar) köyünü basarak Alixan'ın uşağı ve muhbir Osman Sevim (Osmane Murad) ve oğlu Musa Sevim'i ölümle cezalandırarak, devrimcilere ve halka karşı kullandıkları bir Bruno'larına el koymuşlardır.

Sözkonusu muhbir daha önceleri aynı köyde bir grup devrimci ile sömürgeciler ve çeteler arasında meydana gelen çatışmadan yaralı kurtulan Sertaç yoldaşın kan izlerini takip ederek ölümüne neden olmuştu. Olay halk üzerinde çeteler ve muhbire karşı büyük bir kin ve tepki doğurmuştu. Nitekim çok geçmeden muhbirin cezalandırılması, hem halktaki iki devrimcinin (Saadet ve Sertaç yoldaşlar) ölümünden doğan üzüntüyü büyük ölçüde giderirken, muhbirlere ve arkasındaki uşak ağa takımına ve sömürgecilere kesin cevap olmuştur.

Aynı gece köy halkı toplanarak, muhbirin suçu açıklanmış ve köylülerin onayı alınmıştır. Diğer yandan aynı köyde Alixan'ın uşaklığına yatkın olanlar uyarılarak, bunlardan Salihê Tudê'nin silahlarına el konulmuştur.

SÖMÜRGECİ BİRLİKLER VE ÇETELER, DEVRİMCİ SALDIRILARLA SÜREKLİ TELAŞ İÇİNDELER

26 Kasım 1985 gecesi Biryan köyünde konumlanan ajan ve muhbir çeteye, HRK savaşçıları tarafından saldırı düzenlendi. Saldırının haberini alan ajan ve çeteler büyük panik ve korku içinde kaldılar. HRK savaşçıları, Şırnak ve Gundikê Melle karakoluna giden yolları keserek ve köyü kuşatarak saldırıya geçtiler. Şırnak alayı ve Gundikê Melle'de konumlanan düşman güçleri ve çeteler telsizle haber aldıkları halde, ancak havaya binlerce mermi, aydınlatma roketi atarak savunma durumunda kaldılar. Üç saate yakın süren yoğun çatışmadan sonra devrimci savaşçılar, hiç kayıp vermeden üslerine dönmüşlerdir.

Düşman, Partinin kuruluş yıldönümü nedeniyle gerçekleşecek devrimci eylemlere karşı, büyük önlemlere başvurduğu halde bunu önleyememiş, Biryan'da HRK savaşçıları tarafından başarıyla gerçekleştirilen devrimci eylem, düşmanın bu önlemlerini sonuçsuz bırakmıştır.

Bu eylem daha çok Şırnak halkının talebi doğrultusunda gerçekleştirilmiştir. Ahmedê Mehmedê Reşit (Ahmet Biryan) adlı ajan ve düşmanın aktif çetelerinden Sedo ve Reşit adlı kardeşler ile Salih, Halil, Sekvan kardeşler burada bulunmaktaydılar. Halka büyük zarar veren bu hain takımına daha önceleri birkaç defa devrimci eylemler düzenlendi ve 1984 baharında bu eylemlerin birinde Ahmet Biryan'ın kardeşi öldürülmüştü.

Sömürgecilerin milisleştirme faaliyetini en önde bu unsur yürütmüştür. Aynı zamanda bu hain takımı, KUK-SE çetesine de mensup olup, sömürgecilerle sürekli işbirliği halinde olmuşlardır. Şırnak alanında halka ve devrimcilere karşı, sömürgeciler ve ağalarla aynı tavrı koyan bu ajan ve muhbir çete, biri Akêr'de (Salih), diğeri Talgo'da (Yusuf) olmak üzere iki yurtseverin kanına girmişler ve gittikçe yöre üzerinde tehlikeli olmaya başlamışlardır. Ama cezasız kalmayacaklarını da çok iyi anlamışlardır. Verilen telsizler ve sürekli askeri kuşatmayla "güvenlik" içinde oldukları halde, gittikçe azgınlaşarak korkularını daha da açığa vurmuşlardır.

OMYANUS KÖYÜNE DÜZENLENEN BÜYÜK ASKERİ OPERASYON BOŞA ÇIKARILDI

14 Kasım 1985 sabahı, karadan ve havadan yüzlerce sömürgeci asker Omyanus'a aktarıldı. Ve aynı sabah Şırnak, Siirt, Pervari ve çevre köylerde konumlanan askeri birlikler de büyük bir hızla Omyanus'a seferber edildi. Belli ki büyük bir av peşindeydiler. Kesin bilinmemekle beraber sayıları 700-1000 arasındaydı. İçlerinde 50'ye yakın kontr-gerilla ve 30'a yakın çete vardı. Köyün uzak çevresi (Xırbıkê Bestê, Çemkê, Talgo, Osyan köyleri ve Herekol dağının etekleri) tümden kuşatma altındaydı.

Kuşatma içinde kalan bir grup devrimci, iki gün süren çatışmadan sonra, kayıp vermeden kurtuldular.

Operasyondan başarısız çıkan işgalci birlikler, bu kez de kudurmuşcasına köylüler üzerine yürüdüler. Küçüğünden büyüğüne kadar onlarca köylüyü işkence altına aldılar. Meydan dayağından geçirdiler. Bu da yetmiyormuş gibi, çetelerle birlikte halkın Gomlarını ve evlerini yıkıp yaktılar. Doğal faaliyetlerinden alıkonularak, hayvancılığı yasakladılar ve bunlarla intikam almaya çalıştılar.

Ama köylüler direndiler; acizlik göstermediler, ağır işkencelere ve hakaretlere dayandılar. Bütün bunlarla düşmanı daha iyi tanıdılar, soylu davada kesin karar kıldılar. Ve bundan böy-

Devamı Syf: 26'da

İşgalci Faşist Türk Ordusunun Koltuk Değnekleri: "Köy Korucuları"

15 Ocak 1986 tarihli Milliyet gazetesinde yeralan bir haberde "köy korucuları" oluşturma kanununun Siirt ve Hakkari'den sonra Urfa, Mardin ve Diyarbakır'da da yürürlüğe konulacağı, iki ay önce 7 binden 15 bine çıkarılan "köy korucuları"nın sayısının bu sefer de 25 bine yükseltileceği bildirilmektedir.

Milliyet Halk Gazetesi

●Güneydoğu'da helikopterler, binlerce duyuru attı

Eşkıyaya son ihtar

'TESLİM OL'

...çatışma so- ...çirilen bir teroristin ... birlikte, "**Sonunun bu olmasını istemiyorsan, teslim ol. Diğer arkadaşların gibi insanca yaşamını sürdür**" sözleri bulunuyor.

25 bin korucu

Öte yandan, güvenlik kuvvetleri "**Güneş Harekâtı**"nda önemli aşamalar kaydederken, kırsal alanda başarı ile sürdürülen köy korucu sisteminin tüm bölgeye yayılması hedefleniyor. Bu proje ile aynı sistemin Siirt ve Hakkâri'den sonra, Şanlıurfa, Mardin ve Diyarbakır'da da yürürlüğe konacağı, halen 15 bin dolayındaki korucu sayısının 25 bine çıkarılacağı bildiriliyor.

Bu arada, bölgede Türkçenin yaygınlaştırılması ve TRT yayınlarının rahatça dinlenebilmesi amacıyla Güneydoğu'da 5 bin transistörlü veya elektrikli radyonun ücretsiz dağıtılacağı açıklandı.

liği kabul etmeyen halkımızı da "HRK savaşçılarına yataklık etme" ya da "Apocu" olmakla suçlayarak, üzerinde baskı uygulayıp sindirmeye çalışmakta, halkımıza da siyasi tercihini yapmayı dayatmaktadırlar. Dini duygu ve inançlarını istismar ederek halkımızı aldatmaya çalışan sömürgeci barbarlar, bazı ayetlerden de sahtekarca alıntılar yaparak köylüleri "bölücü eşkiyaya" karşı savaşmaya kışkırtmaktadırlar. Büyük bir sahtekarlık örneği olan bu ayet alıntıları, düşmanın acizliğinin de aynası olmaktadır.

NATO'nun 2. büyük ordusuna sahip olan faşist TC, bu işgalci ordusunun 2/3'sini ülkemize doldurarak, mücadelemize karşı harekete geçirmiş olmasına rağmen, kendi gücünü yeterli görmemekte ve ülkemizde de kendisine dayanak aramaktadır. Hergün daha da güçlü atılımlarla ilerleyen ulusal direniş mücadelemize karşı devreye soktuğu çok çeşitli engelleme ve saldırı uygulamalarından birisi olan "köy korucuları" yasasını yürürlüğe koyan sömürgeciler, bazı gerici ve uşak feodal-kompradorlara dayanarak belli yörelerde bu planlarını kısmen de olsa hayata geçirme olanağını bulmuşlardır. Birçok insanımıza zorla verdiği silahlarla onları savaştırmak isteyen düşman, bir yandan bilinçsiz ve geri sosyal yapıdan yararlanıp planlarını uygulamaya sokmakta, bir yandan da toplumdan tecrit olmuş, lümpen, serseri, hırsız ve kişiliksiz tipleri örgütleyerek hain milisler haline getirmektedir. Ajan milisleri kabul etmeyen halkımızı da ...

Başta Hakkari ve Siirt'te uygulanan "köy korucuları" yasası, ulusal direniş mücadelemiz tarafından büyük oranda işlemez kılınmıştır. Cuntanın çareyi cambazlık yapmakta araması ve dini duyguları kullanmaya çalışması bundandır. İkincisi, mücadelemizin etkisinin giderek ülkemizin dörtbir yanında hissedilmeye başlanmış olması, sömürgecileri diğer alanlarda da aynı sistemi geliştirmek zorunda bırakmaktadır. TC'nin bu uygulamada ısrar etmesinin temel nedeni ise, kendi ordularının ülkemize yabancı olması ve 1,5 yıllık mücadele sürecinde oldukça büyük oranda yıpranmış bulunmasıdır. Kısa sürede bu kadar yıpranan ve acizlik içerisine düşen işgalci Türk ordu güçleri, "köy korucularını" kendilerine siper ederek güç toplamak ve zaman kazanmak istemektedirler.

Faşist TC'nin bu "koltuk değneklerini" devreye sokmakla bir sonuca gidemeyeceğini bildiği halde, bu plan üzerinde ısrarla durması, tümden yukarda belirttiğimiz amaçlarına ulaşmak içindir. Kürdü-Kürde kırdırma bayatlamış politikasını, bir de bu yönüyle gerçekleştirmek istemekte, gericiliği hortlatarak mücadelemizin karşısına çıkarmayı ve halkımızı bir de bu yönlü bölüp parçalamayı hedeflemektedirler. HRK güçleriyle direkt karşı karşıya gelmekten kaçınan faşist ordu sürüsü ve mücadele güçlerini bu tür engellerle uğraştırmak isteyen sömürgecilerin planlarını suya düşüren halkımız ve öncü gücü, engin bir özveriyle hayata geçirdikleri siyasi ve askeri mücadeleyle bu oyunları iflas ettirmesini bilmiş, bu silahı da ters teptirmiştir. Düşman şunu iyi bilmelidir ki, hiç bir vatan haini, ulusal bağımsızlık ve özgürlük mücadelemiz önünde engel olamaz.

***Kahrolsun Ajan-Milis Çeteler!**
***ERNK Bayrağı Altında Birleşelim**
Ajan-Milis Vatan Hainlerini Ezelim!

Özel Vurucu Timler Ne İş Yapacak!

28 Ocak 1986 Salı

Hürriyet

GÜNLÜK MÜSTAKİL SİYASİ GAZETE

Kurucusu: SEDAT SİMAVİ (1896 - 1953)

özel timler görev başında

ANKARA (UBA)- Bölücü örgüt terör eylemcilerine karşı kurulan özel timlerin görevlerine başladıkları belirtildi.

Yetkililerden alınan bilgilere göre subay ve astsubaylardan oluşan özel timler kritik bölge ve havaalanları, limanlar, rafineriler gibi stratejik önemi olan yerlerde görev yapacak. Özel timler tüm güvenlik güçleri ile koordineli olarak çalışacak gerektiğinde hava ve deniz ulaşım olanaklarından yararlanacaklar.

Bölücü örgüt mensuplarının "**açık alan**" olarak nitelendikleri **Türkiye-Suriye** sınırında **gerek**li güvenlik önlemlerinin alınmasına paralel olarak burada da görev üstlenecek olan "**özel timler**"e her türlü modern **araç** ve gereç verildi.

Özel Harp Dairesinin planı gereğince devreye sokulan "özel vurucu tim"lerin sayısının 1500 olarak belirlendiği ve göreve başladıkları burjuva basında açıklandı. "Kritik" bölgelerde, havaalanlarında, rafinerilerde, limanlarda ve yurtdışı temsilciliklerinde görev yapacak olan bu timlerin subay ve astsubaylardan oluşturulacağı da açıklandı.

Sömürgecilerin bir kontr-gerilla uygulaması olarak devreye soktukları bu özel timlerin "bölücü örgüt eylemlerine" karşı oluşturulduğunu da açıklayan TC yetkilileri, bir yandan terörizme karşı olduklarını söyleyip bu hususta yaygaralar koparırken, bir yandan da ABD'den aldıkları ders gereği devlet terörizmini hayata geçirmeye çalışmaktadırlar. Avrupa Parlamentosu ve diğer uluslararası kuruluşların toplantılarında kendi çıkarlarına yönelen en ufak bir eylemi dahi abartarak ve terörist-

Devamı Syf: 27'de

PKK Diyarbakır Davasında 2 İdam

PKK'ye üye olmak ve çeşitli eylemlere katılmakla suçlanan 13 siyasi tutuklu hakkında açılan dava, 7. Kolordu ve Sıkıyönetim Komutanlığı Diyarbakır Askeri Mahkemesinde başladı.

Faşist Askeri Savcı 2 tutuklu için idam, 11'i için de 15 ila 20 yıl arasında değişen çeşitli hapis cezaları istedi. 6'sı tutuksuz olarak "yargılanan" 13 kişilik davada idamı istenen tutukluların isimleri, Zübeyir Esad İsmail ve Abdullah Işık'dır.

PKK-Van Davasında 1 İdam

7. Kolordu ve Sıkıyönetim Komutanlığı Diyarbakır Askeri Mahkemesinde Van Grubu siyasi tutukluları davasının yeni oturumu başladı. Faşist Askeri Savcı, 1 devrimci için idam, 21'i için 25 yıl, 33 tutuklu hakkında da 5 ila 8 yıl arasında değişen hapis cezalarını talep etti.

Sömürgeci mahkemede faşist Askeri Savcının okuduğu 34 sayfalık iddianamede, İdris Işık adlı devrimci hakkında, bir muhbiri cezalandırma olayına katıldığı gerekçesiyle idamı istendi.

PKK'li Savaş Esirleri Siyasi Savunmalarından Dolayı Yargılanıyorlar

Hilvan-Siverek davasında yargılanmakta olan PKK'li 17 devrimci hakkında açılan ek dava sürüyor. Devrimciler mahkemeye sundukları 361 sayfalık siyasi savunmalarında "devlete dil uzattıkları ve Kürtçülük propagandası yaptıkları" iddiasıyla mahkemeye verilmiş ve haklarında ek bir dava açılması karara bağlanmıştı.

Bu dava, sömürgeci-faşist Türk cuntasının savaş esirlerinin en doğal hakları olan savunma haklarını dahi engelleyerek bu doğrultudaki çabalarını bile kendileri hakkında bir suç unsuruna dönüştürdüğünü bir kez daha açıkça gözler önüne sermiştir. Aynı şekilde, verilen cezaların hukuki değil, siyasi olduğu; faşist Türk sömürgecileri ne kadar çarpıtırlarsa çarpıtsınlar, gerçekte halkımızın önderleri ve yiğit evlatlarının ideolojileri ve inançlarını yargıladıklarını da ortaya koymuşlardır.

Ancak, tüm cezai uygulamalara rağmen devrimciler mahkemelerde inançlarını savunmaya ve Türk sömürgeciliğini yargılamaya devam etmektedirler.

Eruh-Fındıklı Grubu

7. Kolordu ve Sıkıyönetim Komutanlığı Diyarbakır Askeri Mahkemesinde görülmeye başlanan 9 kişilik ERNK Eruh-Fındıklı davasında Askeri Savcı, tutuklu yurtseverler için 20 yıl ağır hapis cezası istedi.

PKK militanlarına yardım etmekle suçlanan ve 20 yıl hapis cezasına çarptırılmak istenen tutuklu yurtseverlerin adları şöyledir: Abdurrahman Yünü, Celal Bilek, Abdurrahman Kapalıgöz, Ahmet Yıldırım, Mehmet Keklikçi, Cemalettin Açıkça, M. Beşir Eraslan, Mustafa Tunga ve Hacı Elik.

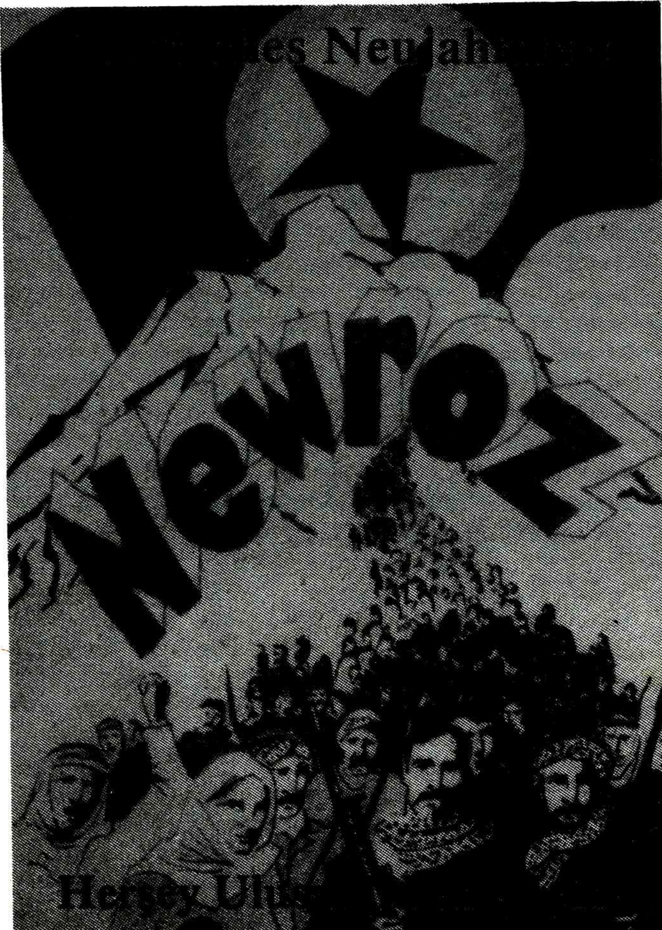
★ ★ ★

Mümin Ağcakaya Yeniden İdam Cezasına Çarptırıldı

PKK-Ankara davasında yargılanmakta olan Mümin Ağcakaya, Ankara Sıkıyönetim Mahkemesince yeniden idam cezasına çarptırıldı.

1979'dan buyana cezaevinde bulunmakta olan Mümin Ağcakaya, daha önce de idam cezasına çarptırılmış, ancak cezası yargıtayca bozularak dava yeniden başlatılmıştı.

★ ★ ★

NEWROZ-86 Birlik ve Direniş Gecelerinin Yer ve Tarihleri:

- 15 Şubat 1986-Stuttgart
  Gustav-Sigle Haus
  Leonhods Platz 28
  7Stuttgart 1
- 1 Mart 1986-Frankfurt
  Volksbildungsheim
  Hauptwache/yanı
  6000 Frakfurt/M. 1
- 2 Mart 1986 Nürnberg
- 8 Mart 1986 Basel
- 9 Mart 1986 Mannheim
  Köferaller Kultur Haus
  Gortenstr. 9
  6500 Mannheim
- 15 Mart 1986 Duisburg
  Rhein-Ruhr Halle
  4100 Duisburg-Marxloh
- 16 Mart 1986 Bielefeld
  Aula in der Kuhloschule
  Bielefeld
- 22 Mart 1986 Hamburg
  Hamburg Audi-Max Räume
  von melle Park 8
  2000 Hamburg 36
- 23 Mart 1986 Hannover
- 29 Mart 1986 Köln
  Stadthalle-Mülheim
  5000 Köln 80
- 5 Nisan 1986 Kopenhagen
  Danimarka
- 12 Nisan 1986 Denn Haag
  Hollanda
- 27 Nisan 1986 Berlin
- 2 Mayıs 1986 Paris/Fransa

Türkiye ve Kürdistan Halklarının Kardeşliği ve Dayanışması Hergün Daha da Güçleniyor

25 Ocak 1986 günü İsviçre'nin Zürich kentinde FKBDC (Faşizme Karşı Birleşik Direniş Cephesi) güçlerinin ortaklaşa hazırladıkları coşkulu ve militan bir gece düzenlendi. 1000'den fazla Türkiyeli ve Kürdistanlı emekçinin katıldığı Gecede tam bir dayanışma ve kaynaşma örneği sergilendi.

Açılış konuşmasının ardından, hazırlanan ortak konuşma sunuldu ve tüm kitle tarafından gür sesle haykırılan **"Yaşasın Türkiye-Kürdistan Halklarının Mücadele Birliği"** sloganlarıyla desteklendi. Kürdistan'da gelişen mücadelenin, etkisini Türkiye'de de yansıttığını ve faşizme karşı ortak mücadelenin kaçınılmaz olduğunu çok iyi kavrayan halklarımız, devrim düşmanı ve mücadele kaçkını güçlerin yıkıcı ve bölücü çabalarına karşı etkili bir mücadelenin geliştirilmesi gerektiğini ve direnişe sahip çıkılacağını bir kez daha belirtiler. Her iki halkın ortak düşmanı olan sömürgeci faşist Türk devletine nihai darbeyi vurabilmek ve halklarımızın kardeşliği ve gönüllü birliğine dayalı bir düzen oluşturabilmek için mutlaka güçlü bir direniş mücadelesinin geliştirilmesi gerektiğinin de vurgulandığı Gecede, sunulan ortak kültürel program beğeniyle izlendi.

Geceye katılan Kürdistanlı ve Türkiyeli emekçiler, FKBDC'nin direnişçi çizgisine sonuna kadar bağlı kalacaklarını da haykırdıkları güçlü ve coşkulu sloganlarla ifade etmekteydiler. Saatlerce süren ve program boyunca düzenli ve disiplinli bir hava içerisinde gerçekleştirilen Gece, tüm kitlelerin kolkola halay çekmesiyle yine coşkulu bir tarzda sonuçlandırıldı.

Emmerich'te ERNK İle Dayanışma Gecesi Yapıldı

18 Ocak 1986 günü, Emmerich ve çevresindeki Kürdistanlı yurtseverlerin ERNK ile dayanışmasını dile getiren bir gece eylemi düzenlendi. Hunerkom tarafından düzenlenen geceye 400'ye yakın bir kitle katılımı sağlandı.

Ulusal bağımsızlık mücadelemizin gelişip güçlendiği ve daha güçlü atılımların beklendiği bir dönemde gerçekleştirilen bu gece eylemi, mücadelemizin etkisinin bu alanda da yakından hissedildiğinin ve Kürdistanlı emekçilerin direniş mücadelesinin coşkusunu üst boyutlarda yaşadığının göstergesi oldu.

Baştan sonuna kadar tüm kitlenin ilgiyle izlediği Gece programı, zengin bir içeriğe sahip olduğu gibi, kaynaşmayı ve Cephe etrafında halkımızın birliğini sağlamayı hedeflemesi açısından da önemli bir etki bıraktı.

Tüm kitlenin sloganlarla desteklediği Gece programının sonunda çalınan "*APO hate Hilvanê*" türküsüyle kadını, erkeği, çocuğu ve yaşlısıyla halaya kalkan yurtseverler, coşkuyu en üst düzeye yaşamaktaydılar.

Yerel çapta gerçekleştirilen ve organizesini Hünerkom'un üstlendiği Gecede yaşanan birlik ve beraberlik ruhu, halkımızın kaynaşma ve dayanışma içerisine girmeye ne kadar özlem duyduğunu da açıkça ortaya koyuyordu. Hep bir ağızdan haykırılan sloganlarla düşmana karşı tek yürek olan yurtsever emekçiler, ülke mücadelesine ne kadar bağlı olduklarını birkez daha ifade ettiler. Yaklaşık 6 saat süren Gece boyunca sunulan program tüm kitlenin derin coşku ve ilgisiyle takip edildi ve direnişçilik ile ulusal kurtuluşçuluğa bir de bu yönlü sahip çıkıldı.

Dortmund Üniversitesinde "2. Kürt Günü" *Gerçekleştirildi*

1983'de birincisi yapılan "Kürt Günü", bu yıl, gazeteci yazar Jürgen Roth ve Prof. Dr. Konrad Pffaf tarafından organize edildi ve kapsamlı bir programla hayata geçirildi.

5 Şubat 1986 günü yapılan toplantılar, tartışmalar ve kültürel gösterilerle tamamlanan "2. Kürt Günü", sabah saat 09^{30}'da başlayıp gece 02^{00}'ye kadar devam etti. Gün boyu çeşitli tartışma konularının ele alındığı podyumlarda; 3 önemli tartışma toplantısı yapıldı. Birçok Kürt derneği ve kuruluşunun temsilcilerinin de katıldığı tartışmalarda somut bir sonuca varılamamış, ancak katılan güçler, kendi gerçek konumlarını ve ülke mücadelesine nasıl yaklaştıklarını ortaya koymuşlardır.

Feyka Kurdistan temsilcisinin soruna ilişkin yaptığı konuşmalar, büyük ilgi uyandırdığı gibi, sonuçta ortak noktaların belirlenmesi üzerinde de oldukça etkili olmuştur. Kürt kültürünün ancak Kürt halkının bağımsızlığına kavuşmasıyla geliştirilip güçlendirilebileceği, ortak düşünce olarak benimsetilmiş; bunun haricinde, Almanya'da bazı olanaklardan yararlanılarak Kürt halkının problemlerine kısmen de olsa çözüm aranması, sosyal ve kültürel alanlarda buradan da Kürdistan Ulusal Bağımsızlık Mücadelesine katkıda bulunulması, etkin düşünce olarak kabul ettirilmiştir.

Tartışma platformlarının ardından, Dortmund Üniversitesi, ASTA ve **Hunerkom** tarafından organize edilen kültür programına geçilmiş, çeşitli Kürt ve Alman kuruluşları ile müzik grupları da geceye aktif olarak katkıda bulunmuşlardır.

Koordinasyonda aktif olarak yeralan **Hunerkom**, aynı gece saat 20^{00}-22^{00}' arasında Foyer salonunda düzenlenen kültür programına, milli kıyafetler içindeki sanatçı ekibi, koro, folklor (büyükler ve çocuklar), ve ozanlarıyla katılmıştır. Söylenen devrimci-direnişçi türkülerle tüm dikkatleri üzerinde toplayan **Hunerkom**'un programı, folklor ekibinin sunduğu birbirinden güzel halk oyunlarıyla daha da etkili hale getirilmiştir. **Feyka Kurdistan** ve **Hunerkom** tarafından açılan standlar da büyük ilgi görmüştür. Gece yerine gelen üç ayrı kanaldan TV kameramanları, gerek tartışma toplantılarını, gerekse kültürel programı titizlikle görüntülemişlerdir.

Düzenlenen bu "2. Kürt Günü"ne katılan tüm konuklar ve izleyiciler hazırlanan programı beğeniyle izlemiş, halkımızın zengin kültürüne duydukları hayranlığı gizleyememişlerdir. Kürt yemeklerinin de sergilendiği Gecede aynı zamanda halkların kaynaşması ve birbirini daha iyi tanıması da sağlanmıştır.

Ülkemizde hızla gelişen ulusal bağımsızlık mücadelesinin bu alanda da etkisini göstermesinin belirgin bir kanıtı olan bu "Kürt Günü"nde, bazı reformist çevrelerin basitleştirme ve içeriğinden boşaltma çabalarına rağmen, halka ve ülke mücadelesine kopmaz bağlarla bağlı olan ulusal kurtuluşçu örgütlerin girişimleriyle halkımızın gerçek çıkarları savunulmuştur. Mücadelemiz giderek etkisini dünyanın her tarafında hissettirmekte, dünya halklarının dostluğu daha güçlü ve etkileyici bir seviyeye ulaşmaktadır.

Dortmund'da gerçekleştirilen bu "Kürt Günü"nde yeralan tartışmalar ve kültürel gösteriler, ertesi günü WDR televizyonundan sunulan bir programla kitlelere geniş olarak iletilmiştir.

Bu yazı Danimarka'da çıkmakta olan Byens Fri Blad Dergisinden Alınmıştır.

KÜRTLERİN UMUDU HALA YAŞIYOR

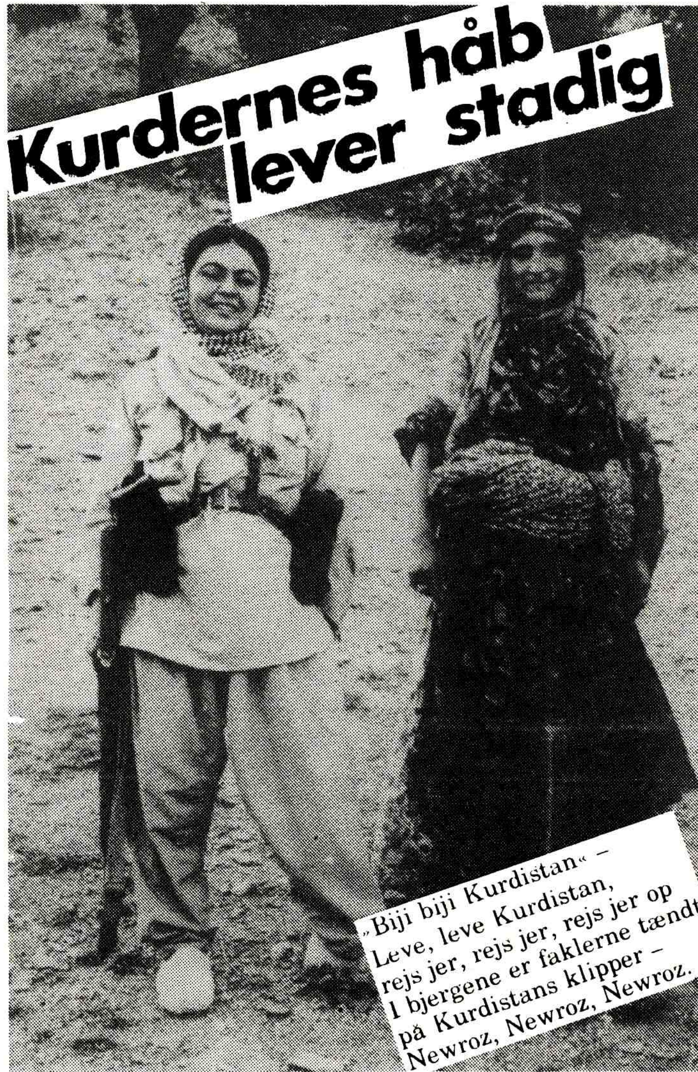
Arhus'ta Kürtlerle yaptığım beş yıllık bir arkadaşlık sonunda Kürtler ve onlara yapılan baskılar hakkında daha da bilgi sahibi oldum. Kürtler hakkında duyduğum ilgi, 2 yıl önce Türk hapishanelerinde 38 gün yatmamla daha da güçlendi. Bu Türkiye gezisinde Arhus'ta yaşamakta olan bir kaç Kürt mültecinin ailesini de ziyaret etmiştim. Kürtlere karşı yapılan baskılar alabildiğine fazla, onların mücadelesi dayanışma göstermemizi hakediyor.

Bijî bijî Kurdistan
Dê rabin, rabin, rabin
Agir pêxin ser çiyan
Ser çiya û banîyên Kurdistan
Newroz, Newroz, Newroz...

Böyle başlıyor Kürt partisinin şarkısının ilk kıtası. Kürtler 2500 yılı aşkın bir süre kendi ülkelerinde kendi ülkelerinin ismini söyleyemeden yaşadılar. Ülkeleri, yüzyıllar boyunca Osmanlılar ve Farslar, son yüzyıllarda da Türkler, İranlılar ve Iraklılar tarafından işgal edilmiştir. Newroz, 21 Mart'ta kutlanan bir Kürt bayramıdır. Bugün dağlarda meşaleler yakılıp, köylerde oyunlar oynanıp, halaylar çekilir. Newroz, aynı şekilde aydınlığın karanlığa ve iyinin kötüye karşı zaferini sembolize etmektedir. Yüzyıllar boyunca, Kürtlerin baskıya ve zorbalığa karşı zafer beklentileri yok olmamıştır. Danimarka'da yaşayan yabancıların yarısından fazlasının Kürt olmalarına rağmen kendilerini Türk olarak tanımlamaları nedeniyle Danimarka'da Kürtlerin meselesi fazla tanınmamaktadır. Kürtler kimdir? Türkiye'deki durumları nasıldır? Bunların cevabını burada vermeye çalışacağım. Buna bağlı olarak PKK (Kürt İşçi Partisi) tarafından Köln'de yapılan bir Kürt gecesinde edindiğim izlenimlerime de değineceğim.

BAĞIMSIZLIK UMUDU

I. dünya savaşında Kürtlerin çoğunluğu bugün İstanbul olarak bilinen Konstantinopel'de bulunan Sultanın hükümdarlığı altındaydı. 1920 yılında Fransa'da Türkiye ve müttefikleri arasında yapılan Sevr antlaşmasında bir çok halka bağımsızlık sözü verildi. Bunlar arasında Kürtler ve Ermeniler de vardı. Fransa büyüklüğündeki dağlık bir bölgede yaşayan 15-20 milyonluk Kürt halkı için yeni bir umut kapısı aralanmıştı.

Kürtler kendi ülkelerine kavuşamadılar. Bir Türk generali olan Mustafa Kemal, Türklerin aldığı yenilgiden sonra Sultana karşı başkaldırdı. M.Kemal, Kürtlerden aldığı destekle, Türkiye'nin bir bölümünü ele geçiren Yunan ordusuna karşı savaşta galip geldi. Osmanlı Sultan görevinden alındı. M.Kemal, devlet başkanlığına getirilerek Atatürk (Türklerin babası) ismi verildi. Atatürk halen birçok Türke modern Türkiye'nin kurucusu olarak tanıtılmaktadır. Fakat bu, ülkedeki azınlıkların üzerinde pahalıya maloldu.

Atatürk, Ermeni halkı üzerinde kanlı bir katliamı gerçekleştirerek 700 000 (yediyüzbin) Kürdü de kendi ülkelerinden zorla göç ettirdi. 1923'de Kürt dili ve edebiyatı yasaklanarak, bütün okullara mecburi Türkçe eğitimi getirildi. Kürt ve Türk dillerinin ayrı ayrı dil gruplarına mensup olduklarını da ayrıca belirtmek gerekiyor. Kürtçe ve eski Farsça, Hint-Avrupa dil grubunda bulunmaktadır. Buna karşılık Türk yetkilileri, Kürtlerin dağ Türkleri olduklarını ve Türkçeyi unuttuklarını öne sürmektedirler. Yapılan baskılar çok geniş kapsamlı olup, 1920-30'larda Kürtler ayaklanmalarda bulundular, bunlar mecburi iskanlarla cevaplandırıldılar. Atatürk'ün politikasına göre, bütün azınlıklar, kendi faşist ideolojisinde belirttiği üzere, efendi millet olan Türkleştirilecekti.

HAPİSTE 38 GÜN

Fakat günümüzde 10-12 milyonluk büyük Kürt azınlığının Türkiye'deki durumu nasıldır? 2 yıl önce Kürdistan'ın Türkiye bölümünde üzerimde yaşlı bir kadın ve gelininin doldurduğu Kürtçe şarkı kasetiyle yakalandım. Bu üzerimde yakalanan kasetler, bana ve aileye 38 günlük hapis cezasına maloldu. Ben ülke yıkıcılığı suçu ile itham edildim.

Türk hükümetinin 12 Eylül 1980 askeri darbesinden sonra demokrasiye tekrar geçildiğini iddia etmesine rağmen, Kürtler üzerindeki baskı ve zorbalık çok geniş boyutlara ulaşmıştır. İstanbul, Ankara ve Türkiye'nin batı illerinde sıkıyönetim kaldırılmasına karşın, doğu bölgesindeki Kürt illerinde sıkıyönetim devam etmektedir. 600 bin kişilik ordunun, 400 bini 1979'dan beri doğu Türkiye'de bulunmakta olup, karakolları ve Türk komando askerlerini görmek, Kürt köylerinde günlük yaşamın bir parçası olmuştur. Bütün bunların yanında Kürdistan'ın Türkiye parçasında ana şehir olan Diyarbakır, politik tutuklularla tamamen doldurulmuştur.

BASKI ALTINDAKİLERİN DURUMU

Ankara'daki Türk yönetimi, Kürt bölgelerinin gelişmesi için hiç bir şey yapmamaktadır. Kürt bölgesinde petrol, kömür, bakır ve demir gibi hammaddelerin bulunmasına karşın, bütün fabrikalar batı Türkiye'de bulunmaktadır. Kürtler hala koyun besleyiciliği, ticaret ve elişleri

yapmaya zorlanmaktadır. Çocuk doğumlarında ölüm rakamları çok çok yüksek olup, doktor ihtiyacı çok çok büyüktür. Kadınların çoğunluğunun okur-yazarlığı olmayıp, yapılan eğitim de sadece Türkçe yapılmaktadır. Kürt çocukları için okul yaşamı çok zordur. Evde hiç konuşulmayan bir dil ile eğitim yapıldığını düşünmek meseleleri anlamayı kolaylaştıracaktır.

Günümüzde de batı bölgelerindeki, Anadolu ovalıklarındaki köylülük alanlara mecburi iskan halen devam etmektedir. Bir çok Kürt, büyük batı illerinde çalışmak için göçe zorlanmıştır. Bugün binlerce çocuk kendi bölgelerinden çok uzakta doğmakta. Bu bölgelerde oturanların içinde de Kürt dili unutulmayla karşı karşıya kalmıştır. Türkiye hükümetinin asimilasyon politikası Kürdistan'da gerçekleşmek üzeredir.

KENDİLERİNDEN UTANIYORLAR

Danimarka'da da oturan Kürtlerin büyük bir bölümü bu bölgelerden gelmektedirler. Bu bölgelerden gelenler Kürt olupta Kürtçe konuşamamaktan utanmaktadırlar. Türkçe seviyesinde Kürtçe eğitim günümüze kadar, öğretmen ve eğitim araçları yetersizliğinden bir türlü gerçekleştirilememiştir. Kendi gerçek Kürt kimliğini muhafaza etmek isteyenler de büyük bir sıkıntı çekmektedirler. Örneğin; Ben, tahtaya Kürdistan yazdıkları ve Kürt oldukları için Türk çocukları tarafından alaya alınan Kürt çocukları tanıyorum. Kürtler de aynı Türkler gibi çalışmak için Danimarka'ya eşit koşullarda geldiler. Günümüzde halen siyasi mülteci olarak İran, Irak ve Türkiye'den Kürtler gelmektedirler. Bu mültecilerin gelmesi, Kürt kültürü için bir gelişme oldu. Kürtler serbestçe konuşup, şarkılarını söylemekte ve halaylarını çekebilmektedirler. Aynı şekilde ülkelerindeki siyasi gelişmeleri tartışabilmektedirler.

SİLAHLI MÜCADELE

Günümüzde bile, Kürtler otonomi için sert bir silahlı mücadele yürütmektedirler. Fakat Türkiye Kürdistan'ında mücadelenin karakteri çok değişmiştir.

Bir kaç yüzyıl önce ağalar tarafından yürütülen mücadele bugün el değiştirerek, aydınlar ve halkın geniş bir kesimi tarafından yürütülmektedir. Bugün bir çok Kürt ağası, Türk yönetimiyle ortak çalışmaktadır. Türkler tarafından bir çok ağanın satın alınması gerçekleşmiş, mücadele değişikliğe uğrayarak, bir yandan Kürt aydınları ve köylüleri, diğer yanda da Türk askerleri ve işbirlikçi ağalar olmak üzere bir sınıf savaşımına dönüşmüştür.

Günümüzde, Türkiye Kürtleri arasında, sosyalizme şöyle böyle yakınlığı olan beş politik parti bulunmaktadır. Bütün bu partilerin hepsi karşılıklı olarak siyasi mücadelelerinin sıralamasında ayrı fikirdedirler. Bazı partiler, ilerici Türklerle beraber sosyalist bir Türkiye yaratmak ve sonradan da Kürdistan'a otonomi verilmek üzere mücadele edilmesini isterken, başkaları herşeyden önce bağımsız bir Kürdistan yaratılmasını ve derece derece demokratikleşerek sosyalizme varılmasını savunmaktadırlar. Bu teorik ayrılıklar, bugüne kadar siyasi mücadelenin zayıf kalmasını da beraberinde getirmiştir.

KÖLN'DE YILDÖNÜMÜ GÜNÜ

Köln'de benim de bulunduğum bir gecede 8. kuruluş yılını kutlayan PKK (Kürt İşçi Partisi) bu son teoriyi savunanlardandır. Bu parti diğer ülkelerdeki örneklerden; Küba, Nikaragua ve Vietnamdaki kurtuluş mücadelelerinden etkilenerek kuruldu. Avrupa'daki Kürtler arasında da hayli taraftarı bulunmaktadır.

Geceye, çoğunluğu Almanya'dan olmak üzere, çeşitli ülkelerden halk otobüslerle akın akın gelmişti. Gelenlerin çok kalabalık olması nedeni ile gece bir saat geç başladı. Köln kapalı spor salonunda yaklaşık olarak 15 bin kişi vardı. Bundan sonra gece, eksiksiz ve düzenli bir şekilde devam etti. Türkçe, Kürtçe ve Almanca olarak yapılan siyasi konuşmalar, enternasyonali söyleyen koro ile devam etti. Korodan hemen sonra, telli enstrüman olan sazı ile bir ozan sahneye geldi. Partinin lideri de oradaydı. Fakat sadece videoda olmak üzere. Söylenenlere göre kendisi Türkiye'de yer altında yaşıyor. Partizanların gerilla eğitim çalışmalarını da içeren bir film izledik. Nazik bir Danimarkalı olarak, silahlı mücadelenin özgürlüğü getirmek için zaruri olduğuna inanmak doğal olarak biraz zor olmaktadır. Buna karşılık geceye katılanlar gayet enerjik bir şekilde sloganlar atarak, yürütülen mücadelenin yanında olduklarına dair sloganlarını tekrarladılar. Sonra da erkekler, kadınlar ve çocukların sırasıydı, renkli Kürt giysileri içinde düzenli sıralar halinde halay çekildi. Halaydaki kollektivizm, Kürtler için, düşmana karşı güçlü olmak anlamına gelmektedir. Sıralar halinde çekilen halay, Türk genelev ve gece klüplerinde görülen göbek dansının tam tersi bir dansı içermektedir.

Daha sonra da bizlere bir tiyatro parçası sunuldu. Tiyatronun konusu, Türk komando askerleriyle işbirliği yapan Kürtlerin küstahlıklarını alaycı bir üslupla dile getiriyordu.

Ve nihayet Gece saz, davul, zurna ve 3 bayan şarkıcının katıldığı çok büyük bir grupla kapandı. Müzisyenler tekrar tekrar çalmak zorunda kalıyorlardı, ve salonda görevlilerin bazı uyarılarına rağmen kitle de sıra halinde halaylarını çekmeye devam etti. Gecenin sonu yaklaşırken, salonun dört tarafından kitle ayağa kalkıyordu. Bu esnada aileler birbirlerine sarılıyorlardı. Biz Danimarkalılar için kitlenin bu mücadele azmi ve mücadeleye bağlılıkları, Kürtlerin mücadeleyi daha da güçlendirip ilerletecekleri konusunda bir belge oluyordu.

17.1. 1986

Jacob Hogrebe-Nielsen

KUTLAMAKTAN ANLAYAN BİR HALK

Kürdistan İşçi Partisi (PKK)'nin 8. kuruluş yıldönümü vesilesiyle Köln'de 15 000 kadar kişinin katıldığı çok büyük bir kutlama gecesi düzenlenmişti.

İnsanlar salona akmaktaydılar ve kutlama başladıktan bir süre sonrasına kadar da kuyrukta beklemek zorunda kaldılar. İnsanlar içeriye silah sokulması ihtimaline karşı yapılan sıkı arama nedeniyle beklemek zorunda kalıyorlardı.

İlk konuşmalar Kürtçe, Türkçe ve sonra da Almanca yapıldı. Eğer Almanca konuşma sırasında birazcık daha sessizlik olabilseydi ne söylendiğini anlamak daha kolay olabilecekti, fakat değişik yaşlardaki çocuklar doğal olarak sessizliği daha da bozmaktaydılar. Ayrıca bir ya da daha fazla yıl görmediğiniz akraba ve dostlara bir merhaba deme olasılığı da mutlaka vardı. Bazı kelimeleri anlamak zorduysa da, bu halkın birlikte olmanın insanı güçlendirdiğini göstermek için birarada olduğunu anlamak sonderece kolaydı.Bu duygu bir yerde insanların haykırması ve ardından diğer alanların da katılmasıyla sık sık daha da kuvvetlendiriliyordu: "yaşasın Kürdistan, yaşasın ERNK, HRK, PKK ve APO, yaşasın uluslararası dayanışma ve Bağımsız ve Özgür bir Kürdistan davasına inanç uğruna şehit düşenlerin anısı". Savaş devam ediyor ve daha da güçlenebilir dedi, Parti Genel Sekreteri APO, Kürtlerin anavatanında yapılmış bir filmde. Daha güçlü bir savaş yalnızca sıkı bir disiplin demek değildir, ama aynı zamanda toplanmış ya da toplanacak olan paralar da süren savaş için öneme sahiptir. Canlı Kürt halk müziğini, halk şarkılarını ve halk oyunlarını sergilemek için de zaman vardı. Gerçi bir Danimarkalı için sandalyede öyle sessizce oturmak güçtü, ama yer olmamasına rağmen bulundukları alanda ayağa kalkıp oynamak zorunda kalan pek çok Kürt insanı için bu daha da imkansızdı.

Değişik şekillerde ifade edilen Kürtlerdeki kuvvet, güç, gurur ve enerjiyle tanışmak öylesine büyük ve harika ki. Çok teşekkürler...

Danimarkalı İki Demokrat

Berxwedan'ı Okuyucuları Değerlendiriyor:

«Yer darlığı nedeniyle elimize ulaşan mektupların ancak bir bölümünü yayınlayabiliyoruz.»

Berxwedan'a...

Bir yıldan beridir yayın faaliyetini sürdüren **Berxwedan**, gerçek anlamda yurtsever bir kitle gazetesinin nasıl olması gerektiğini pratiğiyle en açık bir biçimde ortaya koymuştur. ERNK'nin ilanı ile birlikte gündeme giren, ulusal bağımsızlıktan yana tüm Kürdistanlı güçlerin birliğinin yaratılması yolunda **Berxwedan**, Avrupa alanında güçlü adımlar atmıştır. Aynı şekilde, halkımızın PKK-ERNK-HRK öncü güçlerinin izinde geliştirdiği mücadeleyi kamuoyuna yansıtmada ve bu mücadeleye karşı geliştirilen düşmanca faaliyetleri açığa çıkarmada ve etkisiz kılmada Berxwedan, önemli çaba sarfetmiş ve değerli ürünler yaratmıştır. Halkımızın direnişçi ve savaşçı birliğinin yaratılmasında, Avrupa alanında bulunan yurtseverlerin direniş saflarına çekilmesinde önemli rol oynayan **Berxwedan**'ın önümüzdeki süreçte de bu rolünü sürdüreceğine inanıyoruz.

Biz, Almanya'da bulunan Kürdistan Yurtsever İşçi-Kültür Dernekleri Federasyonu olarak **Berxwedan**'ı, yürüttüğü yurtsever yayın faaliyetinden dolayı kutlar, onun ışığında tüm zorluklara ve saldırılara göğüs gereceğimizi bildiririz.

***Herşey Ulusal Kurtuluş Cephesi İçin!**

***Daha Güçlü Bir Berxwedan İçin Yurtseverler Görev Başına!**

Feyka-Kurdistan Yönetim Kurulu

Ulusal Kurtuluşçu Yayında Yeni Bir Üslup

Bir yıldan beri **Berxwedan** yeniden yayın hayatını düzenli biçimde sürdürüyor. Yeni dönem bir anlamda **Berxwedan'ın** yeni boyutlar kazanarak sürdürdüğü bir faaliyet dönemidir. **Berxwedan'ın** yeni yayın hayatını, ilkelerini, seviyesini ve kapsamını değerlendirirken, 1985 atılım yılının bir parçası olarak böyle bir gelişmenin yaşandığını görebiliyoruz. Yurtdışında kitlesel coşkuyla karşılanan ERNK'nin ilanı ve ardından daha da genişleyen görevlerin başarılmasında **Berxwedan** yayıncılığının rolünü kavramak zor değildir.

Yurtdışı ve özellikle de Avrupa'nın ulusal kurtuluş savaşımız açısından oldukça olumlu yanları vardır. Kampanya ve Ulusal Direniş Gecesi sonuçları ve diğer tüm kitlesel eylemler bunun en açık kanıtlarıdır. Avrupa kamuoyunun ve ilerici demokrat çevrelerinin destekleri de aynı biçimde görülebilir. Ancak yurtdışının içinde bulunduğumuz dönemde ulusal kurtuluşa yönelik binbir yönlü saldırılar gözönündedir. **Berxwedan** geçen bir yıllık süreçte olumlulukları temsil etmede ve tüm düşman eğilimleri ve çevreleri teşhir etmede önemli görevler başardı.

Berxwedan, aynı zamanda ERNK'nin birlik anlayışını ilerici, dürüst tüm yurtseverlere ulaştırma, onlara bir el uzatma özelliğini de taşıdı. Yayıncılık ilkeleri ile varolan ihtiyaca göre, önemli bir seviye sunarak ilk defa kitlelerle öncü arasında bir volan kayışı olmaya aday olduğunu kanıtladı.

Önümüzdeki dönemde kendi ilkesel yayın politikasını sürdürürken, daha geniş çevrelere hitap eden ve ERNK'nin yurtdışı yayın ihtiyacına cevap veren bir **Berxwedan** beklediğimizi belirtiyoruz.

***Herşey KUKC İçin!**

Düsseldorf'dan Bir Berxwedan Okuyucusu

Berxwedan 2. Yılında Daha Güçlü

Gazetemiz **Berxwedan**'ın ikinci yayın yılını devrimci coşkuyla selamlarız. **Berxwedan**'ın Marksizm-Leninizm ışığında bundan sonra da yayın faaliyetini aynı güç ve kararlılıkla sürdüreceğine inancımız sonsuzdur.

Berxwedan, geçmiş bir yıllık faaliyeti süresince ülkemiz Kürdistan'da geliştirilmekte olan bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini Avrupa'da ve Ortadoğu'da bulunan Kürdistanlı kitlelere duyurmada, gelişmeleri onlara aktarmada duyarlı ve zamanında davranmış, kitleleri siyasi olarak da eğitmiştir.

Berxwedan, Partimiz PKK önderliğinde 21 Mart 1985'te ERNK'nin kurulmasıyla birlikte Kürdistanlı kitlelerin Cephe'yi tanıması ve ona kazandırılması çabasını da yürütmüş; yurtsever ve demokratların birliği yolunda değerli kazanımların elde edilmesine katkıda bulunmuştur. Kürdistan'da HRK güçlerince gerçekleştirilen intikam eylemlerini ve devrimci direniş mücadelemizi yerli ve yabancı kamuoyuna Türkçe, Kürtçe ve Arapça olmak üzere, üç dilden duyurmayı görev bilmiş, bu temelde Kürdistanlıların ERNK saflarında örgütlenmesinde bir kaldıraç rolü oynamıştır.

Berxwedan, ister Türk sömürgecilerinden ve isterse onun modern uşak takımlarından kaynaklansın, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine yönelik saldırılara karşı Marksizm-Leninizme sarılarak bütün bu saldırıları boşa çıkarmış ve bu temelde güçlü gelişmelerin sağlanmasında etkili olmuştur.

Berxwedan, UKM'ne yönelik saldırıları olduğu gibi, ulusal önderimiz **Abdullah ÖCALAN**'a yönelik saldırıları da, ister karşı-devrimci güçler ve isterse bunların beslemesi olan uşaklarından kaynaklansın, boşa çıkarmayı başarmış; bu mücadelesinde yalnız kalmayıp Kürdistan halkını da seferber ederek Ulusal Önderimize ve yarattığı değerlere sahip çıkmıştır.

Berxwedan, bugüne kadar nasıl ki KUKM ve önderi Partimizi kararlılıkla savunmuş, her türlü saldırıyı teşhir, sahiplerini tecrit etmiş ve etkisiz kılmışsa; bundan sonra da hiçbir saldırı, komplo ve provakasyonu karşılıksız bırakmayacak ve etkisiz kılmayı bilecektir. Bütün dost ve düşmanlar bunu iyi bilmelidirler.

Berxwedan Yazı Kurulu, bizleri KUKM'den habersiz bırakmayıp sürekli bilgilendirmeyi görev bildiğine göre, biz yurtseverlere düşen görev de bundan sonra **Berxwedan**'ı en ücra köşelere dek ulaştırmak ve onları ERNK saflarına çekmektir. Bu konuda tüm gücümüzü seferber edeceğimize söz veriyoruz.

Berxwedan Yazı Kurulu, tüm çalışanları ve okuyucularına devrimci selamlarımızı iletir, ortak mücadelemizde sonsuz başarılar dileriz.

Hannover'den Bir Grup Berxwedan Okuyucusu

Berxwedan Jiyane

Berxwedan, yeni yayın yılına girerken, sömürgecilerce ülkemiz Kürdistan'da uygulanan baskı, zulüm, katliam ve terörü daha güçlü bir şekilde teşhir etmeli ve ilerici kamuoyuna duyurmalıdır.

Berxwedan, ölümsüz şehitlerimizin adı, ihanetin düşmanıdır. **Berxwedan**, Mazlumların, Kemallerin, Hayrilerin, Aytekinlerin ve diğer tüm şehitlerimizin adıdır.

Berxwedan, Ulusal Kurtuluş Mücadelemize karşı geliştirilmek istenen provakasyon, komplo ve her türlü sinsi oyunları ortaya çıkardı ve kitleleri aydınlattı.

1986 yılında, Cephe bayrağı altında toplanalım ve **Berxwedan**'la sesimizi daha da gürleştirelim.

Celle'den Bir Grup Yurtsever Adına Cever

Direnenlerin ve Direnenlere Dost Olanların Sesi Berxwedan'a

Sömürgeci-faşist cuntanın yönetime gelmesi ile birlikte halklarımız üzerinde örülen suskunluğun karanlık perdesini yırtan şanlı 15 Ağustos saldırı ve direniş ruhu, halkımızın en büyük umudu, yüzyılların bağımsızlığa susamışlığının bir volkan gibi patlaması ve muhteşem bir zafer güneşi oldu.

Yüzyılımızın en zorlu ama aynı zamanda da en başarılı ve görkemli doğuşunu gerçekleştiren, çağdışı bir tarihe karşı, baştan başa bir isyan olan savaşkan Partimiz PKK, daha doğduğu günle birlikte, Kürdistan'ın çorak topraklarına ihtilal tohumlarını serpti. Aynı zamanda zafer kıvılcımları olan bu tohumların filizlenmesi için, onu kanıyla sulama fedakarlığının en yücesini göstermekten onur duydu.

Çağdaş bir tarih, bağımsız bir Kürdistan ve özgür bir toplumun yılmaz savunucusu, ulusal kahraman **APO** önderliğindeki yarınların temsilcisi Partimiz PKK, 15 Ağustos 1984'te HRK ve 21 Mart 1985'te ERNK'yi ilan ederek, direniş tarihinin çarklarını, hızla çağa giden kızıl yolun istikametine sokma başarısını da gösterdi.

Tarihte açılan bu görkemli direniş sayfaları karşısında dostlarımız çoğaldı ve bize dayanışma selamları gönderdi. Düşmanlarımız ise, daha da barbarlaştı. Ve bir de halkımıza yıllar yılı sahte dostluk yapan ama, içten ve dıştan kalleşçe hançerleyenlerin yeni temsilcileri olan sol maskeli sahte dostlar, yüzlerindeki maskeyi bir yana iterek, direniş sayfalarını yırtma ve karalama alçaklığını gösterdiler. Bunu da, daha çok "ihanete özgürlük kampanyası"yla başarmaya çalıştılar ve çalışıyorlar.

İşte **Berxwedan**, direnenlerin susturulamayan gür sesi ile, ulusal direnişimize karşı geliştirilmek istenen saldırılara karşı, halk savaşımızın direniş duvarının bir kesitini oluşturdu.

Berxwedan, ulusal direniş savaşımızı, ilerici kamuoyuna, savaşan halkımızın ve onun gerçek dostlarının diliyle tanıtma görevinin başarısı için çalıştı. Kürdistanlıya ülke sevgisini aşıladı, sömürgeci ordu sürüsünün dipçikleri altında kan kusan, onuru paramparça edilen halkımızın feryadını ve isyanını dile getirdi.

Berxwedan'ın bu kısacık yayın faaliyeti süreci içinde, "Avrupa Demokratlarının Gözüyle Kürdistan" ve "Kültür Sayfası"nın sürekli yayınlanamaması gibi bir eksikliği görüldü. Bu eksiklik aynı zamanda **Berxwedan** okuyucularının da bir eksikliği sayılabilir. Bu eksikliğin, **Berxwedan** ve okurlarının yoğun çabası ve elbirliği ile yeni yayın yılında aşılmaması için herhangi bir neden olacağına inanmıyorum.

1986 bizim için bir zafer yılı ve **Berxwedan**, direnenlerin daha da gürleşen sesi olacaktır. İçine girilen bu yeni atılım için **Berxwedan** çalışanlarına sonsuz başarılar dilerim.

Hamburg'dan Bir Berxwedan Okuyucusu

Berxwedan Yazı Kuruluna

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin sesi **Berxwedan**, bir yıllık başarılı yayınlarıyla, PKK önderliğinde gelişen KUKM'ne destek sağlayarak, onun sesini, kültürünü, dilini Arapça, Kürtçe ve Türkçe dillerinde dünya kamuoyuna duyurma gibi onurlu bir görevi başarıyla yerine getirmiştir. Bunun için Kürdistanlı bir yurtsever olarak, size teşekkürlerimi bildirir, önünüzdeki çalışma hayatında başarılar dilerim.

PKK önderliğinde gelişen KUKM'ne daha çok katkıda bulunabilmeniz için, özellikle Avrupa'da, Avrupa burjuvazisi tarafından satın alınan uşak Kürt küçük-burjuva kaypaklarının, sosyal-şovenlerin ve devrimci-demokratım diyen ama, yaptıklarıyla hiç de böyle olmadıklarını gösteren TAZ, GAL gibi, mücadelemize dil uzatan kişi ve kuruluşların maskelerini daha çok düşürmeye çalışmanız gerektiğine inanıyorum.

Köln'den Kürdistanlı Bir Yurtsever

Kaynağa Dönüşte Berxwedan Bize Yol Gösteriyor

Yeni yayın yılında **Berxwedan**'ın yayın ilke ve hedefleri doğrultusuna uygun bir yayın politikası izlediğini, bu yönüyle de Kürdistan'ın her dört parçasında da beğeniyle okunup incelendiğini belirtmek gerekir.

Dünyanın birçok alanına emek gücü olarak pazarlanan halkımızın "kaynağa dönüş"ünü sağlamada etkin bir rol oynayan **Berxwedan**, Avrupa'da bulunan yüzbinlerce Kürdistanlının sorunlarının gerçek çözümünü de önemli oranda ortaya koymuştur. **Berxwedan**'ın en önemli rollerinden birisi olan ulusal bütünleşmeyi sağlamada gösterdiği çabayı da takdir etmekteyiz.

Biz Avrupa'daki Kürdistanlı emekçiler, gücünü halktan alan **Berxwedan**'ı güçlendirmeli, ulusal kurtuluş mücadelemizin bu alandan da desteklenip güçlendirilmesi için gazetemize daha fazla sahip çıkmalı, ciddi ve seviyeli yayınlarıyla bizlere gösterdiği yolda mutlaka yürümeliyiz.

Münih'ten Bir Yurtsever

Berxwedan'ı Daha da Güçlendirelim

Berxwedan, yayıncılığı kısa bir süreyi kapsasa da, ilhamını 15 Ağustos atılımıyla başlatılan ve güçlü gelişmeler yaratan silahlı mücadelemizden; halkımızın istem ve özlemi sonucu kurulan ve halk birliğimizi temsil eden ERNK'den ve giderek daha da gelişip güçlenen Ulusal Kurtuluş Mücadelemizden aldığından dolayı, başta ülkemizdeki gelişmeler olmak üzere, dünya ve bölgede yaşanan gelişmeleri doğru ve eğitici bir temelde yazdı ve böylece okuyucularının istemlerine gereğince cevap vermiş oldu. 1986'da mücadelemiz daha da güçlü atılımlar yaşayacağından, **Berxwedan**'ın da 2. yayın yılında daha da güçleneceği açıktır.

Berxwedan, ulusal kurtuluşçu yayıncılığıyla, başta halkımıza kan kusturan faşist Türk cuntası olmak üzere, ona yaranma yarışına giren ve bunun için de babaları Evren'in sözünden çıkmayan, hatta cuntanın yapamadığını dahi yapmaktan kaçınmayan sosyal-şovenleri ve Kürt küçük-burjuva reformistlerini de kitleler nezdinde teşhir ve tecrit etmiştir. Bu alçak güçleri ilerideki süreçte daha da teşhir ve tecrit edebilmek için, **Berxwedan**'ı okuyalım, kavrayalım ve gazetemizi daha da güçlendirmek için mücadeleyi anlatan ve eğitici yazılar yazalım.

***Yaşasın Direniş, Kahrolsun Teslimiyet!**

Aachen'dan Bir Berxwedan Okuyucusu

Berxwedan'a

İnanıyoruz ki **Berxwedan**, halkımızın yüzyıllardır birikmiş intikamını sömürgeciler ve uşaklaştırılmış olan güçlerden alarak, kızıl savaşımı daha da geliştirecek olan Ulusal Kurtuluş Cephemiz ile halkımız arasında en güçlü bağları kurarak rolünü ustaca oynayacaktır.

Bu inançla **Berxwedan**'a 2. yayın yılında daha güçlü başarılar dileriz.

Paris'ten Bir Grup Okuyucu

Em hin nameyên xwendevanan ku gihan me, diweşênin:

Berxwedan Parêzkarê Hevkarî û Yekitîya Me Ye

DARA/Uppsala-Swêd

Hezar, hezar salin gelê Kurdistan bin tivanc û kovanên dîrokî dinale. Rûmetî û dewlemendîyên ramyarî, dadîmendî, çandî û aborî bin nîrê bîyanîyan de talan bûye... Rêya rizgarîya netewî, hilpişkîna şoreşgerî hatibû tarîkirin. Dijmin dixwestin netewê me nav pelên dîrokê yên reş û gemar de hunda bikin. Berberî û dûbendîyên konevanî, olî, malbatî û kesanî bibûn perçekî taybetîyên hebûna me... Ev roj jî, daxwazên bivî rengî pêşdikevin.

Balam gelê me bin pêşengên xwe yên şoreşger got bese!... û dest danî ser dîroka xwe. Ê din ne dijmin wê gelê me bipeyive, gêtî guhdarî bike. Emê dîroka xwe bi kemilênin, bi serfirazî bixemilênin. Xwîna mêrxasên rijayî, dibe ronahîya çavên me; mejî û hişên me pê zelal dibin. Lê dijmin, dijminê xwînmij .. bizdaye, direile ji kur. Jîyan re cîhan tengbûye!

Çîma bi hesanî em dikarin vê yekê bêjin?

Bi damezrandina Partîya Karkerên Kurdistan, tevgera proletarya civaka me jî pêşveçûna xwe lezand. Bawerîya welatperwerî ser bingehên rast û hemdemî birêve ket. Mêjîyên zincar girtî, vebûn. Sazûman û livbazîya Tekoşîna Rizgarîya Netewî ji her alî bikarhat û kete ser xeta rast. Mirovên me hîn bûn, welatê xwe tevlî ax, kevir gîya, çûk û çiyayên xwe biparêzin û hesbikin.

Delameta sedsalan a li pêşberê gelê me, berpirsîyarîya hevkarî û yekitîya netewî û konevanî bû. Parastina doz û berjewendên me bû. Pêşenga me a leheng îro vê mizgînahîyê daye me. Pêşmergên gelê me yên hogir li bendawên çiyan, çi jin û çi mêr, şer dikin, xwe radigrin. Pêtên agirê berxwedanê gûrûgeş... cejna me pîroz!

Herwusa, piştî danezana Hêzên me yên Rizgarîya Netewî (HRK), gelê me giha Enîya xwe a Rizgarîya Netewa Kurdistan (ERNK.) Îro gelê me, kal-cwan, mendal-jin, xwe nav refên nûnera xwe komdike û pêşve diçe. Her mirovê dilsoz, rûspî û niştimanxwaz vê yekê dibîne. Xwedî li serpêhatin û sernivîsa xwe derdikeve...

Dîyare em bi hesanî nehatin van rojan. Xwîna ronakrewan û canemêrgan vê darê daye avdan. Berxwedana girtîyan, cenga şoreşvanan; hogir û lehengên gelê me ev xelat pêşkêşî me kirine. Şaxên vê xelatê çawa êwe rayên xwe di kurîya dilan de bigerînin? Emê çawa fêkîyên vê mizgînahîyê berhev bidin? **Bersiv; bijê hersê rêkxistinên gelê me PKK-ERNK û HRK! Bijî serokê me ê netewî rêber APO!**

Şerê Kurdistan'eke Serbixwe û Azad gihaye qonaxên nujen. Bingeha yekitî û hevkarîya civaka me afirîye. Rastî vê kêlîyê, ê din bi daxwaz û ramanan em nikarin xwe razî bikin, xwe bilivînin. Heryek ji me, divêt şervanek be, têkoşerekî karvanîyê be; ji her alî û her demê de êrîşî neyarên welat bike.

Kovara me **Berxwedan** ji kanîya xwe ji vir digre. Bingeha ku pişta xwe didîyê, **Têkoşîna me a Berxwedana Netewî ye.** Tenê bivê yekê serbilinde; delametên xwe bicih têne. Ronîya ku **Berxwedan** rista xwe divê barê de leyistîye û bingehekî danûstandinê yadîgarî gelê me kirîye.

Berxwedan bona ronîkirina pêrgal û pirsgirekên şoreşa me, xebatên jîr û jehatî bicihanîye. Li dijî hercure hêvî, bawerî û ditinên çewt û şaş şerekî jidandî ajotîye. Bûye xweragirtek mêrxas a bawerîyên rast, bîr û ramanên dilsoz. Herçuqasî hengama çapkirina xwe de hin kêmasî şanîkiribe jî, ne derfete rexnên bivî avahî lê bêne kirin.

Xwuya ye ku, wê dema pêşîya me de jî rista xwe, karûbarên xwe bi mêranî û serbilindî bicih bêne. Heta roja sor tîrêjên xwe bavêje, heta bruskên mizgînahîyê bidar bibin, hin tiştên em bikin hene. Barekî ser milên me, xurtkirina rojnama me ye. Alîkarî û hevkarîya me tovên Kurdistan'eke Serbixwe û Azade. Bijî kovara me **Berxwedan**, bijî; em di rêya şoreşa civakî û niştimanî de deyndarê tene!...

***Berxwedan Hertim Dengê Gelê Me, Parêzkarê Yekitî û Hevkarîya Me Be!**

Birayên hêja,

Slaveke xebatê bo we dişênim ji bajarê Lênîn'ê mezin, ji bajarê ku tê de yekemîn şoreşa proletarya teqîya û bi serket, tê de yekemîn dewleta sosyalîst ava bû; tova wê ji karker û cotkaran, ji serbaz û xwendevanan bû.

Berî her tiştekî ez xwe ditewênim li ber mezinahîya canên şehîdên Kurdistan'ê yên ku bin xwîna xwe a dilsoz, tovên şoreşê avdan û bêguman û nêzîk de ber bidin, li çiyayên Kurdistan'ê, li gund û bajarên wê, li hemû perçeyan.

Ev nameya min a yekemîn bo we û eve destpêka xebatekêye bi we re, xebateke dijwar û dirêj bo rizgarkirina niştiman, dayika me Kurdistan! Hêvîdarim ku bi vê nameyê hindekî tev xebatê bibim.

Ez Kurdekî ji Kurdistan'a Surî me, li Lenîngrad'ê dixwênim -li zanîngeha "xweşîya zarokan". Min sund xwarîye ku, bi kar û jîna xwe xebat bikim bo zarokên Kurdistan'ê yên zordarîyê, birçîbûnê, zêwerîyê û nexweşîyê dikşênin.

Berî çend hefteyan belavok, rojname û kovarên bi Kurdî û erebî ji yên **Berxwedan** ketin destê min. Ez ecebmayî bûm ser derketina van weşanên bivî rengî, bi heyîn û axaftinên wan û bi rastî ez çûme dinyakî din, dinya Kurdistan'ê ba gelê xwe û ser xaka Kurdistan'ê û ba mala xwe. Ez karê we re ji dil spas dikim, ev karê mezin û van xebatên xwedîrûmet yên ku hun dikin bo gihandina axaftinên pêşmergên Kurdistan'ê ji hemû Kurdan re, bo karker û cotkaran, bo hemû niştimanperwerên xwendevan.

Piştî min xwendin, ez têgiham jêdera van nivîstan (bername û bingehên PKK û nivistên kovarê). Tiştekî siroşte ku, partîyeke wilo derkeve, daxwaza gelê Kurd jê re hebe, lew di van salên dawîyê de Kurdistan li partîyeke wilo rawestîyabû, tova wê ji karkar û cotkaran û xwendevanên şoreşger be û di rêya şoreşa çekdarî de û zora şoreşîn re bibore li dijî zeftkarên Kurdistan'ê, dijî cunta faşista leşkerî a ku ji sala 1980'an de kuştin û laşwêrankirin dijî hemû gelê me ê bindest pêdakirî, û hemû şoreşgerên bi rûmet davêje binê zîndanan.

Piştî min rûniştinên -dadxanên leşkerî- a ku tê de şehîdên Kurdistan'ê hatine ber pirsê (Mazlum, Kemal, Xayrî û...) xwend, têgihîştim ku, gelê min mêrxase û ji xwewnan hişyar bûye û bêguman wê zinarê di bin lingên hogirên gelê min de bişke; ewên jîna xwe didin bo Kurdistan'eke serbixwe.

Slaveke bilind û berêz ji canên şehîdan re, ewên xwîna wan heban naçe, lewma weke ez dizanim wê partîyeke weke PKK bi hezaran ji gelê Kurd ber xwe ve bîne, ev gelê li hêvîya partiyeke kiryar bû, ne yekî gotinên vala, li hêvîya partîyeke ku gotinên wê berikê pêşmergane di çiyayên Kurdistan'ê de. dikevin singê zeftkarê welat û wan kesên birayên me li herderê dane ber hingavtinan.

Herne pêş ey şervanên leheng, bo hun alên hêzên xwe li ser hemû erdê Kurdistan'ê vegrin, ewa ku li benda we ye.

***Bijî Kurdistan'eke Serbixwe û Azad!**
***Bijîn PKK–ERNK û HRK!**
***Herheyîn û Herjîyanî bo şehîdên Kurdistan!**

Dostê We Bavê Şivan
Lenîngrad

BİTMEYEN TELAŞ BİTMEYEN KORKU

İhsan AKSOY

Suçlular, zalimler sürekli korku ve telaş içinde olurlar. Suçluluğun korku ve telaşı var oldukları sürece onların yakasını bırakmaz. Oysa bunlar korkularını dışa karşı gizlemek için, sürekli olarak güçlü ve korkusuz olduklarını yerli yersiz belirtmeye, anlatmaya ve buna başkalarını inandırmaya çalışırlar. Yaptıklarına, ettiklerine yenilerini katarak, cürümlerini çoğaltarak korkularını yenmeye, kendilerini güçlü ve korkusuz olduklarına inandırmaya çalışırlar. Tek dayanakları, yegane sığınakları "cürüm"dür. Yalanla, yeni yeni "cürüm"lerle kendilerini ayakta tutmaya çalışırlar. Ama en azgın, en saldırgan, en suçlu oldukları zaman onların en korktukları, en telaşlandıkları zamandır da. Sağa sola saldırmaları, ağız dolusu küfürler savurmaları, tehditleri, karalamaları aşağılık tertipleri boşuna değildir. Suçlulukları onları yeni suçlara, tertiplere, yalan ve aldatmacalara iter, onları böyle davranmak zorunda bırakır. Meydan okurlar, caka satarlar, astıkları astık, kestikleri kestik, pervasız ve ferman dinlemez bir konuma girerler. Çok konuşur, çok söyler, gözdağı verirler. Ama korku ve telaş içindedirler ve bundan kurtulmak için daha da saldırır, daha da kan dökücü ve zalim olurlar.

Yıllar yılıdır Türk sömürgeci burjuvazisi, korku ve telaş içinde kıvranmakta ve korkusunu gizlemek için zulüm ve baskıya başvurmaktadır. "mehmetçiğin kahramanlığı, korkusuzluğu, yenilmezliği" temalarının yıllar yılı işlenmesi, beyinlere kazınmak istenmesi boşuna değildir. Yüzyıllar boyu yayılmacı bir siyasetin sonucu olarak bir çok halka baskı, zulüm ve kan götüren bir geleneğin, anlayışın uzantısı olarak Türkiye Cumhuriyeti, kuruluşundan başlayarak zulüm yönetimini meşrulaştırmak için sürekli olarak "vatanın ve milletin bütünlüğü ve bölünmezliği" temasını işliyor. Kendi sistemlerine, sömürülerine, zulüm ve kan dökücülüklerine karşı olan her düşünceyi, her eylemi, her gelişmeyi, "vatanlarının" bölünmesine karşı, "dış güçlerce yönlendirilen" bir tavır olarak değerlendirip üzerine yürümekte ve zulüm ağını koyulaştırmaktadırlar.

Osmanlı yönetiminin işgalci, yayılmacı, kan dökücü yönetimi, İttihat ve Terakki ile birlikte "koyu" bir Türk ırkçılığına bürünerek yeni koşullarda boy göstermeye başladı. İttihatçıların yenilgisiyle "Cumhuriyet" kadrosu dönemi başladı. Bu kadronun hemen tüm ileri gelenleri İttihat ve Terakki cemiyetinde yetişmiş, onun terbiyesini almış ve onun ilkelerini benimsemiş unsurlardı. Başta Mustafa Kemal olmak üzere "Cumhuriyet" kadrosunun büyük kesimi İttihat ve Terakki cemiyetinin ırkçı düşüncelerinin izleyicileri durumundadırlar. Bunlar iktidara gelmeden, yalan ve aldatmacalarla Kürt halkını yanlarına almak için çabalamış, iki yüzlü sahtekar bir siyaset izlemişlerdir. İktidara geldikten sonra gerçek yüzlerini açığa vurarak, ırkçı, şoven bir "devlet modeli" oluşturarak Kürt halkının varlığını yadsıdılar.

Bundan sonra Kürtlerin zorunlu "iskanları", Kürt hareketlerinin zorla bastırılması, Kürt kitlelerinin katledilmesi dönemi başladı. Kemalist yönetim, ırkçı, şoven saldırılarını, kitle katliamlarını hep, "vatanın ve milletin bütünlüğü ve bekası" ilkesine dayandırarak yaptı. Buna karşılık "Kemalizmin mazlum halkların kurtuluş ideolojisi" olduğu yaygarası ortaya atıldı. Bir yandan "Türk ırkının dünyanın en soylu ırkı olduğu" tarzındaki ırkçı yalanlar ileri sürülürken, diğer yandan da Kürt halkına karşı "imha" saldırılarına girişildi. Bunun yanısıra her türlü demokratik hak ve özgürlükler yok edildi. Dünyada az görülür türden baskı ve zulüm siyaseti uygulamaya kondu. Astığı astık, kestiği kestik bu yönetim baskı ve zulüm temelinde ayakta kalmayı esas aldı. Ama korku ve telaş hiçbir zaman yakasını bırakmadı. Sürekli olarak "dış güçlerin kışkırtmaları", "son Türk devletinin yıkılmak istendiği" konuları işlendi. Her gelişmede "Kürt sorunu" esas alınarak konuya bakıldı. Bir türlü eritemedikleri Kürt halkının varlığı onların korkularının odak noktası olmaya devam etti. Kemal'den sonraki yönetimler de baskılarını "Türk vatanının bölünmezliği" ilkesine dayandırdılar. CHP'nin baskılı iktidarından sonra, DP iktidarı da "en büyük korku olarak", "Kürt sorununu" gördü. CHP'ye karşı "Hürriyet" istemiyle propaganda yürüterek iktidara gelen DP, iktidara gelir gelmez, "Hürriyet düşmanlarına hürriyet yok" ilkesini temel alarak kitlelere kan kusturmaya devam etti. 1959'larda iyiden iyiye belirginleşen ekonomik ve toplumsal bunalım karşısında DP yönetimi 49 Kürt aydınını tutuklayarak, bu bunalımın nedeni olarak "Kürt tehlikesini" gördüğünü açığa vurdu. Zamanın devlet başkanı, bu sayının 2000 dolayına çıkarılmasını "emrederek", bunların "asılmasıyla" bu sorundan uzun süre kurtulacaklarını belirtti. 27 Mayıs 1960 askeri darbesini yapanlar da bir yandan DP'lileri yargılatırken, diğer yandan da üst üste yaptıkları üst düzey toplantılarında esas olarak "Kürt tehlikesini" ele aldılar. Talat Aydemir ve arkadaşları darbe girişiminde bulunup başarısızlığa uğrayarak yakalandıklarında mahkemede darbe girişimlerine gerekçe olarak "Kürt sorununun büyük bir tehlike haline geldiği ve varolan yönetimin buna karşı gerekli önlemleri almadığı" gerekçesiyle ve "bu tehlikeyi engellemek için iktidarı ele geçirmek istediklerini" belirttiler...

Daha sonra AP iktidarı süresince "Milli Güvenlik Kurulu" toplantılarında sürekli olarak "Kürt tehlikesinin" ele alındığını yayınlar açık, ya da üstü kapalı olarak açıkladılar. CHP iktidarında da gerek sıkıyönetim ilanları ve gerekse diğer zor önlemlerinin alınmasında yine asıl olarak "Kürt tehlikesi" temel alındı. Eylül 1980 askeri faşist darbesinin hazırlanmasında da "Kürt tehlikesi" ana neden olarak dayanak yapılmıştır. Bu konuda yazılan kitaplarda ve gazetelerde yeralan "anı serilerinde" darbeci faşist askerlerin "Kürt tehlikesini" hedef göstererek darbeye haklılık kazandırmak istedikleri belirtiliyor. "Anarşi, bölücülük ve yıkıcılık" denerek kitleler üzerinde zulüm ve baskı mekanizması işletilirken, kapalı kapılar ardında sürekli olarak "Kürt tehlikesi"-nin işlendiği, bunun temel yapıldığı, sonra basında yer alan anılarda belirginlik kazandı.

Bugün "Türk devletinin" gücünü yücelten iktidar ve onun arkasındaki ordu, tüm cakasına, "zaptü rapta gelmez saldırgan tavırlarına karşın" "Kürt tehlikesi" korkusuyla oturup kalktıklarını tavırları ve sözleriyle açığa vurmaktan geri kalmıyorlar. Eylül faşist darbesini gerçekleştirenler "anarşi, terör ve bölücülüğü" bahane etmiş, bunun üstesinden geleceklerini ileri sürmüşlerdir. Ancak şimdi yine "bir avuç bölücü eşkiyanın, halkın huzurunu bozduğunu, dıştan kışkırtıldığını" söylüyorlar. Böylece tüm saldırılarına, kan dökücülüklerine karşın korku ve telaş içinde bulunduklarını açığa vuruyorlar. Düne kadar varlığını içte ve dışta yadsıdıkları Kürtlerin, şimdi varolduklarını, ancak yasaların uygulanmasında "Kürt ve Türk ayrımının" yapılmadığını söylüyorlar. Bölücülüğü "küçük bir bölücü eşkiyanın kışkırttığını" ileri sürüyor, ama bu "küçük bölücü eşkiyaya" karşı ordu, jandarma ve polis güçlerinin yanısıra, 25 bine çıkarılacak bir satılık silahlı kesimin de hazırlanmakta olduğunu açıklıyorlar. Barlarda, kumarhanelerde "zevk-u sefa" içinde bir yaşam sürdürenler, dağıttıkları bildirilere Kur'andan ayetler koyarak halkı aldatmanın yollarını aramaktadırlar.

Bu saldırgan, pervasız, kan-

Devamı Syf: 27'de

EMEKÇİLERİN

DİLİNDEN

Bir Askerin Mektubu:

"Kürdistan'da Artık Komutan Cem'lerin Değil, Komutan Sarı'ların Hükümranlığı Geçerlidir"

Ben Konya'nın bir Kürt köyünden olup 1963 doğumluyum. 1983 yılında askerlik çağına girmem nedeniyle şubeye başvurdum ve askerliğimi Van'da yapacağımı öğrendim. Çok sevinçli ve heyecanlıydım, ancak bunun nedeni asker olmam değildi. Sevinçli ve heyecanlıydım, çünkü atalarımın zorla koparıldığı vatanım Kürdistan'ı tanıyacak, gelişmelere tanık olacak ve sömürgeci ordunun bir neferi olarak halk üzerindeki uygulamaları bizzat görecektim. Diğer taraftan, 1978-79'lardan beri **"vahşi Kürtler ayaklanıyor"** şeklinde ortalığa yayılan söylentilerin iç yüzünü görecek, çeşitli televizyon programlarında çarpıtılan devrimcilerle halk arasındaki ilişkilerin gerçek niteliğini öğrenecektim. Gerçekleri bizzat görerek yurtsever duygularım ışığında İç Anadolu'daki Kürt halkına aktaracağım düşüncesi ise, sevincimi daha da arttırmaktaydı.

Biletimi alıp Van'a gittim. Acemilik devresi olarak adlandırılan ilk üç aylık dönemde inanılmaz sadist baskılara maruz kaldık. Halkla ilişkilerimiz pek yoktu. Ama gördüğüm kadarıyla, sosyal alanda farklılıklar olsa da, gelenek-görenek, giyim ve kültürel açılardan Konya'daki Kürtlerden pek farklı değillerdi.

Acemilik devresi bittikten sonra, dağıtımda tayinim jandarma olarak Hakkari'nin Çukurca ilçesine bağlı Ç... karakoluna çıktı. Burada askeri eğitimin fazla zor olmadığını duymuştum. Oldukça heyecanlıydım. Hakkari'ye vardığımda, buranın ve özellikle de Çukurca'nın dağlık kesiminin sosyal alandaki geri kalmışlığı gözüme çarpan ilk olguydu. Karakola gittiğimizde, **Allah'a yalvarıp bir an önce *tezkerelerinin gelmesini dileyen*** askerlerle karşılaştım. Van'da olduğunun aksine burada halkla içiçeydik, ilişkilerimiz yoğundu.

Ben bunlara fazla değinmeden, bizzat şahit olduğum, 1984 Ağustos atılımıyla kuduran faşist Türk ordusunun içine düştüğü bunalımı anlatacağım.

Birgün, **"köyde Apocular var"** diye yapılan bir ihbar üzerine, bulunduğum karakolun "güvenliğini" üstlendiği köylerden birisi olan S... köyüne baskına gittik. Böylesi bir baskına ilk kez katılıyordum. Ben, mutlaka bizim orada olduğu gibi, sadece bir-iki ev arayıp tekrar döneceğiz diye düşünüyordum. Ama, köye gittiğimizde ne kadar yanıldığımı anladım. Biz toplam olarak 25 askerdik. 7-8'i asteğmenin koruyuculuğunu yaptı. Diğerleri ise 3-4 kişilik gruplar halinde köye dağılarak kadın-erkek, çocuk-yaşlı demeden herkesi dışarıya çıkardılar. Benim görevim ise bir kapıda beklemekti. Yarım saat kadar bekledikten sonra evden duyduğum bir ses üzerine içeriye girdim. Bir de ne göreyim? Ev darmadağın edilmiş, her şey bir yana savrulmuş! **"Olur mu böyle şey"** diye tepkimi açığa vuracaktım ki, sömürgeci-faşist ordunun bir askeri olduğumu hatırladım.

Daha sonra asteğmenin emri ile yeniden toplandık ve herhangi bir olay olmadığını söyledik. Gruplardan birisi yaşlı bir yurtsever köylüyü yakalayıp getirmişti. Yaşlı adamın "suçu" evinde fazla miktarda para bulundurmakmış! Asteğmenin emri üzerine yaşlı yurtsever karakola getirildi. Bir hafta boyunca en sadist ve insanlıkdışı işkencelere tabi tutulmasına rağmen hiçbir suçlamayı kabul etmeyince olay alaya intikal ettirildi. Daha sonra öğrenebildiğim kadarıyla alay komutanı paranın büyük miktarına el koyarak yaşlı köylüyü serbest bırakmış. Ancak verilen emir gereği, yurtseverin evi sürekli gözaltında tutuluyordu.

Asteğmen, Kürt olduğumdan ve Kürtçe bildiğimden dolayı bana sürekli, **"Sen işimize çok yararsın, üstelik yüreklisin de. Apocular senin namını işitmeli. Eruh ve Şemdinli'de döktükleri kan yanlarına kalmayacaktır"** diyordu. Oysa, halkımıza çektirilenler karşısında ben, bir yurtsever olarak, gerçekleştirilen eylemleri bile yeterli görmüyordum. Ancak eylemler giderek yayılıyor ve bizim bulunduğumuz Çukurca alanına doğru gelişiyordu.

Birgün yine yapılan bir ihbar üzerine ben ve dört asker S... köyüne gittik. Köylülere, gelen olup olmadığını sorduğumuzda hayır cevabını aldık. Ancak ben kendileriyle Kürtçe konuşunca ve güven verince bir delikanlı, Sarı komutasındaki bir HRK birliğinin köye geldiğini, işkence gören yaşlı yurtsever ile görüşerek olanları ve sömürgeci askerlerin yarattığı tahribatları öğrendiğini ve yiyecek alarak ayrıldığını söyledi. Herkes durumu böyle açıkça biliyor mu diye merak ettim, ancak daha sonra konuştuklarımın genç-yaşlı hepsinin de yurtsever olduklarını anladım. Anlayamadığım bir nokta; HRK güçlerinin ne demek olduğuydu. PKK ve Apocuları biliyordum, ama HRK'yi duymamıştım. Grubumdaki askerlere, **"Dağılalım ve dikkatli olalım. Her an buraya gelebilirler"** diyerek uzaklaşmalarını sağladım ve ben de yaşlı yurtseverin evine gittim. Daha önce de geldiğim için benim Kürt olduğumu biliyorlardı. Durumumu Sarı'nın grubuna da anlatmışlar ve onlar da askerlerin arasında bir Kürt de var diye ilgilenmişler. İhtiyar yurtsevere, olanları anlat dedim. Gerek operasyonlardaki ve gerekse karakoldaki yardımlarımdan dolayı beni de kendilerinden sayıyordu. Olanları anlattı. Kendisinden, devrimcilere onlarla görüşüp tanışmak istediğimi bildirmesini istedim. "Söylerim" dedi, ayrıldık. Grubumla karakola döndüğümüzde vakit akşam üzeriydi. Asteğmen'e, **"vukuat yoktur, komutanım"** diyerek herhangi bir olay olmadığını bildirdik. Bize, **"sakın bir daha karakola geç gelmeyin. Apocular çok tehlikelidir. Yolunuzu keser öldürürler"** diyerek tüm korkusunu ortaya döktü.

Birkaç gün sonra yine bir ihbar üzerine aynı köye baskın yapma emri aldık. Köye vardığımızda artık karanlık basmıştı. Komutanımızın **"köye girmeyin, tehlikelidir"** demesi üzerine, rastgele birkaç mermi sıkarak karakola döndük. Döndüğümüzde baktık ki, karakolun etrafında her üç metrede bir olmak üzere toplam 20 asker nöbet tutuyor, diğerleri ise asteğmeni koruyorlar. Askerler sağa-sola rastgele ateş ediyorlardı. Sabah olunca, Asteğmene bunun nedenini sorduk, bize, **"sizin güvenliğiniz için. Sizi korumak bize düşer"** gibi gülünç bir cevap verdi. Aslında önlemlerin nedenini tüm askerler biliyordu. Kürdistan halkının öncüleri HRK savaşçılarının Eruh ve Şemdinli'de gerçekleştirdikleri eylemlerin buralarda da yayılmasından korkuyorlardı.

1984'ün Kasım ayı ortalarında, bir asker kaçağının askere gitmesini sağlamak için köy muhtarını görmemiz gerekiyordu. S... köyüne gittiğimizde muhtarın bulunmadığını gördük. Aza'nın evine gittik. Ben ve yanımdaki dört Türk askerle birlikte bir süre oturduk. Aslında bu askerlerin hepsi de iyi niyetliydi desem yerinde olur. Çünkü, bilinçsiz ve korkaktılar. Sorunu ulusal bir sorun, bir halkın direnişi olarak değil de, bazı bireysel eylemler şeklinde kavramaktaydılar. HRK güçlerinin eline düşmüş olanlar da vardı ve onlar daha da duyarlı hale gelmişlerdi serbest bırakıldıktan sonra. Eğer bunların amacı salt asker vurmaksa bizi neden öldürmediler, sadece silahlarımızı alıp bizi serbest bıraktılar diye birbirleriyle tartışıp konuşmaktaydılar. Benimle birlikte olan askerlerin durumu da pek farklı değildi. Biz orada, hep birlikte otururken aza bize çay getirdi ancak, renginin solmuş olması dikkatimi çekti. Diğer askerler durumu anlamasın diye, gülerek **"niye rengin gitmiş"** dedim Kürtçe. O da Kürtçe, **"dışarı gel, işin var"** diye cevap verdi. Onun gitmesinden kısa bir süre sonra ben de bir bahane bularak silahımı bırakıp çıktım. Çok heyecanlıydım. Aza kapının yanıbaşında beni bekliyordu. **"Hayrola, ne var?"** dedim. **"Çayınızı içer içmez, hemen köyden gidin, bizimki-**

ler gelmiş, buradadırlar." dedi. **"Sizinkiler kim"** şeklindeki sorum üzerine ise, **"anlamadın mı"** dedi, **"HRK askerleri, peşmergeler."** Tam bu sırada **"kaldır ellerini"** diyen bir ses işittim. Ellerimi kaldırıp döndüğümde, başlarında yeşil-sarı puşular, ayaklarında botlar ve üzerlerinde şalvara benzer elbiselerle duran 4 kişi gördüm. Bir dakika sonra, köylerde efsaneleşen, asteğmene uykusuz geceler geçiren, namı tüm Hakkari'de duyulmuş Sarı (birliğin komutanı) geldi. Arkadaşlarına Kürtçe **"bu kim?"** diye sorunca ben hemen atıldım ve **"Ez Kurdim"** diye cevap verdim. Komutan Sarı sanki daha önceden tanışıyormuşuz gibi, gülerek yaklaştı. **"Sizinle konuşmak istiyorum"** dedi. Kendisine, onlarla aynı düşünceleri paylaştığımı söyledim ve yöremizin durumunu anlattım. Sonra kendisi bana **"bu gece devriye var mı? Karakolda toplam kaç asker var? Seni onların içinde nasıl ayırdederiz? Asteğmenin ismi ne? Sana ve diğer askerlere karşı tutumu nasıl?"** gibi sorular sordu.

Kendisine, o gece devriye olduğunu, karakolda toplam olarak 35 asker bulunduğunu ve tek Kürdün ben olduğumu söyledim. Asteğmenin gerçek ismini ise hiçbirimiz bilmiyor, kendi aramızda "Cem" olarak çağırıyorduk. İsmini gizlemesinin nedenini komutan Sarı bana bu soruyu sorunca anladım. Kendisine asteğmenin beni "cesaretli" olarak tanımladığını ve Kürt olduğum için de "sevdiğini" söyledim. Güldü ve bana **"senin bunun gerçek nedenini bilmen gerekirdi. Niçin seni seviyor?"** diye sordu. Daha önceki savaşlarda, Kürtlerin nasıl ön plana çıkarılarak imha ettirildiklerini ve kazanılan zaferlerin altına da Türk imzası atıldığını anlattı. Sözlerini yürekten onayladım. Daha sonra bana, **"bu geceki devriyeye sen katılma, bir gerekçe uydur"** dedi. Zaman hayli geç olmuştu. Askerler birşeyden şüphelenmesinler diye aza M... birkaç çift yün çorap getirmişti. Onları alarak içeri girdim ve oldukça sinirlenmiş olan askerleri, kendilerine çorap bulmak için geciktiğimi söyleyerek yatıştırdım. Hep birden çorapların üzerine atıldılar. Böylece tehlike de ortadan kalkmış oldu.

Geri karakola döndük. Asılan listede benim de devriye için ismim vardı. Asteğmene, rahatsız olduğumu ve kendisiyle birlikte pusuya yatmak istediğimi söyledim. Kabul etti. Gece saat 11^{00} sularında gidip pusu kurduk. 9 kişilik bir grup ise, K.. köyü civarında devriyeye çıktı. Hava çok soğuktu. Ses seda kesilmiş, rüzgarın sesinden başka birşey duyulmuyordu. Gece saat 2^{00} -3^{00} sularında aşağıdaki dereden bir ses geldi. Asteğmen, **"rastgele ateş"** dedi, sağa-sola, havaya ateş etmeye başladık. Asteğmen **"aslanlarım tarayın, iki yönlü tarayın. Şimdi devriyedekiler de gelecek, böylece Apocuların kökünü kazıyacağız. Zaten bu son gruplarıdır"** diyordu. Biraz sonra bir ses duyduk: **"Komutan Ce...m! Biziz biz, Türk askeri!"** Asteğmenin emriyle ateş kesildi. Henüz ortalık karanlıktı. Asteğmen, aşağıdakilerin gün ışıyıncaya kadar oldukları yerde mevzilenmelerini istedi. **"Donarız Komutanım"** diye cevap verdiler. Bunun üzerine Asteğmen, **"Türk askeri donmaz. Mehmetçik aslan yüreklidir"** diye ajite çekmeye başladı. Ben kulübemde tedirgin oluyor, "ya komutan Sarı'ya birşey olmuşsa" diye endişeleniyordum. Nihayet gün ağarmaya ve derenin aşağısı görünmeye başladı. Hepimiz aşağıda gördüğümüz manzara karşısında hayretle donakaldık. Devriyeye çıkmış olan 9 asker üzerlerinde yalnızca iç çamaşırları olmak üzere bekliyorlardı Komutanın çağırması üzerine yukarıya çıktılar. Komutan küfürle karışık, **"nedir bu haliniz, kim yaptı bunu, hepinizi gebertirim"** diye bağırmaya başladı. Askerler, **"komutanım, 40 tane Apocu bize pusu kurdu. Bizi soyup gönderdiler"** diye cevap verdiler. Karakola döndük. Yedek elbise olmadığı için komutan hepsini o halde bir odaya tıktı. Daha sonra öğrendim ki, askerler korkudan 40 kişi demişler, oysa yalnızca 4 kişiymiş komutan Sarı'nın grubu.

Bir süre sonra asteğmen hemen telsizle durumu Diyarbakır 7. Kolordu Komutanı ile Alay Komutanımız Albay Hasan Basri Tanrıyakugil'e bildirdi. Öğleden sonra, 7. Kolordu Komutanı, Albay Hasan Basri Tanrıyakugil, 10 helikopter, 20-30 panzer ve çok sayıda askerin gelmesiyle karakol çevresi adeta mahşere dönmüştü. Karakol bahçesi tıkabasa dolmuş, sığmayanlar da dışarıda durmaktaydılar. Askerler öyle çıplak vaziyette meydana getirildiler. Albay ifadelerini aldı ve sonra da geleneksel kokuşmuş nakaratları tekrarlamaya başladı: **"Türk askeri dünyanın en disiplinli, en aslan yürekli ve korkusuz askeridir. Bölgede bir süredir faaliyet gösteren Apocu eşkiya çetesini de yabana atmamak gerekir. Onlar, askeri eğitim görmüş, attığını tek kurşunla vuran çok tehlikeli yaratıklardır. Çok dikkatli olmak gerekir. Birkaç kişi kalmış. Onları da yakalayabilirsek biterler."** Bu şekilde süren konuşmasından sonra Albay, tekrar askerleri sorguya çekmeye başladı:

Albay: *Sizi kim bu hale getirdi*

Askerler: *(hep bir ağızdan) Apocular, Komutanım!*

Albay: *Apocular katildirler. Sizi niye öldürmediler?*

Askerler: *Komutanım, Onlar dediler ki, bizim davamız sizinle değil. Siz zavallı askerler, emir kullarısınız.*

Albay: *Ya, onların davası kiminle, ha!*

Askerler: *Komutanım, onların sizinle, rütbelilerle işi varmış!*

Herkesin adeta soluğunu tutarak dinlediği bu tansiyonu çok yüksek karşılıklı konuşmanın ardından, Kolordu Komutanının yaptığı bir konuşmayla toplantı sona erdi. Albay ve Kolordu Komutanı helikopterle ayrıldılar. Emir üzerine çevrede olağanüstü bir operasyon yapan askeri kuvvet hiçbir şey elde edemeyerek geri çekildi.

Daha sonra, bu 9 asker, 750.000 lira para cezası, asteğmen ise, 1 ay hapis cezasına çarptırıldı. Ayrıca asteğmen mahkemeye verildi. Askerler de bir hafta bile geçmeden başka bir bölgeye götürüldüler. Araştırdığıma göre, askerler arasında olanların propagandası yapılıp pasifikasyona yol açmasın diye, bu, 1984 Ağustos olaylarından sonra kural haline getirilmiş bir uygulamadır.

Bu olaydan sonra komutan Cem, sonderece asık suratlı, ürkek ve çok kinli biri olup çıktı. Biz askerlere çektirdikleri artık dayanılmaz bir hal almıştı. Yapılan köy operasyonları ve gece baskınlarında rütbeli elbisesini zorla askerlere giydiriyor, kendisi de er kıyafetine bürünüyordu. Elbisesini giymek istemeyen askerlere ise en sadistçe yöntemlerle işkence yapıyordu. Bana da birkaç kez giydirmeye kalktı, kabul etmedim. Bu nedenle, eskiden "gözüm" dediği bana artık düşmanca bakıyordu. Tabi ki bu bakış karşılıklıydı.

Aradan bir veya birbuçuk aylık bir dönem geçmişti. Birgün 4 askerle birlikte K.. köyüne gittik. Tanıdığım birçok HRK taraftarı yurtsever vardı. Birisine durumları sordum, bana, Sarı ve grubunun orada olduğunu söyledi. Çok sevindim. Çünkü çoktandır kafama koyduğum şeyi yapmaya kararlıydım. Genç delikanlıya, **"Sarı'yı gör, ... gelmiş, seninle konuşmak istiyor, de. Ben askerlere bir mazaret uydurup gelirim"** dedim. Daha sonra askerlerden ayrıldım. Bir süre önce kendilerine çorap getirmiş olduğum için yine birşeyler getiririm umuduyla ses çıkarmadılar.

Komutan Sarı'nın bulunduğu barınağa gittim. **"Hayrola, ... ne var? diyerek karşıladı beni."** Ben, **"yakın zamanlarda, Ankara'nın Haymana ilçesine bağlı bir Kürt köyünden tanıdığım bir arkadaşım, görevli bulunduğu karakoldan kaçarak silahı ile birlikte HRK birliklerine katılmış. Onun için beni çok dövüyorlar. Bana, senin haberin var, diyorlar. Haberim yok desem de inandıramıyorum. Ayrıca, operasyonlarda asteğmen askerlere kendi elbisesini giydirerek onları öne sürüyor. Bana da kaç kere giydirmeye kalktı. Ben diretince de akılalmaz şekilde dövüyor. Artık dayanamıyorum"** dedim. Komutan Sarı'nın durumuma acıdığı belliydi. **"Ne yapalım?"** dedi. "Daha önceki olanları tekrarlayalım" dedim. Güldü, **"yapalım dedi, o zaman vakit kaybetmeden git, köyde Apocular var, de. Geliş yolunuz üzerindeki K.. köyü yakınındaki patika yolu üzerinde iş olur biter."** Kucaklaşarak ayrıldık. Tes-

Devamı Syf: 28'de

KÜRDİSTAN ULUSAL KURTULUŞ MÜCADELESİNE VE ÖNDERLİĞİNE YÖNELEN SALDIRILAR PROTESTO EDİLDİ

Ulusal Kurtuluş Mücadelemize ve önderliğine karşı saldırıların yoğunlaştığı ve bu konuda alçakça bir faaliyetin yürütüldüğü alanlardan biri de Avrupa'dır. TC'nin, Kürdistan'da yürüttüğü "özel savaş", değişik boyutlarda ve değişik güçler eliyle de olsa bu alana da taşırılmıştır. Böylece ulusal kurtuluş mücadelemizin etkisi kırılmaya çalışılmaktadır.

Bir yandan TC ve basını, diğer yandan kendisine "sol" maskesi takmış güçler ve bunların saldırttığı TAZ, GAL vb. gibi Avrupalı çevreler, özellikle son dönemlerde hızlanan yaygın bir karalama kampanyası başlatmış bulunmaktadırlar. Bundan güdülen amacın ne olduğu çok açıktır. TC'nin Kürdistan'da başarmaya çalıştığı fakat başaramadığı işi, bunlar, Avrupa'da ulusal kurtuluş mücadelemizi ve önderi PKK'yi tecrit ederek, yapmak istemektedirler. Bu saldırıların gündeme sokulduğu dönemin özellikleri de dikkat çekicidir. Kürdistan'da ulusal kurtuluş savaşının güçlü atılımlarla yükseldiği ve yoğun gelişmelerin yaşandığı bir ortamda Avrupa'da böyle yoğun saldırıların gündeme sokulması açık ki bir tesadüf değildir. Yine TC'nin de yoğun bir şekilde bu alana yönelerek boyalı basını vasıtası ile bu saldırılara ideolojik gıda vermeye çalışması da bir rastlantı değildir. Tüm bu yönelimler, bir yurtsever tarafından halk düşmanı bir hainin cezalandırılması ardından daha da yoğunlaştırılarak geliştirildi. Milliyet, Hürriyet ve Tercüman'da çıkan yazılar, hiçbir değişikliğe uğratılmadan sadece üzerine biraz cila sürülerek bu kez de "sol" adına yayınlanmaya başlandı.

Saldırılar, yazılı düzeyde kalmayıp geliştirildi ve silahlı katliamlara kadar vardırılarak sürdürüldü. Aynı dönemde Türk sömürgecileri ve uşakları tarafından da Kürdistan'da baskı ve katliamlar yoğunlaştırıldı. Böylesine vahşi ve insanlıkdışı saldırıların ve katliamların gündemleştiği bir dönemde, 5 Avrupa ülkesi, Türkiye hakkında insan hakları mahkemesine yaptıkları şikayetleri geri çektiler. Bu faşist Türk sömürgecilerinin halkımız üzerindeki baskı ve katliamlarını onaylama anlamını taşımaktadır.

ışte tüm bu saldırı, komplo ve oyunların teşhir; emperyalizmin, TC'nin ve onun sol'dan uzantılarının mücadelemize ve önder gücüne yönelttikleri saldırılarının da protesto edilmesi amacıyla 30 Ocak, 6 Şubat tarihleri arasında Avrupa'nın birçok merkezinde yaygın eylemler gerçekleştirildi. Eylemlere katılan, kadın-çocuk, yaşlı-genç yüzlerce ERNK taraftarı, büyük bir kararlılıkla protestolarını gerçekleştirmiş ve isteklerinin kamuoyuna duyurulmasını sağlamışlardır.

Daha önce de TAZ gazetesinin mücadelemize ve önder gücüne karşı yayınladığı bazı yazıları, Yeşil Alternatif Liste (GAL) tarafından dağıtılan bir bildiriyle mücadelemize karşı takındığı olumsuz tavrı ve Hollanda'da Die Greone Amsterdammer dergisi tarafından yayınlanan yazılar, Avrupa'daki Kürdistanlı emekçilerin yoğun tepkisine yol açmıştı. Bu gazetelere ve GAL grubuna sayısız mektup ve protesto yazısı gönderen yurtsever emekçiler, ayrıca telefonlarla da mücadelemize ilişkin olumsuz yaklaşımlarını protesto etmişlerdir. Diğer dünya ülkelerinden ve Alman ilerici çevrelerinden bazı devrimci-demokrat kişi ve gruplar tarafından da gönderilen mektup ve protesto yazıları, mücadelemizin kitleselleşmesinin ve her koşul altında korunup güçlendirileceğinin açık göstergesi olmuştur.

Yapılan 30'u aşkın protesto eyleminden gazetemize ulaştırılan bazı haberleri yayınlıyoruz:

Hollanda-Rotterdam

28 Ocak 1986 günü, 28 ERNK taraftarı, 5 Avrupa ülkesinin Türkiye'yi şikayetten vazgeçmesini, ulusal kurtuluş mücadelemize karşı hızlandırılan saldırıları ve Hollanda basınındaki yalan haberleri kınamak, ERNK ile dayanışma içerisinde olduklarını ilan etmek ve Hollanda'daki ilticacıların, Türkiye ile yapılan bir anlaşma sonucu geri gönderilmesini protesto etmek amacıyla açlık grevine başlamışlardır. Rotterdam'da bir kilisede başlatılan açlık grevi eylemi büyük bir moralle devam etmiş, daha ilk günlerinde çok sayıda gazete ve Hilverson Radyosu Türkçe Bölümü, eylemi haber olarak vermişlerdir. Rijmond Radyosu ise, eylemcilerle yaptığı bir röportajı geniş olarak yayınlamıştır.

Rotterdam açlık grevindeki eylemciler...

Yöre halkı ve Hollanda genelindeki yurtsever emekçilerden büyük destek gören açlık grevi eylemcileri, hedeflerine ulaşıncaya kadar direneceklerini belirtmiş ve kararlılıklarıyla da tüm ilerici-demokratik çevrelerin ilgisini çekmişlerdir. Her gün eylem yerini ziyaret eden birçok basın-yayın kuruluşu, geniş bir kamuoyunun oluşmasını da sağlamıştır.

Hollanda Adalet Bakanlığı tarafından iletilen görüşme isteği ise, eylem komitesince kabul edilmiş ve 3 Şubat pazartesi günü bir görüşme yapılmıştır. Görüşmede Kürdistan'da ve Türkiye'de yaşanan gerçeklikler izah edilerek Hollanda hükümetince Kürdistanlı ilticacılara belirtilen "Türkiye'de Kürt olmak bir suç ve baskı görme gerekçesi değildir" belirlemesi protesto edilmiş, Türkiye'yi şikayetten vazgeçmeleri kınanmıştır. Olumlu bir hava içinde geçen görüşmeden sonra eylemcilerin taleplerini kabul eden Adalet Bakanı, hükümetin Türkiye hakkında aldığı kararları yeniden gözden geçireceğini belirtmiştir.

5 Şubat günü ise, Dışişleri Bakanı'yla bir görüşme yapan eylem komitesi, buradan da olumlu sonuçlar alarak ayrılmıştır. Diğer taraftan eylemin amaçlarını çarpıtmaya çalışan bazı gazete ve radyolar protesto edilerek, doğru yayın yapmaları istenmiştir.

12 gün devam eden açlık grevi, 7 Şubat 1986 günü yapılan geniş bir basın toplantısıyla sonuçlandırılmıştır. Cumartesi günü coşkulu bir gece düzenlenerek eylemi kitlesel bir gösteriye dönüştüren Kürdistanlı emekçiler, büyük bir coşku ve inançla haykırdıkları sloganlarla düşmana olan kin ve nefretlerini bir kez daha dile getirmişlerdir. Eylemin yapıldığı kilisenin papazı gecede dayanışmasını dile getiren bir konuşma yaparak halkımızın mücadelesinin yanında olduğunu belirtmiştir.

Den Haag

30 Ocak günü, Den Haag'da, ortaçağdan kalma bir işkence merkezi olan, Hitler faşizmi döneminde sayısız insanın katledildiği bir mezbahaneye çevrilen ve bugün müze olarak kullanılan bir bina işgal edildi. Kadın-erkek ve çocuklardan oluşan bir grup ERNK taraftarı içeriye girip işgali başlatırken, bir grup yurtsever de dışarıda pankartlar açarak destekleme eylemini gerçekleştirdi. Binanın parlamento karşısında olması ve müze olarak kullanılması eyleme olan ilgiyi arttırmıştır. Polis olay yerine gelmiş ancak, müdahale etmemiştir. Çok sayıda basın kuruluşunun muhabirleri de eylem yerine gelerek, eylem ve hedefleri hakkında bilgi almıştır.

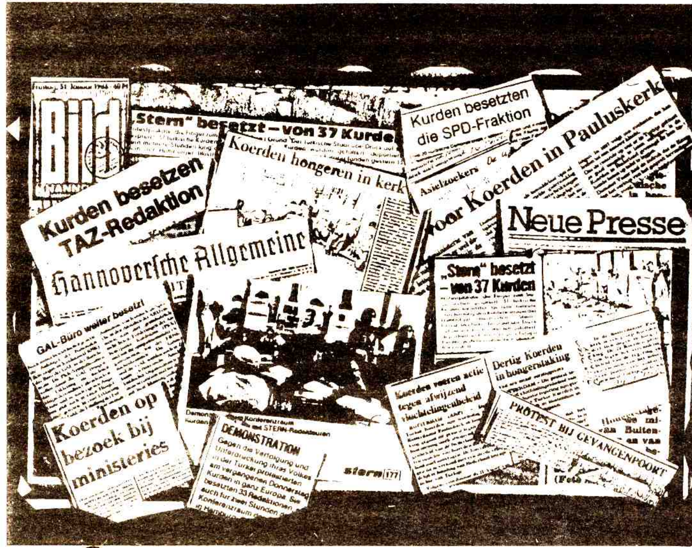
Coşkun sloganlarla sonuçlandırılan eyleme çok sayıda gazetede yer verilmiştir.

Hamburg

30 Ocak 1986 günü Hamburg'daki ERNK taraftarları, gruplar halinde TAZ gazetesi, Yeşiller (GAL) ve Stern dergisine ait büroları işgal ettiler. Kürdistan'da uygulanan "özel savaş"ın protestosu ve Avrupa alanından KUKM'ne yöneltilen saldırıların teşhir edilmesi amacını taşıyan eylemler, başarıyla sonuçlandırıldı.

TAZ gazetesi bürosunu işgal eden yurtseverler, bu gazetenin daha önce yayınladığı bazı yazılarıyla mücadelemize yöneltilen saldırılara önemli oranda katkıda bulunduğunu belirtip, bu tavrı protesto etmiş, TAZ Redaksiyonunun konuya ilişkin açıklama yapmasını istemişlerdir. İsteklerinin kabul edilmemesi halinde işgali uzun süre devam ettireceklerini açıklayan yurtseverlerin kararlı tutumu karşısında TAZ Redaksiyonu, istenen açıklamayı yapmak zorunda kalmıştır.

Aynı gün diğer bir grup yurtsever de Yeşil-Alternatif Liste (GAL) bürosunu işgal ederek istemlerini bildirdi. GAL'ın daha önce yaptığı bir açıklama ile PKK'yle olan tüm ilişkilerini kestiğini yayınlamasını da protesto eden ERNK taraftarları, bu partinin, Kürdistan halkının biricik önderi PKK'ye böylesi bir saldırı yöneltmesini protesto ettiklerini belirterek, böylesi bir açıklamayı neden yaptıklarını izah etmelerini istemişlerdir. Ayrıca yayınladıkları bu bildiriye karşı yeni bir yazı yayınlamalarını da isteyen yurtseverler, istekleri kabul edilmediği takdirde açlık grevine başlayacaklarını açıkla-

mışlardır. GAL yöneticilerinin eylemcileri dikkate almaması ve saygısızca davranışlara girmesi üzerine açlık grevine başlayan yurtseverler, istekleri kabul edilinceye kadar direnişlerini sürdüreceklerini belirtmişlerdir. İlk iki gün tavrını değiştirmeyen GAL yetkilileri, binayı terketme taktiğine başvurmuşsa da bunun çözüm olmadığını kavramış ve eylemcilerle yeniden görüşmeye oturmuştur. Bazı Türk sosyal-şoven güçlerin yaptığı uydurma karalamalarla mücadelemizin önder gücüne karşı tavır alan GAL yöneticileri, görüşme sonunda düştükleri hatayı görmüş ve olumsuz tavırlarından vazgeçerek, yurtseverlerin istemlerini kabul etmişlerdir. Açlık grevinin 4. gününde kalabalık bir kitlenin ve çok sayıda basın-yayın kuruluşunun katıldığı bir basın toplantısıyla eylem sonuçlandırılmıştır.

Aynı amaçla haftalık Stern dergisinin bürosunu işgal eden diğer bir grup ERNK taraftarı da istemlerini bildirmiş ve derginin bu konuda yazı yayınlamasını istemişlerdir. Stern Redaksiyonu, talepleri kabul ederek aynı gün çıkan dergide eylemi ve amaçlarını yayınlamıştır.

Hannover

Hannover'deki ERNK taraftarlarından oluşan bir grup Kürdistanlı, KUKM'ne karşı yoğunlaştırılan saldırıları protesto etmek için 30 Ocak günü, Nord Deutsche Rundfunk (NDR) binasını işgal ettiler. İstemlerini açıklayan eylemciler, olay yerine gelen bir çok basın-yayın kuruluşuyla da bir basın toplantısı yaptılar. Eylem, Bild, TAZ, Hannoverische Algemeine, Neue Presse gazetelerinde resimli olarak yayınlandığı gibi, BBC ve Köln radyolarında da haber olarak verilmiştir. İşgal edilen NDR televizyonu da haberlerinde eylemi kamuoyuna duyurmuştur.

Bielefeld

5 Şubat 1986 günü, 20 kişilik bir grup ERNK taraftarı, WDR (Batı Alman Televizyonu) binasını işgal ederek ülkemizde yaşanan "özel savaş" uygulamalarını ve mücadelemize yöneltilen tüm saldırıları protesto ettiklerini açıkladılar. Eylem yerine gelen AP ajansı ve 3 yerel gazete ile bir basın toplantısı yapan yurtseverler, eylemlerini başarıyla sonuçlandırmışlardır. Radyo ve televizyonda haber olarak yer verilen eylem, gazetelerde de yayınlandı.

Düsseldorf

Sayıları 30'u bulan ERNK taraftarları, Düsseldorf'daki SPD binasını işgal ettiler. 30 Ocak 1986 günü gerçekleştirilen eylemlerin amacı, Kürdistan'da yaşanan sömürgeci vahşeti protesto ve yine Avrupa alanında da çeşitli çevrelerden mücadelemize yöneltilen saldırıların kınanmasıydı. Binaya giren eylemcileri olumlu karşılayan SPD temsilcisi, istekleri kabul ederek kendisi de eylemle dayanışma içerisinde olduğunu belirtmiş ve birçok basın-yayın kuruluşuna da bu yönlü demeç vermiştir. Aynı binada bulunan Yeşiller Partisinin sorumluları da eylemcilerle aktif bir dayanışmaya girerek yazılı ve sözlü dayanışma mesajları vermişlerdir. Eylem yerine gelen Bild, Rheinische Post, WAZ, NRZ, Express ve Düsseldorfer Nachrichten gazetelerinin muhabirleriyle bir toplantı yapan yurtseverler, eylemin amacını açıklamışlardır. Gazetecilerin özellikle sordukları, *"neden başka parti ya da kuruluşu değil de SPD'yi işgal ettiniz?"* sorusuna da cevap veren yurtseverler, eylemin direkt SPD'ye yönelik olmadığını, fakat SPD'nin de Türkiye'yi şikayetten vazgeçen 5 Avrupa ülkesinin politikasını benimsediğini ve bu tavırlarını kınamak amacıyla burayı işgal ettiklerini açıklamışlardır. Eylemi kendi telexleriyle tüm dünya basın-yayın kuruluşlarına ileten Yeşiller, halkımızın mücadelesiyle sonuna kadar dayanışma içinde olduklarını açıklamışlardır. Yaklaşık 3 saat süren eylem, başarıyla sonuçlandırılmış, ertesi günkü gazetelerde ise eyleme geniş yer verilmiştir.

Bonn

SPD'nin merkez parti bürosunu işgal eden 60'ı aşkın Kürdistanlı yurtsever, 5,5 saat süren eylemi başarıyla sonuçlandırmışlardır. Aralarında çok sayıda kadın ve çocuğun da bulunduğu yurtsever eylemciler, yetkililerle görüşerek isteklerini bildirmiş, bu istekler kabul edilmediği taktirde hemen orada açlık grevine başlayacaklarını açıklamışlardır. Eylemin SPD yöneticilerinin toplantıda olduğu bir zamana denk gelmesi ise, büyük bir avantaj olmuş ve sorun daha detaylı şekilde incelenmiştir. Basın-yayın kuruluşlarını çağıran SPD yetkilileri kendileri de resmi bir

açıklama yaparak mücadelemizle dayanışma içerisinde olduklarını açıklamışlardır. Binada bulunan 300'ü aşkın sayıdaki SPD yöneticisine basın açıklamaları verildiği gibi, sözlü olarak da Kürdistan'daki durum anlatılmış, gelişmeler izah edilmiştir. Eylemcilerle görüşen SPD yetkililerinden Ezilen Halklar Komisyonu üyesi bir görevli, bu sorunu uluslararası kuruluşlara götüreceğini ve bu yönlü faaliyetlerini yoğunlaştıracağını belirtmiştir. Yine Avrupa Parlamentosu'nda görevli olan SPD'den bir bayan milletvekili de sorunu bu parlamentonun gündemine getirmek için çabalarını yoğunlaştıracağına dair söz vermiştir. SPD basın sözcüsü de Kürdistan sorununa daha fazla eğilecek-lerini belirtmiştir. Kendi içinde başlı başına bir toplantı olan ve geniş kamuoyu yaratacak niteliğe bürünen eylemin sonunda eyleme katılan tüm emekçiler, direniş türküleri söyleyip, halay çekerek ve sloganlar haykırarak oldukça coşkulu bir şekilde binadan ayrılmışlardır.

Çeşitli basın-yayın organlarında eyleme geniş yer verilmiştir.

Frankfurt

25 yurtsever emekçiden oluşan bir grup ERNK taraftarı, 30 Ocak günü TAZ gazetesinin Frankfurt'daki bürosunu işgal ederek ulusal bağımsızlık mücadelemize yöneltilen saldırıları, karalama kampanyasını ve özel savaş uygulamalarını protesto etmişlerdir. Ayrıca TAZ gazetesinin de alet olduğu bu saldırıları teşhir eden eylemciler, TAZ'ın bu tavrından vazgeçmesini ve halkımızın direnişine saygılı olmasını istemişlerdir. TAZ Redaksiyon Kurulu tarafından kabul edilen bu istekler, basın-yayın kuruluşlarına da bildirilmiştir. 1 saat süren eylem başarıyla sonuçlandırılmıştır.

Ertesi gün, Neue Presse, Süddeutsche Zeitung ve Frankfurter Rundschau gazetelerinin yanısıra, TAZ da, eyleme geniş yer vermiştir.

Stuttgart

4 Şubat 1986 günü Stuttgart Süd Deutsche Zeitung gazetesini işgal eden 20'yi aşkın ERNK sempatizanı, eylemin amacını açıkladıktan sonra isteklerini iletmiş ve eylem yerine gelen basın-yayın kuruluşlarıyla da bir basın toplantısı yapmışlardır.

Eylem ve amaçları aynı gün 2 yerel radyoda, ertesi gün de 2 yerel gazete ve Süd Deutsche Zeitung gazetesinde yayınlanmıştır.

Osnabrück

Bir grup Kürdistanlı yurtsever, 30 Ocak 1986 günü bir yayınevini işgal ederek, faşist Türk sömürgecilerinin ülkemizdeki uygulamaları ile Avrupa'ya yansıyan özel harp uygulamalarını protesto ettiklerini ve bunun teşhirinin yapılması için yayınevinin girişimlerde bulunmasını istemişlerdir. Eyleme yerel gazetelerde yer verilmiştir.

Mannheim

30 Ocak günü, bir grup ERNK taraftarı Mannheim'de yayınlanan "Mannheimer Morgen" gazetesini işgal etmiştir. İstemlerini belirttikten sonra bir süre burada kalan eylemciler, olay yerine bazı gazete muhabirlerinin gelip bilgi alması üzerine binadan çıkmışlardır.

Diğer bir grup Kürdistanlı emekçi de aynı gün DPA bürosunu işgal etmiş ve istemlerini bildirmişlerdir. Bu her iki işgal eylemi DPA ajansı ve yerel gazeteler tarafından kamuoyuna duyurulmuştur.

Belçika-Brüksel

Bir grup yurtsever, Sosyalist Parti binasını işgal ederek isteklerini belirtmiş, ancak istenen sonuç elde edilememiştir. Parti yetkililerinden ilerisi için bir randevu alınarak eylem sonuçlandırılmıştır.

Paris

30 Ocak günü, 100'den fazla Kürdistanlı emekçi Paris'teki AFP (Fransız Haber Ajansı) bürosunu işgal etmiştir. İsteklerini ve eylemin amaçlarını yazılı ve sözlü olarak açıklayan emekçiler, istemlerinin kabul edilmesi üzerine işgallerini sonuçlandırmışlardır.

AFP, eyleme ve amaçlarına geniş yer vererek kamuoyuna duyurmuş, ayrıca Hollanda Radyosu Türkçe yayınlarında eylemi yayınlamıştır. Fransız basını ve radyoları da eyleme yer vermişlerdir.

Danimarka Kopenhaag

3 Şubat 1986 günü 10 Kürdistanlı yurtsever Uluslararası Af Örgütünün bürosunu işgal ederek Kürdistan'daki insanlıkdışı baskı ve katliamları protesto ettiklerini, 5 Avrupa ülkesinin Türkiye'yi şikayetten vazgeçmelerini şiddetle kınadıklarını belirterek Af Örgütü yetkililerinin de destek vermesini istemişlerdir. Eylem yerine gelen 3 büyük gazete ve bölgesel bir radyo eylemcilerin yaptığı açıklamayı yayınlamışlardır.

Arhus

15 kişilik bir grup ERNK taraftarı bir gazete bürosunu işgal ederek eylemin amaçlarını ve isteklerini açıklamışlardır. Oradan da Uluslararası Af Örgütünün Arhus bürosuna giden yurtseverler burayı da işgal ederek amaç ve taleplerini bildirmişlerdir. Danimarka Merkez Televizyonu gelinceye kadar bekleyeceklerini belirten eylemciler bir gece orada kalmışlardır. Ertesi gün Merkez Televizyonun eylem yerine gelerek yapılan açıklamaları alması ve eylemi görüntülemesi üzerine eylemciler binadan ayrılmışlardır.

Bu her iki eyleme de basında ve televizyonda yer verilmiştir.

İsviçre-Zürich

Bir grup ERNK taraftarı Volkszeitung gazetesini işgal etmiştir. Eyleme birçok gazete ve yayın organı yer vermiştir.

Freibourg'da da bir gazete bürosunu işgal eden Kürdistanlı yurtseverlerin eylemi başarıyla sonuçlanmış, basın ve radyo haber olarak yayınlamıştır.

★

Eylemler Büyük Yankı Uyandırdı

30'u aşkın merkezde çeşitli kuruluşların işgal edilmesiyle gerçekleştirilen eylemlerden elimize ulaşanları yayınladık. Ayrıca bu eylemler geniş kesimlere yayın yapan bir çok radyo, TV ve gazetelerde de yer almışlardır.

Avrupa'daki basın-yayın kuruluşları haricinde, ZDF "Türkiye Mektubu" programında ve BBC, Hollanda ve Köln radyosu Türkçe yayın bölümünde eylemlere geniş olarak yer verilmiştir.

Türk burjuva basınında ise Hürriyet, Milliyet, Tercüman, Cumhuriyet vb. gazeteler, eylemleri yayınlamışlardır. Ayrıca AP, AFP ve DPA haber ajansları da eylemleri dünya basınına iletmiştir.

ERNK Yunanistan Temsilciliği Basın Toplantısı Yaptı

30 Ocak 1986 günü ERNK Yunanistan Temsilciliği tarafından Atina'da bir basın toplantısı düzenlenmiştir. Kürdistan'daki özel savaşın Avrupa alanına da yansıtılması ve gelişen son olaylar üzerine bilgilerin verildiği basın toplantısına çok sayıda haber ajansı ve gazete temsilcisi katılmıştır.

Sömürgeci-faşist Türk cuntasının halkımıza ve bağımsızlık Mücadelemize karşı geliştirdiği özel savaş üzerinde duran ERNK sözcüsü, özellikle son dönemlerde bu savaşın Avrupa alanına da yasımaya başladığına ve UKM'ye yönelik saldırı ve komploların geliştirildiğine dikkatleri çekmiştir. ERNK sözcüsü, kamuoyunu bilgilendirmek ve bu saldırıları teşhir etmek amacıyla bu basın toplantısını gerçekleştirdiklerini belirtmiştir.

Basın toplantısında dile getirilen gerçekler basın-yayın organlarınca kamuoyuna yansıtılmış; TANEA gazetesi ERNK basın açıklaması metnini yayınlayarak gelişmelere geniş yer vermiştir.

★ ★ ★

TÜRK SÖMÜRGECİLİĞİ AVRUPA KONSEYİ'NDE TEŞHİR EDİLDİ

27-31 Ocak 1986 tarihleri arasında Fransa'nın Strasbourg kentinde yapılan ve 21 ülke temsilcilerinin katıldığı Avrupa Konseyi toplantıları sırasında bir grup ERNK taraftarı yurtsever, Konsey binasına girmeyi başararak gösteri yaptı.

29 Ocak günü, Avrupa Konseyi'nde "Türkiye ve Uluslararası Terörizm" konuları görüşülürken; tam da TC'nin bir numaralı kiralık uşaklarından, halkımızın kan emicisi, İdrisi Bitlisi'nin torunu ulusal hain Kamuran İnan, söz alarak; TC'nin "demokrasiye geçiş" demogojisini haklı çıkarmaya, onun halkımız üzerinde gerçekleştirdiği ve gerçekleştireceği katliamları aklamaya, 15 Ağustos 1984'den bu yana alevlenerek yükselen ulusal direniş mücadelemize alçakça iftiralarla saldırmaya çalıştığı bir anda; tribünlerde bulunan bir grup ERNK sempatizanı, **"şimdi artık söz sırası halkımızındır"** diyerek, hain Kamuran İnan'ın konuşmasını engelledirler. Grup adına, Avrupalı parlamenterlere ve tribünlerdeki değişik uluslardan izleyicilere hitaben Fransızca bir konuşma yapan bir yurtsever, uluslararası en büyük teröristin sömürgeci TC ve onun temsilcileri olduğunu; TC'nin Kürdistan'da gerçekleştirdiği katliamlara karşı sessiz kalınmaması ve KUKM'ne yönelik olarak uluslararası alanda giriştiği komplolara tavır alınması gerektiğini dile getirerek, TC temsilcilerinin Avrupa Konseyi'nde bulunmalarını şiddetle protesto etti. Tam bu esnada, salonda bulunan yurtseverler, TC'nin Kürdistan'daki katliamlarına ve Avrupa Konseyi'nde yeralmaması gerektiğine dikkat çeken Fransızca yazılmış büyük bir pankartı açarak, tribünlerde bulunan parlamenterlere çeşitli dillerde yazılmış bildiriler attılar ve izleyicilere de aynı bildirilerden dağıttılar. Yurtseverler eylemlerini Ulusal Önderimiz Abdullah ÖCALAN'ın bir posterini kaldırarak ve **"Bijî Serok APO", "Kahrolsun Sömürgeci Faşist Cunta", "Kürdistan'da Katliamlara Son", Yaşasın Uluslararası Dayanışma", "TC, Avrupa Konseyi'nden Defol"** vb. sloganları çeşitli dillerden gür bir şekilde haykırarak sürdürdüler. Başta ulusal hain Kamuran İnan olmak üzere, tüm TC temsilcileri, **"Bijî Serok APO"** sloganını duyar duymaz büyük bir korku ve telaş içinde salonu terkedip kaçtılar.

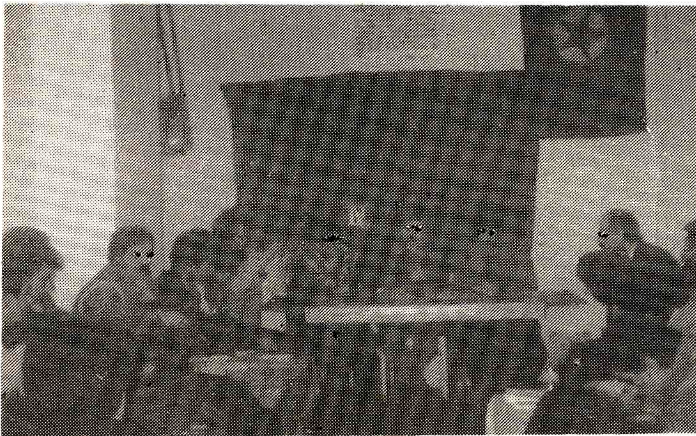
Güvenlik güçlerinin tüm müdahalelerine karşın, ERNK'li yurtseverler sonuna kadar direnerek eylemlerini sürdürmüş ve başarı ile sonuçlandırmışlardır.

Eylem, ulusal ve uluslararası alanda geniş yankılar uyandırmış; Türkiye'nin Sesi Radyosu, Köln Radyosu, Milliyet, Tercüman, Hürriyet gazeteleri geniş yer vermişlerdir. Ayrıca Fransız televizyonu (FR-3), L'Alsacien, Le Dernieres Nouvelles D'Alsace gazeteleri ve diğer birçok basın-yayın organı da eylemi genişçe duyurarak, eylemcilerin amaç ve isteklerini yayınlamışlardır.

Eylemin Türk sömürgecileri üzerindeki etkileri çok büyük olmuş, "Milyonluk Ziyafetler" ve çeşitli görüşmelerle yanlarına çekmeye çalıştıkları Avrupa Konseyi parlamenterleri nezdinde maskelerinin düşürülmesi ve en önemlisi de, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin sesinin buraya kadar ulaşması ve yankı uyandırması, kendilerini çılgına çevirmiştir. Eylem sonrasında Kamuran İnan'ın verdiği demeçler ve Türk basınının feryatları, bu gerçeği açıkça gözler önüne sermiştir. Onlar şimdi çok daha iyi bilmektedirler ki, etraflarındaki çember giderek daralmakta, boğmaya çalıştıkları KUKM, uluslararası alanda etkin olmaya başlayarak, ülkede olduğu gibi, yurtdışında da TC'nin iflasını yaklaştırmaktadır.

★

Feyka-Kurdistan Üyesi Olan Dernekler Yıllık Olağan Kongrelerini Başarıyla Gerçekleştirdiler

Federal Almanya'da demokratik faaliyetlerini sürdüren Yurtsever İşçi-Kültür Birlikleri Federasyonu Feyka-Kürdistan üyesi olup; Hamburg, Celle, Berlin, Duisburg, Köln, Bonn, Frankfurt, Mannheim ve Stuttgart gibi merkezlerde faaliyet sürdüren 9 derneğin yıllık olağan kongreleri gerçekleştirildi.

Feyka-Kurdistan yetkililerinden alınan bilgilere göre; kongreler, 15 Aralık-5 Ocak tarihleri arasında yapılmıştır. Derneklerin, geçtiğimiz bir yıllık süre içerisinde yürütülen faaliyetlerini değerlendirdikleri, hata ve yetersizlikleri belirledikleri kongrelerde, yeni çalışma dönemine ilişkin kararlar da alınmış, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine güçlü destek sunan kitlesel kuruluşlar haline gelinmesi gerektiği ifade edilmiştir.

Kongrelerin gündeminde yeralan en önemli hususlardan biri de kurumlaşma sorunları olmuştur. Mevcut sorunları kavrama ve çözüm yolları önermede tüm üyelerin daha gelişkin bir durumda olduğu bu yılki kongrelerde, Kürdistan bağımsızlık mücadelesinin kitleselleşmesi olayına daha fazla ilginin olduğu da görülmüştür. Görevli ve üyelerin kişisel özeleştirilerini de yaptıkları kongrelerde, yeni döneme ilişkin kararların alınması oldukça coşkulu bir şekilde gerçekleştirilmiştir.

ERNK'nin Avrupa temsilciliği tarafından gönderilen ve ERNK'nin Ulusal Bağımsızlık Mücadelesi içerisindeki rolü ve önemini dile getiren; derneklerimizin de faaliyetlerini bu mücadelenin hizmetine sokması gerektiğini ifade eden mesaj, büyük bir coşkuyla ve delegelerin alkışlarıyla karşılanmıştır. Bu mesaj aynı zamanda bir karar olarak da kabul edilmiştir. Daha sonra derneklerin pratik faaliyetlerine ilişkin sunulan karar tasarıları üzerinde tartışılarak, yeni kararlar alınmıştır. Ulusal önderliğimize yöneltilen çeşitli saldırılara karşın, O'na sahip çıkmayı ve gösterdiği direniş yolunda yürümeyi de içeren karar tasarısı ise, tüm delegelerin coşkun bir şekilde haykırdıkları **"Bijî Serok APO"** sloganıyla karar altına alınmıştır.

Yeni çalışma dönemindeki yöneticilerin seçildiği gündem maddesiyle işlevini tamamlayan ve yeni dönemin güçlü karşılanması için her koşul altında ve her alanda direnilmesi gerektiğini teslim eden kongreler, ulusal direniş mücadelemizin Avrupa alanında da kitlesel desteğe kavuştuğunun ifadesi olmuştur.

Kongrelere Feyka-Kurdistan, Hunerkom, Kürdistan Komitee tarafından gönderilen ve her derneğin karşılıklı birbirlerine sundukları mesajlar da delegelerin coşkun alkışlarıyla karşılanmıştır.

★

İşkencenin Gerçek Sorumlusu Türk Devletidir

Son dönemlerde, işkence konusu faşist Türk devletinin gündemindeki en temel sorunlardan birisi haline geldi. Geçmişten buyana, tüm çabalarına rağmen tamamen gizleyemedikleri işkence olaylarından bazılarını göstermelik yargılamalarla geçiştirmeye çalışan Türk sömürgecileri, tek tek açığa çıkan, işkence nedeniyle ölüm olaylarının artması ve işkenceci bir polisin, yaptıkları işkenceler ve kullandıkları işkence aletlerini basına açıklaması üzerine, bu konunun yoğun olarak kamuoyunda tartışılmasını ve bazı "muhalefet" milletvekilleri tarafından meclise getirilmesini engelleyemediler.

Bu gerçeklerin artık gizlenemez hale gelmesinden sonra dikkatler en çok, işkenceden etkilenmeyen hiç kimsenin kalmadığı Kürdistan üzerinde yoğunlaştı. Kürdistanlı bir yurtsever olan Nurettin GEDİK adlı öğretmenin, Elazığ'da ağır işkencelere maruz bırakıldığını bir basın toplantısında açıklamasının ardından, üzerlerinde uygulanan baskı, işkence ve cinayetlere karşı devrimciler önderliğinde seslerini yükselten Bingöl-Genç'in Doğanlı köyü halkı da, yurtsever Sıddık BİLGİN'in işkence ile katledilip, ardından kurşunlanması olayının hesabını sormaya başladı. Sıddık BİLGİN adlı yurtsever, bir süre önce gözaltına alınarak köy karakolunda ağır işkencelerden geçirilmiş ve işkencelerden öldüğünün anlaşılması üzerine, kaçarken vurulduğu izlenimi yaratmak için kurşunlanarak karakol bahçesine gömülmüştü. Devrimcilerin yol göstericiliğinde olayın üzerine giden Doğanlı köyü halkı hem bu cinayetin hesabını sormaya ve hem de topluca köylerinden sürülmeleri olayına karşı direnmeye başlamıştı. Bunun sonucunda ise, olay kamuoyuna yansıyarak parlamento tartışmalarına kadar girmiş, bu arada yabancı basın-yayın organları ve çeşitli kuruluşlar da olayın üzerinde önemle durmuşlardır.

Türkiye ve Kürdistan'daki alçakça cinayetlerinin bir bir gözler önüne serilmesi üzerine, faşist rejimin sözcüleri bazı göstermelik yargılamalar yoluna başvurarak, devletin bizzat işkencenin sorumlusu olduğu gerçeğini gözardı etmeye çalışmaktadırlar. Ancak, bu tür inandırıcılığı çoktan tükenmiş yöntemlerle olayların önü artık alınamamakta, bizzat işkence yapanlar ve geçmişte yapılan işkencelerin ağır sorumluluğunu omuzlarında taşıyanlar bile gerçekleri itirafa zorlanmaktadırlar. Örneğin; işkenceci polis Sedat Caner, açıklamalarında, bir örgütün kolunu çökerttiklerinde para ile ödüllendirildiklerini söylemekte ve *"ama öbür taraftan en hafif bir terslik ya da hata yaptığında.. Yani, hem bu işkenceleri filan yaptırıyorlar, hem de karşılığında alıp yargılıyorlar"* demektedir. Geçmişte Başbakanlığı döneminde işkence olayları yine ayyuka çıkan, ancak bunlara kulaklarını tıkayan Demirel de, iktidar olma hesaplarından da kaynaklansa, gerçekleri itiraf etmek zorunda kalmış ve şöyle demiştir: *"İşkence hangi devirde olursa olsun, siyasi sorumluluk düşer. Bizim Türkiye'yi idare ettiğimiz dönemde olmuşsa, bize de düşer."*

Kürdistan'da işledikleri cinayetler, toplu sürgünler, baskı ve zulüm uygulamaları artık gizlenemez, örtbas edilemez hale gelen sömürgeci yetkililer, bütün bu suçlarını "bölücülük" tehlikesini hatırlatarak mazur gösterme ve kamuoyunu susturma çabası içine girmektedirler. Yurtsever Nurettin GEDİK'e işkence yapılmasını, onun bir oğlunun devrimci direniş saflarında halen yeralması ve diğerinin de, cezaevinde bulunması ile açıklayan ve PKK'li olduklarını belirten İçişleri Bakanı Yıldırım Akbulut, bu sözleriyle açıkça, "bölücülere, yıkıcılara işkence dahil yapılan herşey mübahtır" anlayışını dile getirmektedir. İçişleri Bakanı, Sıddık BİLGİN'in hunharca katledilmesi olayını da "kaçarken vuruldu" şeklinde çarpıtmanın yanısıra, aynı şekilde, onun PKK'li olmasını, bu suçu haklı göstermenin gerekçesi haline getirmekte ve şöyle demektedir: *"Kendisini yaralı olarak ele geçirmek maksadı ile ateş açılmış, aldığı yaralar sonucu yere düşerken* (Yaşasın PKK... Zafer Bizimdir...) *sloganı atmaya devam etmiş"*tir.

Faşist bir bakanın bu sözleri ile dile getirilen şey, yüzyıllardır halkımıza karşı işlenen tüm suçların da gerekçesi haline getirilmiştir. Her dönemde sömürgeciler, Kürdistan'da başvurdukları insanlıkdışı uygulamaları bu tür gerekçelerle haklı çıkarma çabasına girmiş, halkımızın bağımsızlık ve özgürlük özlemini, kendisine karşı işlenen tüm suçları aklayan bir gerekçe olarak göstermişlerdir. Bu insan-

lıkdışı mantık tüm kamuoyuna da empoze edilmeye uğraşılarak bir ölçüde etkili de olunabilmiştir. Bu nedenledir ki, katliamlarının açığa çıkması ardından, yükselen tepkileri bertaraf etmek ve tartışmaları kesmek amacıyla birkez daha aynı yönteme başvurmuşlardır.

Türk sömürgecileri tarafından her dönemde başvurulan ve düzenlerini ayakta tutmanın en temel araçlarından birisi haline getirilen işkencenin, geçmişte ve özellikle de 12 Eylül faşizmi döneminde günlük hayatın bir parçası haline getirilmesi ve 1980 sonrasında işkence görenlerin sayısının onbinlerle ifade edilmesi gerçeğine karşılık, bu dönemde böylesine yoğun olarak tartışılması neyi ifade etmektedir? Devrimciler tarafından gözler önüne serilen işkence uygulamalarına geçmişte kulaklarını tıkayan bazı çevreler, neden bugün kendileri de aynı gerçekleri dile getirme "cesaretini" kendilerinde bulmaktadırlar? Açık ki, bu soruların cevabını Kürdistan ve Türkiye'deki yeni siyasi gelişmelerle izah etmek mümkündür.

Kürdistan'da ulusal kurtuluş mücadelesinin her türlü çabaya rağmen durdurulamayıp gelişmesini sürdürmesi, Türkiye'de ortaya çıkan siyasal gelişmeleri doğrudan belirleyen bir olgu haline gelmiştir. KUKM'nin gelişmesinin önünü almak gerekçesi ile iktidara gelen faşist cunta, bu gelişmeyi engelleyemediği gibi, bugün bizzat bu gelişme tarafından yıkılmak tehlikesiyle karşı karşıya gelmiş bulunmaktadır. Bu durum karşısında, daha önceleri "devletin bekası" için iktidarı kendi elleriyle faşist generallere devredenler de dahil olmak üzere, "Türkiye'nin birliği ve bütünlüğü" için yüreği çarpan herkes, faşist generaller ve şürekasından hesap sormaya; 12 Eylül darbesinin dokunulmazlığını kaldırarak onu yargılamaya başlamıştır. Durum bu olunca, bugüne kadar çok iyi bildikleri, ancak karşısında sustukları gerçekleri dile getirerek kendi iktidarlarının yolunu açmaya çalışmaktadırlar.

Diğer taraftan elbette ki, işkenceye gerçekten karşı olan ve geçmişte olduğu gibi bugün de bu tür olayları lanetleyen, halkın acılarını dile getirerek hesap soranlar da vardır. Bu kesimler, varolan ortamı, gerçekleri gözler önüne sermek ve halklarımıza karşı işlenen suçları sergilemek için kullanmışlardır, kullanacaklardır. Ancak şunu da çok iyi bilmektedirler ki, ne tek tek olayların görünürdeki faillerinin yakalanıp sözde yargılanması ve ne de sömürgeci parlamentoda önerge üzerine önerge verilmesi bu sorunu çözmenin gerçek yolu olamaz. İşkence bizzat TC devletinin her dönemdeki politikası olmuştur ve bu devlet yıkılmadıkça da ortadan kaldırılamayacaktır.

★ ★ ★

PROLETARYA VE DÜNYA HALKLARININ YÜCE ÖNDERİ V. İ. LENİN'İ, ÖLÜMÜNÜN 62. YILDÖNÜMÜNDE SÖMÜRGECİLİĞE, TASFİYECİLİĞE VE HER TÜRDEN KARŞI-DEVRİMCİ EĞİLİME GÜÇLÜ DARBELER VURARAK ANIYORUZ

Dünyada ilk sosyalist devrimi gerçekleştiren ve yaptığı tahlilleriyle tüm dünya halklarının bağımsızlığa ve sosyalizme ulaşmasını da olanaklı hale getiren proletaryanın büyük öğretmeni Lenin, Marksizmi emperyalizm koşullarına uyarlayarak ortaya koyduğu teorisiyle bu bilimi, halkların sömürücü ve egemen güçlere karşı mücadelesinde sürekli bir eylem kılavuzu haline getirmiştir.

1898'de kurulan RSDİP'in merkez komitesine seçilen Lenin, o dönemde sürgünde bulunduğundan faaliyetlere katılamamış, ancak araştırma ve incelemeler yaparak yürütülecek olan mücadelenin ideolojik çerçevesini oluşturmuştur. 1901'de serbest bırakıldıktan sonra siyasal çalışmalarına hız veren Lenin, 1902'de yayınladığı **Ne Yapmalı** adlı eseriyle, RSDİP'nin o güne kadar karmaşık olan ve ekonomistlerin denetiminde yürütülen siyasetine bir biçim verme mücadelesini de başlatmıştır. Marksizmin ilkelerine sonuna kadar bağlı kalan, ekonomizme karşı mücadele temelinde ortaya koyduğu düşüncelerini Iskra adlı gazetede yayınlayan ve Parti birliğini yaratabilmek için herşeyden önce düşüncelerin netleşmesi, yani ayrışmanın sağlanması gerektiğini savunan Lenin, kısa sürede sonuç almayı başarmış ve Partinin İkinci Kongre'sinde ekonomistler ile Leninciler arasında kesin bir ayrılık meydana gelmiştir. Parti içerisinde Menşevikler (azınlık) ve Bolşevikler (çoğunluk) diye iki fraksiyon oluşmuş ve devrimin zaferine kadar da aralarındaki mücadele aralıksız devam etmiştir.

1905 devriminin yenilgisiyle başlayan irtica yıllarında ortaya çıkan birçok yanlış eğilim ve tasfiyeci çabalara karşı tutarlı ve çok yönlü bir mücadele yürüten Lenin, Likidatörlere, Otzovistlere, tanrı arayıcılarına ve Stolipin'in kurdurduğu İşçi Partisine karşı doğru-devrimci ilkelerden asla taviz vermeden çalışmalarını sürdürmüştür. Bir yandan Çarlığa karşı Rusya işçi sınıfını örgütleyip eyleme kaldırmaya çalışan ve bunun için de legal-illegal tüm yöntemleri kullanan Bolşevikler, bir yandan da uluslararası alanda Marksizmin revize edilmesine karşı etkin bir mücadele yürütmüşlerdir. Lenin'in belirleyici çabalarıyla tüm tertip ve oyunları boşa çıkarılan II. Enternasyonal oportünistleri, tüm dünya proletaryası nezdinde teşhir edilmişlerdir. Yine aynı süreçte ortaya çıkan ve Troçki'nin başını çektiği Ağustos Bloku adlı tasfiyeci birlik de Lenin'in kararlı ve usta politik tavrıyla işlemez hale getirilerek Bolşevizmin ölümsüzlüğü birkez daha kanıtlanmıştır.

Marksizmin ortaya çıktığı ilk dönemlerden itibaren ona karşı geliştirilen ve gıdasını burjuvaziden alan birçok sapma ideoloji de türetilmiştir Sapmaların en çok yoğunlaştığı dönemlerden biri de 1905 Devriminden sonraki süreç olmuştur. Bu sürecin başarıyla atlatılmasında ve 1917 Ekim Devriminin zaferle taçlandırılmasında belirleyici bir yere sahip olan yüce öğretmen Lenin'den öğreneceğimiz çok şey vardır ve ülkemiz koşullarında yükselttiğimiz Ulusal Direniş Mücadelesini de ancak Leninizmin yolunda ilerleyerek zafere ulaştırabileceğimize inanmaktayız. Özellikle de Marksizm-Leninizm'in dünya genelinde karşı karşıya bulunduğu sorunların en fazla yaşandığı bir süreçte bulunduğumuzu da dikkate alırsak, Lenin'in yürüttüğü sınıf savaşımının hangi yönlerinin ağırlıklı olarak benimseneceğini ve ülkemiz koşullarında sürdürdüğümüz mücadelenin gerçek anlamda nasıl ilerletileceğini de daha iyi kavrayabiliriz.

Dünya halklarının ve proletaryasının savaşımına olduğu gibi, halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesine de yol gösteren Leninizm, hertürlü çarpıtmaya ve tahrif etme çabalarına rağmen, elimizde güçlü bir silah olarak durmaktadır. Halkımız kendi öncüsünün ve Marksizm-Leninizm'in önderliğinde savaşımını geliştirerek, zafere hergün biraz daha yaklaşmaktadır. Haklı temellerde yükselen direniş mücadelemize karşı, gerek sömürgecilerden, gerekse de "sol" çevrelerden yöneltilen saldırılara karşı da gücümüzü Leninizmden almaktayız. Nasıl ki, Bolşevikler mücadele tarihleri boyunca çok çeşitli çevrelerden yöneltilen saldırılara karşı tutarlı bir mücadeleyle çelikleşmişlerse ve başlatılan her saldırı, düşmanın acizliğini bir kat daha arttırmışsa, bugün de tüm dünya halklarının mücadelelerinde görüldüğü gibi, Kürdistan'da da aynı durum yaşanmaktadır.

Kürdistan'da hızla gelişen mücadelemize karşı düşmandan ve tasfiyeci sol'dan gelen saldırılar da halkımızın Leninizmle perçinlediği direniş duvarına çarparak parçalanmakta ve etkisiz hale gelmektedir. Bugüne kadar olduğu gibi, önümüzdeki uzun süreli mücadele döneminde de öncüsüyle kenetlenerek yükselteceği direnişle halkımız, mutlaka zafere ulaşacaktır. Tasfiyeciliğe, devrim kaçkınlığına, Kemalist sol'a ve diğer tüm düşman faaliyetlerine karşı en tutarlı bir şekilde direnerek tüm oyun ve komploları boşa çıkaracaktır.

Kendi ülkesinde proletaryanın önderliğinde başlattığı devrimi zafere götüren ve dünyanın ilk sosyalist rejimini kuran yüce önder Lenin, dünya halklarına bıraktığı en değerli miras olan, proletarya ideolojisiyle de komünizmin mutlak zaferini garantilemiştir. SSCB'de proletaryanın iktidarı ele geçirmesinin ardından sosyalizmi inşa çabalarını büyük bir ustalıkla yürüten Lenin, 21 Ocak 1924'de hayata gözlerini kapadıktan sonra da, bıraktığı güçlü mirasla gerek kendi ülkesinde sosyalizmin inşasına, gerekse de diğer birçok ülkede başlatılan ulusal ve sınıfsal mücadelelerin zafere ulaşmasına en büyük katkıyı yapmıştır.

Yüce önder Lenin, ölümünün üzerinden 62 yıl geçmiş olmasına rağmen, bugün de taptaze yaşayan anısıyla, halkımızın ve diğer halkların bağımsızlık ve sosyalizm mücadelelerinde güçlü bir yol gösterici ışık olarak durmaktadır.

★ ★ ★

Yeni Yılda Topyekun Savaşan Bir Halk Gerçekliğine Ulaşmak ve Zaferi Daha da Yakınlaştırmak İçin ERNK Bayrağı Altında Birleşelim

Halkımız 1986 yılına, gelişmiş bir ulusal kurtuluş mücadelesi ve bu temelde daha da artan umutlarla girdi. Devrimci direniş tohumlarının Kürdistan topraklarına çok büyük fedakarlıklar ve görkemli direnişlerle serpildiği ve kök salarak dallanıp budaklanma yolunda büyük gelişmeler kaydettiği 1985 yılı, halkımızın o hep başaşağıya giden tükeniş tarihini yeniden varoluş ve yükselme tarihine dönüştürerek, yerini daha büyük zaferlerin tohumlarını bağrında taşıyan 1986'ya bıraktı.

1985 yılı, yolaçtığı gelişmelerle halkımızın ulusal ve toplumsal kurtuluş tarihine bir zafer yılı olarak geçme onuruna erişmiştir. 1984'ün 15 Ağustos'unda patlayan ilk silahlarla içine hapsedildiği umutsuzluk ve karanlıklardan sıyrılan ve geleceğini kendi ellerine alma savaşımına giren halkımızın bu çabası birçoklarınca haklı ama umutsuz bir çaba olarak değerlendirilmiş ve kendileri çoktan tükenişin batağına saplanmış olan bu güçler, günleri sayılı olarak niteledikleri mücadelemizin ezileceği anı beklemeye başlamışlardır. Onlar bu sonuçtan öylesine eminlerdi ki, kimisi halkımızın bu onurlu başkaldırısını "provakasyon" olarak niteledi, kimisi "zamanı gelmemiş bu ayağa kalkışın büyük katliamlarla ezilmesinin kaçınılmaz olduğunu" vaazetti ve kimisi de gözlerini, imhadan sonra üzerine üşüşeceği devrimci değerlerimize dikerek, heyecan içinde ellerini oğuşturup beklemeye koyuldu.

Ancak, geçmişten bu yana, daha başından yenilgi tohumlarını içinde taşıyan bu tür "tahlilleri" nedeniyle devrimci mücadelede bir arpa boyu kadar olsun yol alamamış olan bu çevrelerin son umutları da suya düştü. Tüm beklentilerin ve "derin tahlillerin(!)" aksine, ulusal kurtuluş mücadelemiz, Kürdistan topraklarında bir daha sökülmemek üzere yerleşti; halkımızı her geçen gün artan bir istek ve kararlılıkla saflarına çekti; bir hülya olmaktan çıkarak elle tutulur somut bir gerçeklik halini aldı.

Halkımız açısından böylesi gelişmelere yolaçan ulusal kurtuluş direniş savaşımız, düşman cephesinde de çok büyük etkiler ve yeni gelişmeler yarattı. TC tarihinde ilk kez bir devrimci hareket böylesine uzun ömürlü ve tüm devlet düzenini kökten sarsan bir nitelik kazandı. Öyle ki, bugüne kadar halkımızın varlığını dahi inkar eden Türk sömürgecileri, artık bir halkın varlığını itiraf etmek zorunda kalmanın yanısıra, Kürdistan'da verilen mücadelenin "bir avuç eşkiya"nın işi olmadığını, aksine bir halkın ulusal bağımsızlık ve toplumsal kurtuluş yolunda topyekun bir ayağa kalkışı ve verilen savaşın da gerilla savaşı olduğunu kabul etmek, bunu en resmi ağızlardan dile getirmek zorunda da kaldılar. Bu temelde ulusal kurtuluş savaşımız gerçek niteliğiyle dost ve düşman tarafından kabul edilmiş ve gelişmelere damga vuran belirleyici niteliği görülmüş oldu. Bu gelişme, bugüne kadar elde edilmiş en büyük siyasi zaferlerden birisini teşkil etmektedir. Tarihte ilk kez ulusal kurtuluş savaşımız gerçek rotasında ve gerçek niteliğiyle yeralmış bulunmaktadır.

1985 ile birlikte daha da güçlenen ve ardarda geliştirilen eylemlerle düşmana ağır maddi ve manevi darbeler vuran ulusal kurtuluş savaşımız, askeri, siyasi, ekonomik ve sosyal alanlarda sömürgeci Türk devletini tam bir bunalım ve çöküş sürecine soktu. Faşist Türk devletinin ve ordusunun kof yapısı gözler önüne serilerek, kafalara empoze ettiği efsaneler yerle bir oldu. Uluslararası kamuoyu nezdinde de gerek TC'nin gerçek niteliği ve gerekse UKM'nin gücü açığa çıktı, Kürdistan sorunu güncelleşip tecrit çemberini kırarken, TC etrafındaki tecrit çemberi ise giderek sıkışmaya başladı.

İşte, 1986'ya böylesi güçlü ve halkımızın lehine bir zemin üzerinde girmiş bulunmaktayız. Ancak sözünü ettiğimiz geçmiş gelişmeler, mücadelemizi şimdi daha da güçlü ve hızlı geliştirmemizi olanaklı kılmanın yanısıra, bizlere çok büyük sorumluluklar da yüklemektedir. Elde edilen kazanımları korumak ve daha da ileri götürmek, ancak daha güçlü askeri örgütlenmeler ve daha yetkin planlamalarla gerçekleştirilebilecektir. Halk savaşının daha ileri yöntemlerini hayata geçirmek zorunlu hale gelmiş bulunmaktadır. Bunun gerçekleştirilebilmesinin yolu da askeri kuvvetlerimizi hem nitelik ve hem de nicelikçe daha da yetkinleştirmek ve teknik donanımını güçlendirmekten geçmektedir. Bu ise mücadele saflarına daha çok sayıda insanımızın katılmasını zorunlu kıldığı gibi, halkımıza maddi alanda da daha çok sorumluluk yüklemektedir.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin zaferinin, Kürdistan'ın bağımsızlığından ve halkımızın özgürlüğünden yana tüm yurtsever sınıf ve tabakaları, tüm bireyleri örgütleyip düşmana karşı savaşta seferber etmekten geçtiği bilinmektedir. Düşmandan zarar gören ve çıkarları bağımsız bir Kürdistan'dan geçen en geniş kitleleri seferber edip bir avuç hain ve işbirlikçiyi yalnız bırakmadıkça ve onlara karşı mücadeleyi sömürgecilere karşı mücadeleyle bütünleştirmedikçe Kürdistan'da zafer olanaksızdır. Bu, en geniş Kürdistanlı kitleleri Ulusal Kurtuluş Cephesi (ERNK) saflarında birleştirip örgütlemek demektir. Önümüzdeki dönemin en temel görevlerinden birisi, ERNK örgütlerini halkımızın en ücra köşelerine dek yaymak, halkımızı bu örgütler bünyesinde bir araya getirmek ve örgütlü bir güce dönüştürmektir. Kürdistan'da artık bir tek bireyin bile örgütsüz yaşayamayacağı bir döneme ulaşılmıştır. İnsanlarımız örgütlenmeden yaşamlarını sürdüremeyecekleri gibi, devrimci hareket de kendisinin ve halkın örgütlenmesini gerçekleştirmedikçe mücadeleyi geliştirmek bir yana, varlığını dahi sürdüremeyecektir. O halde önümüzdeki en temel görevlerden birisi; örgütlemek ve örgütlenmektir. Bu yalnızca devrimin en ön safında yer alan militan kadroların değil, aynı zamanda tüm yurtseverlerin de gerçekleştirilmesi için güçlerini adamaları gereken bir görevdir.

Gelinen aşamada, Kürdistan'da artık topyekun savaşan bir halk gerçekliğine ulaşmak zorunlu hale gelmiştir. Halk savaşı yürütmek, elde bulunan her türlü aracı kullanarak her Kürdistanlının mücadeleye katılması demektir. Bunun yolu ise örgütlenmekten; Cephe saflarında yerimizi almaktan geçmektedir. Aksi halde, yurtseverlikten ve direnişe bağlılıktan sözetmek içi boş ajitasyonla kendi kendimizi aldatmaktan başka bir anlama gelmeyecektir.

Halk savaşını salt onun askeri yönüyle ele almak, birkaç silahlı eylemmiş gibi kavramak açık ki en dar ve de tehlikeli bir anlayış olacaktır. En basit anlamıyla tanımlarsak, halk savaşı, halkın bulunduğu her yerde ve her türlü olanağını seferber ederek, her türlü aracı kullanarak düşmana ve onun işbirlikçilerine karşı mücadele etmesi demektir. Onun askeri yönü olduğu kadar, siyasi yönü de vardır. Aynı şekilde, maddi alandan tutalım propaganda alanına; kültürel alandan tutalım diplomatik alana kadar çok yönlü sürdürülen bir savaştır halk savaşı. Bu savaşın salt ülkede sürdürülebileceğini beklemek, salt ön cephedekilerin omuzlarına bindiğini düşünmek ise, asla kabul edilemeyecek olan yanlış ve yanlış olduğu kadar da tehlikeli bir anlayıştır. Ülke toprakları dışında bulunan hiçbir

Kürdistanlı kendisini görevlerinden arınmış ve rahat hissedemez, kendisini savaşın dışında göremez. O, nerede bulunursa bulunsun, ülke mücadelesinin bir parçasıdır ve ona karşı büyük sorumluluklarla yükümlüdür. Ülke içi, ülke dışı gibi suni bir ayrım yaratmadan bulunduğumuz her alanda mücadelemiz uğruna tüm gücümüzü seferber etmek yurtseverliğin en temel kıstaslarından biridir.

Elbetteki bu, bulunduğumuz yurtdışı alanlarını kendimize yurt edinip oralarda nihai olarak yerleşme rahatlığına kendimizi kaptırmamız anlamına gelmiyor. Ülkemizden kopmamızın üzerimizde ne kadar büyük tahribatlar yarattığı, bizi kendi kültürümüzden, gelenek ve göreneklerimizden, özcesi ulusal kimliğimizden nasıl her geçen gün biraz daha uzaklaştırdığı, yaşanan gerçeklerden bilinmektedir. Yurtdışına çıkışımızı zorunlu kılan nedenler ne olursa olsun, şimdi yaşamımıza yön vermesi gereken, kaynağa dönüş düşüncesi olmalıdır. Yani her Kürdistanlı yurtsever, şimdi çeşitli nedenlerle ülkemizden kopmuş olsa da, ülkeye dönmeyi ve mücadelesini o alanda sürdürmeyi kendisine hedef olarak almalıdır. Bu hedefe ulaşıncaya kadar da hangi alanda bulunursa bulunsun, cephe gerisinin dayattığı yurtseverlik ve devrimcilik görevlerini kararlıca ve özverili bir şekilde yerine getirmeli, "mücadele ülke zemininde verilir, burada yapılacak birşey yok" gibi sonderece yanlış ve kaçkıncı anlayışlara kendisini kaptırmaktan sakınmalıdır.

Üzerinde önemle durulması gereken bir diğer nokta da, yurtdışı alanların üzerimizde yarattığı olumsuz etkilenmelere karşı kıyasıya mücadele etmek, öz benliğimizi korumak ve ulusal direnişçi mücadelemiz temelinde kişiliklerimizi daha da yetkinleştirmektir. Bu konuda, özellikle yeni nesillerin yetiştirilmesi sorunu en hayati sorunlarımızdan birisini teşkil etmektedir. Ülke gerçekliğimize yabancı bir ortamda yetişmek zorunda bıraktırılmış olan çocuklarımız, eğer kendi öz gerçeklikleri ile sıkı sıkıya tanıştırılmaz, o gerçeklik içine çekilemezlerse, onları bekleyen gelecek sonderece karanlık ve tam bir erime ve çürümeyi içinde taşıyan bir gelecek olacaktır. Ulusal varlığımızın sürdürülmesinin, gelecek nesillerin ulusal kimlikleri temelinde güçlü bir eğitime tabi tutulmalarına bağlı olduğu ve yeni nesillerin geleceğimizin garantisi demek olduğu açık bir gerçektir. Geleceğimizi böylesine ellerinde tutan yeni nesil içinde hiç de küçümsenemeyecek bir sayı teşkil eden yurtdışındaki çocuklarımızın ulusal kimliklerine kavuşturulmaları ve ulusal kurtuluşçu düşüncelerle beslenmeleri bu nedenle çok büyük bir öneme sahiptir. Şu hiçbir zaman unutulmamalıdır ki, içinde yaşanılan toplum içinde çocuklarımızı erimeye terketmek, onları bekleyen gelecek tehlikeyi görmeyip önlem almamak, hem onlara hem de ulusal varlığımıza yapılabilecek en büyük kötülük olacaktır. Bu konuda da Ulusal Önderimiz Abdullah ÖCALAN'ın çağrısına kulak vermek ve yeni nesli ulusal kurtuluş mücadelemizin gereklerine göre yetiştirmek vazgeçilmez bir ulusal görevdir.

Yurtseverlik, yalnızca bugünü değil ama aynı zamanda geleceği de kurtarmak ve bu kurtuluşu da ulusal kurtuluşa hizmet temelinde ele almak; ulusal çıkarları her zaman bireysel dar çıkarlardan üstün tutmak demektir. Bu gerçeği göremeyenler yalnızca ulusal çıkarlara zarar vermekle kalmayacak, aynı zamanda kendi tükenişlerinin de zeminini yaratmış olacaklardır. Çünkü, biliyoruz ki, yaşamanın yolu direnmekten geçer. Direnmek ise, yalnızca düşmana karşı elde silah savaşmak demek değildir. Düşmanın bizi tüketmek, yabancılaştırmak ve yozlaştırmak için ortaya koyduğu her türlü oyunu boşa çıkarmak, ulusal benliğimizi ve yine ailemizin, çevremizin ulusal benliğini korumak da en yüce ve temel direnmelerden biridir. Bu alanda direnişi gerçekleştirmedikçe aktif direnişe de geçilemez ve tükenmek kaçınılmaz olur.

Yurtdışı alanlar içerisinde özellikle Avrupa'nın insanlarımızın tüketilmesi ve ulusal kurtuluş mücadelemizin bitirilmesi için çok çeşitli plan, komplo ve saldırıların merkezini teşkil ettiği bilinmektedir. İnsanlarımız bir yandan çeşitli yöntemlerle bu alana çekilip yoz ve çürümüş bir yapı içerisinde eritilmeye çalışılırken, diğer yandan da ulusal kurtuluş mücadelemize karşı her türlü karşı-devrimci saldırıya alet edilmek istenmektedir. Geçmişten bu yana halkımız ve ülkemiz üzerinde çeşitli emperyalist emeller besleyen Avrupalı devletlerle işbirliği içinde faşist Türk sömürgeciliği, bu alanda çok büyük oyunlar tezgahlamakta; mücadelemiz açısından çok önem taşıyan bu zemini mücadelemizin bitirilmesinde bir sıçrama tahtası olarak kullanma amacını gütmektedir. Bu amaçla başta konsolosluklar olmak üzere, her türlü karşı-devrimci kurumunu harekete geçirmekte, bu alana ajanlarını göndermekte ve basın-yayın kuruluşları vasıtasıyla da yoğun bir beyin yıkama faaliyeti yürütmektedir. Bu faaliyetler için Avrupa'yı kendisi açısından sonderece elverişli görmektedir. Emperyalistler ve provakatörler de bütün güçleriyle bu amaçlara ortak olmakta, Türk sömürgecileriyle elele karşı-devrimci komplo ve propagandalar geliştirmektedirler.

Özellikle, mücadelemizin Avrupa zemininde de güçlü yankılar uyandırması; halkımızı bilinçlendirerek ulusal kurtuluş mücadelesi yolunda seferber etmesi; sesini dünya kamuoyuna güçlü bir şekilde duyurarak ilerici kamuoyunun desteğini almaya başlaması ve halkımızın bu alandan mücadelemize güçlü bir maddi ve manevi destek sunması sömürgecileri çılgına çevirmiş ve bu alan üzerindeki oyunlarını yoğunlaştırmalarına yolaçmıştır. Son dönemlerde uşakları eliyle gündeme koyduğu silahlı saldırıların yanısıra gerici propagandalarına da hız vermiştir. Bu propagandaları ile bir yandan UKM ve önderi PKK'yi karalayarak kitlelerin bakış açısını çarpıtmayı hedeflerken, diğer yandan da Avrupa zemininin daha da derinleştirdiği zaaflara ve gerici anlayışlara hitap ederek kitleleri mücadeleden koparmayı ve sefil yaşam özlemlerini canlandırmayı amaçlamaktadır. O, kitlelerin ülke zemininden uzak olmasından güç alarak ülkede hızla gelişen mücadelemizi gözardı edebileceğini ve mücadelemizin "bitirildiğine" kitleleri inandırabileceğini umudetmektedir. Oysa, ülkeye gidip gelişmeleri bizzat gören sayısız emekçinin tanıklığı gibi, Türk sömürgecilerinin içinde bulunduğu telaş da durumun hiç de kendi iddia ettikleri gibi olmadığını ortaya koymaktadır. Başvurulan bir diğer alçakça propaganda da, kitleler içinde ölüm korkusunu geliştirmektir. Özellikle, anne-babaların zaaflarına hitap edilerek, "çocuğunuzun devrimcilere katılmasına engel olun, yoksa ölüme gider" şeklinde hain propagandalar geliştirmektedirler. Açık ki, düşmanın bu ve diğer propagandalarına karşı sonderece uyanık olmak ve bu propagandaların altında yatan sefil hesapları iyice bilince çıkarmak gerekmektedir. Halkımızın canına her gün her saat kasteden, bizleri yurdumuzdan koparak diyar-diyar süründürüp, hergün bin defa ölümü tattıran barbar Türk sömürgecileri, evlatlarımızın canını kurtarmaya çok mu istekli? Açık ki, hayır! Bu alçakça propagandanın amacı, giderek ulusal bilinci derinleşen ve mücadele saflarına koşan kahraman halk evlatlarımızın mücadelede yer almasını engellemek, ulusal kurtuluş mücadelemizin hayat damarlarını tıkayarak onu bitirmek ve bu sefil amacına ulaşmak için de anne-babaların evlat sevgisinden soysuzca yararlanmaktır. Ama şunu çok iyi bilmek zorundayız ki, evlatlarımızı sömürge bir ülkede kölece yaşatmak, yaban ellerde onları erimeye ve çürümeye terketmek ve geleceklerini karartmak onları sevmek demek değildir. Evlatlarımıza verebileceğimiz en büyük değer ve sevgi, onları ulusal kişiliklerine kavuşturmak ve bağımsız ve özgür bir Kürdistan devretmektir. Ülke sevgisi olmadan gerçek evlat sevgisinden söz edilemez. Çünkü bizim evlatlarımıza bırakacağımız en güzel miras özgür bir gelecek olacaktır, bu ise ancak özgür bir vatan yaratmakla mümkündür. O halde, gerektiğinde ölümü göze alarak Kürdistan'ın bağımsızlık savaşında yeralmak, yurtseverliğin olduğu kadar evlatlarımıza karşı sorumluluk ve bağlılığımızın da gereğidir.

Düşmanın ulusal kurtuluş mücadelemize yönelik saldırı ve yalan propagandaları çok çeşitli biçimlerde ve kapsamlı bir tarzda

Devamı Syf: 26'da

Duvalier'in Kanlı Diktatörlüğü Haiti Halkının Öfke Seline Dayanamadı

30 yıla yakın süredir Haiti'de denetimi ve tüm yetkileri elinde bulunduran "Duvalier" hanedanının egemenliği, halkın taşan öfkesi karşısında tutunamayarak yerle bir oldu.

ABD'nin Güneydoğusundaki Karayıp adaları üzerinde bulunan Haiti, 1915 yılından buyana ABD'nin klasik sömürgesi olmuş; 1934'te de yine aynı emperyalist ülkenin yeni tip sömürgesi haline gelmiştir. Afrika kökenli olan Haiti halkı, dış egemen güçlerin yanısıra içte de işbirlikçi egemen sınıfların sömürü ve baskısından tarihin hiçbir döneminde kurtulamamış, ülkeleri zengin yerüstü kaynaklarına sahip olduğu halde sürekli dünyanın açlık çeken halklarından biri olarak kalmıştır.

1957'de yapılan seçimlerde devlet başkanı olan Francois Duvalier, ABD'ye bağımlı bir diktatörlük kurarak tüm muhalefet güçlerini sindirmiş ve baskıcı yönetimini ülkenin tek hakimi haline getirmiştir. 1971 yılında bu diktatörün ölmesi üzerine, yerine oğlu Jean Claude Duvalier, "ömür boyu" devlet başkanı ilan edilmiş ve böylece günümüze kadar 30 yıllık Duvalier ailesi diktatörlüğü, Haiti'nin kaderini eline almıştır.

Dünya genelinde halkların baskıcı ve sömürücü yönetimlere karşı başkaldırılarının giderek arttığı ve yeni sömürgecilik sisteminin de çöküşün eşiğine getirildiği çağımızın son çeyreğinde Haiti halkı da açlıktan, katliamlardan ve insanlıkdışı sömürü sisteminden kurtulabilmek için direnişe geçti. Sık sık meydana gelen olayları, bugüne kadar kanlı bir biçimde bastıran ve yönetimini devam ettiren Dualier diktatörlüğü, giderek artık sokaklara taşan halkın çoşkun öfkesi karşısında tutunamaz hale gelmiştir.

Geçtiğimiz Kasım ayında başlayan kitle gösterileri giderek büyümüş, yönetimin kanlı bastırma çabalarına rağmen, hergün binlerce insan daha protesto gösterilerine katılmıştır. Siyasi ve ekonomik krizin önü alınamaz boyutlara ulaştığını gören ABD emperyalistleri, halkın Duvalier yönetimine karşı tepkisinin önüne geçemeyeceğini anlayınca bu diktatörü gözden çıkarmış ve halkın istemlerinden yana gözükerek muhalefeti desteklemeye başlamıştır. Toplumsal huzursuzlukların giderek ayaklanmalara dönüştüğü birçok alanda artık diktatörlükleri ve askeri yönetimleri ayakta tutamayacağını anlayan ABD, bu kez de demokrasiyi savunur gözükmeye, bu tür yönetimleri de eleştirmeye, uyarmaya başlamaktadır. Muhalefetteki Sosyal Hristiyan Partisi de tüm sınıf ve tabakaların katıldığı protestolarda aktif bir rol üstlenmiştir.

Birçok şehir merkezinde giderek ayaklanmalara dönüşen ve "Kahrolsun Duvalier" sloganlarının haykırıldığı protesto gösterilerinde 1000'i aşkın insan öldürülmüş, ancak halk, kararlılığını göstererek hergün daha fazla artan sayıyla sokaklara dökülmüştür. ABD'den beklediği yardımı da göremeyen Duvalier, 8 Şubat 1986 günü ülkesinden kaçıp Fransa'ya sığınmıştır. 30 yıllık diktatörlüğe son verilen Haiti'de yeni yönetimin seçimlerle belirleneceği belirtilmektedir.

★ ★ ★

Uganda'da General Okello'nun İktidarı da Yıkıldı

Uzun yıllardır mücadele içerisinde bulunan **Uganda Milli Direniş Ordusu** gerillaları, geçtiğimiz hafta başkent Kampala'yı da ele geçirerek yönetime el koydular.

Darbeler ülkesi olarak bilinen ve oldukça geri bir sosyal-ekonomik yapıya sahip olan Uganda'da General Okello'nun, 6 ay önce darbe ile yönetimi ele geçirmesiyle savaşımına ara veren NRA gerillaları, bir süre sonra bu yönetimin de yozlaşarak çapulculuğa başlaması ve askerlerin halk üzerinde tam bir talancılık yapması üzerine, yeniden mücadeleye başlamışlardı. Birkaç aylık mücadele süresi içerisinde ülkenin büyük bölümünü etki altına alan NRA gerillaları, halkın aktif desteğiyle yönetime geldiler. NRA gerillalarının lideri Yoveri Museveni, devlet başkanlığına getirildi. Görevi devralan Yoveri Museveni, yaptığı basın toplantısında, ülkenin kuzeyinde çatışmaların devam ettiğini, ancak eski yönetim askerlerinden büyük bir kısmının kendiliğinden teslim olduğunu, bunlara da savaş esiri muamelesi yapılacağını açıklamıştır.

Gerillaların giderek tüm ülkede hakim hale geldiği ve geri çekilen hükümet askerlerinin de geçtikleri her yerde yaygın bir talan gerçekleştirdikleri ve sivil halkı katliamdan geçirdikleri gelen haberler arasındadır.

★ ★ ★

Güney Yemen'de Yönetim Değişikliği

Güney Yemen Sosyalist Halk Cumhuriyeti, geçtiğimiz günlerde onbini aşkın insanın ölümüne ve bir yönetim değişikliğine yolaçan kanlı çatışmalara sahne oldu.

Özellikle Ortadoğu'daki gerici diplomatik ve ekonomik ilişkilerini geliştirme ve ekonomik alanda Avrupalı emperyalistlerle de belli işbirliklerine yönelme eğilimi taşıyan Sosyaslist Partili Devlet Başkanı Ali Nasır Muhammed yönetimine karşı, yine Sosyalist Parti içerisinden bir muhalefet doğarak, karşı eyleme geçti. İktidarda bulunan Ali Nasır Muhammed yönetiminin sosyalizmi inşa etmede başarısız kalması, yoksulluk, bürokratizm vb. eğilimlerin ülkede yaygınlaşması, emperyalist ülkeler ve özellikle de ABD ile yapılan ticari anlaşmalarda sağ'a kayılması üzerine bu gidişata dur demek ve sosyalizmin kazanımlarını korumak amacıyla yönetime başkaldırdığını söyleyen Abdul Fettah İsmail, örgütlediği güçlerle birlikte mevcut yönetimi devirme harekatına girişti. İki haftayı aşkın süre devam eden çatışmalarda, sayısı on bini bulan Yemen'li hayatını kaybederken, yine onbinlerce yabancı, deniz yoluyla ülkeden tahliye edildi. Çatışmaları erkenden durdurarak soruna görüşmeler yoluyla çözüm bulmaya çalışan SSCB, hem Ali Nasır Muhammed ve hem de muhalefet lideri ile Moskova'da görüşmeler yaptı, ayrıca Güney Yemen başkenti Aden'deki elçiliğinde de iki tarafı bir araya getirerek görüşmeler düzenledi. Ancak çatışmalar yine de devam etti ve giderek durum muhalefetin lehine dönmeye başladı. İktidarı kaybeden A. Muhammed'in kendi aşiretine mensup 40 bin kişilik bir kuvvet örgütleyerek karşı saldırıya geçtiği ancak etkisiz kılınarak ülkeyi terkettiği belirtildi. Çatışmalar süresince, muhalefet güçlerinin daha radikal olmalarından dolayı kendilerinin çıkarları için bir tehdit olarak gören Suudi Arabistan gibi Ortadoğu gerici güçlerinin, Ali Nasır Muhammed'in karşı saldırısını destekledikleri yolunda görüşler ortaya atıldı. Sonuçta, halkın da etkin desteğine sahip oldukları belirtilen muhalefet güçleri, iktidarı ele geçirmeyi başardılar.

Gelen son haberlerde, Haydar Ebubekir El Attas'ın devletbaşkanlığına getirildiği; eski Devletbaşkanı Ali Nasır Muhammed'in ise nerede olduğunun bilinmediği belirtilmektedir.

65 Yıllık Tarihi Yanılgı Değiştirilmeli Sol Artık Gerçekleri Görmelidir

Türkiye'ye marksist-leninist düşünceleri taşıyan ilk kadrolar arasında yer alan ve Komintern'in aktif desteğiyle Türkiye Komünist Partisini kuran Mustafa SUPHİ ve 14 arkadaşının kemalistler tarafından Karadeniz'in sularında boğdurulmasının üzerinden tam 65 yıl geçti. 1921 yılında 28 Ocak'ı 29'a bağlayan gece, ülke dışındaki örgütsel-siyasal hazırlıklarını tamamlayarak ülkeye giriş yapan bu 15 komünist önder daha Türkiye sahillerine varmadan, kemalistlerin gönderdiği bir su motorunun saldırısına uğramış ve hepsi de hançerlenerek Karadeniz'in sularında hunharca katledilmişlerdi.

Dönemin milliyetçi öncüleri olan kemalistler, dış işgalci güçlere karşı sürdürdükleri savaşta, uyguladıkları sinsi ve çok yönlü politikayla Kuvayi Milliyecileri, Çerkez Ethem'in birliklerini ve daha birçok ihtilalci hareketi kendi yedeğine aldıktan sonra, Sovyetler Birliği ile kurdukları iyi ilişkilerinden de yararlanarak Türkiye Komünist Partisinin kurucularına da ittifak çağrısı yapmaktan geri durmadılar. Ülkeyi yabancı işgalcilerden kurtarmak amacında olduklarını ve daha sonraki yönetim biçimini de koşullara göre tespit edeceklerini belirten kemalistler, komünistleri ittifak yapmaya ikna ettiler. Bu noktada oldukça büyük bir hata işleyen Türkiye Komünist Hareketinin önderleri kemalistlerin gerçek yüzünü görememiş; vaadlerine inanarak ve yaptıkları çağrıya uyarak örgütü Türkiye'ye taşımışlardır. Bu durum ise komplocu kemalistler için bulunmaz bir fırsat olmuş, barış ve dostluk gösterileriyle çağrıda bulundukları komünist önderleri kalleşçe öldürmüşlerdir.

M. SUPHİ ve arkadaşları, Türkiye'nin içinde bulunduğu yapıyı tespit etme, bu koşullarda halkı örgütleme, savaşa kaldırma ve bu savaş sonunda da sosyalizmi inşa etme yolunda çeşitli tahliller geliştirmişlerdir. İşçilerin köylülerin ve diğer emekçi sınıfların aktif olarak desteklediği ihtilalci-devrimci hareketler, Komünist Partisinin önderliğine büyük ihtiyaç duymakta, böylesi bir yolgöstericiyi beklemekteydiler. Bu objektif durum ise kemalistleri; sonderece rahatsız etmekteydi. Kendisine ters düşen tüm düşünce ve eylem sahiplerini ya tasfiye yöntemiyle ya da komplolarla etkisiz hale getirmede oldukça usta olan kemalistler, kendileri açısından büyük tehlike oluşturan komünist hareketi, pratik-örgütsel faaliyetlere başlamadan ve Türkiye'da etkin bir güç haline gelmeden yok edebilmenin yollarını araştırmaya başladılar. Sovyetler Birliği'yle de kurdukları iyi ilişkiler, girişimlerine kolaylık sağlamakta, sahte yüzlerini gizlemelerine yardımcı olmaktaydı. Ama durumun böyle olması Türkiye komünistlerinin düştüğü büyük yanılgıyı mazur gösteremez, çünkü kemalistlerin dayandıkları sınıf temeli ve ilerici-devrimci güçlere karşı takındıkları tutum, daha başından çok açıktı. Kendilerine muhalif güçlerin çıkmaması için her yolu tıkamak isteyen kemalistler, 1920'lerde sahte bir komünist partisi kurmuş, M. SUPHİ'lere de çağrı yaparak gelip legal faaliyet sürdürmelerini, komünizme hiçbir zaman karşı olmadıklarını bildirmişlerdi. Bu sahte ve kasıtlı çağrıya kanan komünistler ise hazırlıklarını tamamlayarak Türkiye'ye dönmek için yola çıkmışlardı. Türkiye Devrimci Demokratik Hareketinin daha ilk adımlarını atmaya başladığı bu dönemde oldukça büyük bir darbe yiyerek gerilemesi ve bir daha da belini doğrultamamasının acılarını ise Türkiye halkı o günden buyana sürekli çekmiş, çekmeye de devam etmektedir.

Komünist Hareketin önderlerinin böylesine alçakça bir komployla ortadan kaldırılması üzerine paniğe kapılan ve kemalizme yaranma yarışına giren bir takım sahte komünistler ise alelacele örgütü tasfiye ederek kemalizmin güdümüne girmişlerdir. Bunlardan Vedat Nedim Tör adlı tasfiyeci, tüm parti arşivini çuvala doldurarak 1927'de devlete teslim etmiştir. Böylelikle kemalizmin kullandığı basit bir hareket durumuna dönüşen TKP, o günden bu yana bir daha da kendisini toparlayamadığı gibi, Türkiye devrimci-demokratik hareketi önünde de ciddi bir engel haline gelmiştir.

Bugün bu olayın üzerinden 65 yıl gibi oldukça uzun bir süre geçmesine rağmen, Türkiye Devrimci Demokratik Hareketinde herhangi ciddi bir gelişmenin olmaması ve Kemalizmin etkisinin hala kırılamaması dünyada eşine ender rastlanır bir durumdur. Bugün sayı olarak oldukça kabarık olsalar da, fazla bir etkinliğe sahip olmayan Türkiye'deki sol hareketler, sözde M. SUPHİ'lerin yolunda olduklarını ve onların direnişçi çizgisini sürdürdüklerini söylemekte, onların anılarına sayfalar dolusu yazılar yazıp, sayısız toplantılar düzenlemektedirler. Ama bu çabaları onların gerçek yüzünü gizleyemediği gibi, emekçi kitlelerde büyük öfke de yaratmaktadır. Pratikte TC'ye bir fiske bile vurmayıp, direnişe sahip çıktıklarını söyleyen bu sol güçler, Türkiye proletaryasının mücadele tarihinde direnerek şehit düşen sayısız önder kadro ve militanın anısına değil, gerçekte devrimci örgütü tasfiye edip Kemalizmin kuyruğuna takan Vedat Nedim Tör, Şefik Hüsnü ve Ş. Süreyya Aydemir gibi, burjuvazinin uşaklarının anısına sahip çıkmakta; onların ruhunu temsil etmektedirler.

Şu objektif bir gerçektir ki, mücadeleci güç ve kadroların mirasını devralmak, onların anısına gerçek anlamda bağlı kalmak, ancak burjuvaziye ve halk düşmanlarına ölümcül darbeler vurmakla ve onların hakimiyetlerine son vermekle mümkündür. Bu durum özellikle de Türkiye'de devrim yapma iddiasında olan güçler açısından yakıcıdır. Kendi ülkelerinin ekonomik-toplumsal ve tarihsel gerçekliğini dahi yeterince irdeleyip bilince çıkarmayan sözkonusu "sol" örgütler, Kemalizmi tanımada da büyük zorluk çekmekte. M. SUPHİ'lerin mücadelesine ve bıraktıkları devrimci mirasa sahip çıkmada oldukça sathi ve biçimsel olmaktan öteye geçememektedirler. Kemalizmin karşı-devrimci ve gerici karakterini kavramakta büyük yanılgılar içine düşen bu güçler, M. SUPHİ'lerin katledilmesi olayından gereken dersleri çıkarmadıkları gibi, TKP'nin Kemalizmin güdümüne girmesini ve daha sonraki süreçlerde sürekli aynı eğilimi taşımasını da görememiş, bugün "sol" hareketlerin Marksizmi Türkiye koşullarında uygulayamamasının temel nedenini bir türlü tespit edememişlerdir. Yani Kemalizmden kendilerini arındıramayan sözkonusu sol güçler, Türk burjuvazisi açısından da ciddi bir tehlike oluşturmaktan uzaktırlar. Bugün artık Türkiye Devrimci Demokratik

Devamı Syf: 27'de

Sömürgeciliğin Milisleştirme...

Baştarafı Syf: 4'te

le de köylülerimiz, sömürgeci düşmanı, istenilen sonuca varmakta yenilgiye uğrattılar.

ALİXAN ÇETESİNDEN MEHMET TATAR (MEHMEDÈ TEMER)'İN EVİ YAKILDI

Bilindiği üzere Alixan Tatar'ın yakın çevresi maddi varlıklarıyla birlikte, Şırnak'ta sömürgeci düşmanın askeri koruması altına girdiler. Bişirêş, Besse Meryemê, Cefane vb. yerlerde konumlanan Tatar ailesinden ağa bozuntuları, bu yörenin ormanına ve toprağına sahip çıkarak gelir kaynağı haline getirmişler ve köylülüğün sırtından büyük bir sömürü gerçekleştirmişler. Yıllarca devam eden bu durum, köylülüğün büyük tepkisine neden olmuş ve hatta zaman zaman çatışmaya dönüşmüş ama, her defasında köylülük arasındaki çelişkilerden yararlanan ağa takımı, sömürgecilerden de aldıkları açık destekle bu tepkileri sindirmiş ve onlarca yoksul köylünün ölümüne neden olmuşlardır. Karakol, mahkeme ve tapu dairesinin açık desteği karşısında köylülük çaresiz kalmıştır.

Ne zamanki HRK güçleri, Alixan Tatar'a yönelik eylemlere başladılar, köylüler aldıkları bu güvenle, kinlerini açığa vurarak harekete geçirttiler.

Ve yine bu uşak ağa takımından olan Mehmedê Gmer ve Hamik, Nado isimli oğulları, Besto Meryemê'deki bütün verimli toprakları, mera ve ormanları tekellerine almışlardı ve bununla hem alandaki köylülerden hem de gelip geçen göçerlerden büyük vurgunlar vurmaktaydılar. Devrimci eylemler karşısında son anda canını kurtaran bu uşak, evini Şırnak'a taşıyarak, diğer ağalar gibi yenilgiyi kabul etti. Devrimciler evini yakarak, yoksul halkın evini yakmaya karşı bir cevap verdiler. Kırsal alandan kovulan bu hain ağa takımı, bizzat kendileri tarafından köylülükle aralarında yıllarca süren savaşta yenilgi aldıklarını itiraf ettiler.

★ ★ ★

Yeni Yılda Savaşan...

Baştarafı Syf: 23'te

sürdürülmektedir. Bunda ise, en büyük gücü halkımızın zayıflıklarından, bilinçsizliğinden ve yetersiz anlayışlarından almaktadır. O halde, düşmanın oyununa gelmemek, onun alçakça propagandalarını boşa çıkarmak için ulusal kurtuluşçu düşünceler temelinde kendimizi iyice eğitmek, bu konuda çıkan yayınları okuyup özümsemek, düşmanın bünyemize geçmişten beri aşıladığı ve bugün de Avrupa zemininin beslemekte olduğu hastalıklı ve geri düşünce ve anlayışlardan kendimizi arındırarak ulusal kurtuluş mücadelemiz ve ERNK saflarında sıkıca kenetlenmek ve kendi kurtuluşumuzu halkımızın ve ülkemizin kurtuluşuna bağlamak gerekmektedir. Aynı şekilde, mücadelemizi tüm yönleriyle iyice kavramak; başarıdan zafer sarhoşluğuna kapılmamak ve kayıplardan umutsuzluğa düşmemek; mücadelemizin uzun vadeli ve zorlu, düşmanın ise alçak ve barbar olduğunu bilerek buna göre kendimizi büyük fedakarlıklar, acılar ve kahramanlıklar isteyen bir savaşa hazırlamak şarttır. Düşmanın saldırılarını ve propagandalarını boşa çıkararak ulusal kurtuluş mücadelemizi ve önderini korumak, aynı zamanda uyanık olmayı ve düşmanın faaliyetlerini iyice gözlemleyerek istihbarat toplamayı; hertürlü saldırı ve propagandanın üzerine kararlılıkla yürüyüp boşa çıkarmayı gerektirir.

Sonuç olarak; ulusal kurtuluş mücadelemiz, 1985'de katedilen güçlü gelişmeler ve kazanımlar temelinde 1986'da daha büyük bir gelişme gösterecek ve zaferi biraz daha yakınlaştıracaktır. Tüm saldırı ve komplolara karşı mücadelemiz yeni ve daha üst bir aşamaya girmiştir. Bu, düşmanı daha da azgın ve alçakça saldırılara başvurmaya götürmekte, ancak hiçbir karşı-devrimci çaba onun hızla sonuna yaklaşmasını artık engelleyememektedir. Halkımız geçmişten çıkardığı derslerle bu çürümüş ve çağdışı düşmanını daha iyi tanımakta, bu ise bizi mücadelemizde daha da güçlü kılmaktadır. Halkımız tarafından yurtta ve yurtdışında sıcak bir ilgi ve destekle karşılanan mücadelemiz, yeni yılda daha gelişmiş savaş biçimleri ve ERNK saflarında yekvücut olmuş bir halk gerçekliğine ulaşarak düşmanı daha çok kahredecek, dostların umutlarını arttıracaktır. Bu inançla diyoruz ki, 1986, halkımızın tarihinde yeni bir şanlı yıl olacaktır.

***Yaşasın Ulusal Direniş Savaşımız!**
***PKK Önderliğindeki ERNK Saflarında Birleşmek ve Mücadele Etmek İçin Tüm Yurtseverler Görev Başına!**

PKK-Hilvan-Siverek Davasında...

Baştarafı Syf: 1'de

birçok savaş esiri hakkında yeni davalar açan faşist mahkemeler, hiçbir yöntemle direnişlerin önüne geçememektedirler.

8 Şubat 1986 günü Diyarbakır Sıkıyönetim Komutanlığı askeri mahkemesinde görülen PKK davasında bir açıklama yapan Muzaffer AYATA adlı savaş esiri, askeri savcıya suç duyurusunda bulunarak 32 tutuklunun işkenceler ve eylemler sonucu hayatını kaybettiğini belirtmiştir. Yaptığı açıklamanın ardından katledilenlerin listesini de savcılığa veren Muzaffer AYATA, 1981-84 yılları arasında katledilen ancak, ölümleri kamuoyundan gizlenen bu devrimcilerin katledilmesinin hesabının sorulmasını istemiştir. Fakat, faşist askeri savcı, verilen bu listede adı yazılı olan tutukluların hiçbirisinin işkence sonucu ölmediğini, bir kısmının Ölüm Orucu sonucu, bir kısmının intihar eylemiyle, bir kısmının da ecelleriyle öldüklerini belirterek suç duyurusunda bulunulmasına gerek görmemiştir.

Eşine ender rastlanır türden bir utanmazlık örneği olan bu açıklamasıyla, halkımızın yiğit evlatlarının kanına giren faşist Türk sömürgeciliğini temize çıkarmaya çalışan bu sicilli uşak, dünyanın en vahşi zindanlarını bile geride bırakan, katliam ve işkenceleriyle tanınan Diyarbakır zindanlarında katledilen devrimci ve yurtseverlerin ölüm nedenini çarpıtmakta, bu çabasıyla da en büyük sefillik örneğini sergilemektedir.

Muzaffer AYATA'nın verdiği listede yer alan ve işkenceler sırasında ve eylemlerde katledilen devrimci ve yurtseverlerin isimleri şöyledir:

Selahattin KUNDUZ, Abdurrahman ÇEÇEN, M. Ali ERARSLAN, Önder DEMİROK, Mazlum DOĞAN, Mehmet AKPINAR, Aziz ÖZBAY, Ferhat KURTAY, Eşref ANYAK, Necmi ÖNER, Mahmut ZENGİN, Kemal PİR, M. Hayri DURMUŞ, Akif YILMAZ, Ali ÇİÇEK, Bedri TAN, Ali EREK, Aziz BÜYÜKERTAÇ, Medet ÖZBADEM, İsmet KARAK, Rıza DEMİR, Remzi AY, Necmettin BÜYÜKKAYA, Cemal ARAT, Cemal KILIÇ, Ali SARIBAL, Ramazan YAYAN, Hüseyin YÜCE, Orhan KESKİN, İbrahim Halil BATURALP, Idris ÜNAL, Halil ATALA ve Ali KILIÇ.

İsimleri belirlenen bu savaş esirlerinin dışında da daha birçok tutuklunun durumu hakkında bilgi edinilemediği, özellikle 15 Ağustos eylemleri sonrasında yakalanıp zindanlara doldurulan devrimci ve yurtseverlerin büyük bölümü hakkında yakınlarına dahi hiç bir açıklamanın yapılmadığı gelen haberler arasında olup, katledilen çok sayıda devrimci olduğu tahmin edilmektedir.

DUYURU

Berxwedan yazışma adresi değişmiştir. Geçici adresimiz aşağıdadır.

Berxwedan
c/o Feyka-Kurdistan
Postlagerkarte Nr.060579C
5300 Bonn 1

Aboneler için ödeme:
Berxwedan
c/o Feyka-Kurdistan
Bank für Gemeinwirtschaft (BfG)-Bonn
Konto Nr.: 1205242100
BLZ: 38010111

Özel Vurucu Timler Ne İş Yapacak...

Baştarafı Syf: 5'te

lik diye damgalayarak demogoji yapan Türk yetkilileri, bir yandan da faşizm uygulamalarını meşrulaştırmak ve yapılan işkencelere, katliamlara kılıf bulmak istemektedirler.

Yapılan açıklamaya göre bizzat TC'nin faşist ordusu tarafından eğitilen ve en modern savaş tekniğine göre donatılan bu timler kara, hava ve deniz kuvvetlerinin de tüm imkanlarından yararlanabilecek bir yetkiye sahip olacaklardır. Böylesine önemle üzerinde durulan "özel vurucu tim"-ler açık ki, burjuva basında sık sık akıl hocalığı yapan burjuvazinin uşaklarının ve Kamran İnan alçağının açıklama ve demeçlerine bir cevap mahiyetindedir. İsrail siyonistlerinin, Filistinli güçlere karşı çeşitli ülke toprakları üzerinde gerçekleştirdiği terörist saldırılarını kendilerine örnek alan ve son birbuçuk yıldan buyana böylesi saldırıları gerçekleştirmenin olanak ve zeminini kolayan faşist Türk devleti, nihayet bunun için gerekli olan tim'leri de oluşturmuştur.

Ülkemizde gelişen mücadeleyle birlikte ekonomik olarakta buyük zararlara uğrayan ve hergeçen gün bu zararları artan sömürgeciler, rafineriler ve diğer üretim tesislerini koruma görevini de bu tim'lere vermiştir. Mücadelemize ve öncü gücüne karşı çeşitli saldırılar ve komplolar düzenlemek ise, bu terör gruplarının asli görevi olarak belirlenmiştir. Sömürgecilerin de açıkça belirttiği, *"bölücü örgüt mensuplarının 'açık alan' olarak niteledikleri Türkiye-Suriye sınırında gerekli güvenlik önlemlerinin alınmasına paralel olarak burada da görev üstleneceklerdir"* türündeki açıklamaları ise, hiç bir yoruma gerek bıraktırmayacak kadar açık ve nettir. Yaklaşık birbuçuk yıldan beri sık sık dile getirilen ve uygulanmaya konulması için ısrarlı çağrılar yapılan bu "özel vurucu tim"ler Avrupa alanında da ulusal bağımsızlık mücadelemizin yankı bulmasının önüne geçmeye çalışacak, fiili saldırılarla önder kadro ve militanları imha etmek isteyeceklerdir. Bir bakıma son çare olarak başvurduğu bu tür yöntemlerle ömrünü uzatmak isteyen faşist Türk devleti, böylelikle açıktan teröristlik yapacağını ve ABD'nin bölge jandarmalığı rolünü bu düzeyde de üstleneceğini kanıtlamış olmaktadır. Birçok amaçla oluşturulan bu "vurucu tim"lerin asli görevi ise, mücadelemize karşı kontr-gerilla taktikleriyle savaşmak ve komplolarla yıpratmayı gerçekleştirmek olacaktır.

Bu arada şunu da belirtmek gerekir ki, faşist TC, çıkarlarını koruyabilmek ve ömrünü uzatabilmek için her türlü saldırı yöntemini mübah görmekte, bunun için gerekli haklılığa da sahip olduğuna inanmaktadır. Eğer eline fırsat geçerse insan aklının alamayacağı teröristliği de yapabilecek kadar çılgınlaşmış ve ölçü tanımaz bir faşist güç haline gelmiştir. Ancak bu çılgınlığı onun sonunu müjdeleyen, son çırpınışlarının ifadesidir. Halkımız öncüsüne nekadar sıkı sarılır ve onu koruyup güçlendirirse, düşmanın hertürlü entrika ve komplosu da o oranda boşa çıkarılacaktır.

65 Yıllık Tarihi Yanılgı...

Baştarafı Syf: 25'te

Hareketinin sorunlarını irdelerken, bu sorunların temelini ve beslendiği kaynağı çok iyi görebilmekteyiz. Başlangıçta ihtilalci bir rotada ilerleyen Türkiye Komünist Hareketi, kemalist hareketi tanıma ve değerlendirmede gösterdiği yetersizlik sonucu alçakça bir komploda önderlerini yitirmiş ve bu hareket daha emekleme dönemindeyken etkisiz hale getirilmiştir. Bu oldukça önemli bir durumdur ve günümüzde Türkiye'de devrim iddiasıyla yola çıkan her dürüst insanın derinliğine kavraması ve bunu bizzat eylemiyle de pratikte kanıtlaması gerekmektedir.

Üzerinden 65 yıl gibi uzun bir zaman geçmiş olmasına rağmen, anısına bağlılığın henüz kanıtlanamadığı M. SUPHİ ve diğer komünist önderlerin çizdikleri mücadele ve direniş hattında yürümek, halka ve devrime olan inanç ve bağlılığın temel ölçüsüdür. Bu yapılmadan direnişçilere ve mücadelelerine sahip çıkıldığı da söylenemeyecektir. Direnişçilerin ve mücadele şehitlerinin anısına bağlı olanlar, bugün sömürgeciliğe ve emperyalizme karşı en görkemli boyutlarda mücadele geliştirenlerdir. Bu görevi layıkıyla yerine getiren Kürdistan Ulusal Bağımsızlık Mücadelesinin önder gücü ve militanları, en zor koşullarda yükselttikleri savaşımlarıyla gerek Kürdistan'da şehit düşen yüzlerce devrimci ve yurtseverin, gerekse de Türkiye Devrimci Demokratik mücadele tarihinde direnerek şehit düşen devrimci önderlerin anısına sahip çıkmasını bilmişlerdir.

Günümüz koşullarında büyük olumsuzluklar içerisinde bulunan reformist ve teslimiyetçi Türkiye "sol" hareketi, göbek bağıyla bağlı olduğu Kemalizmi aşmak şurda kalsın, bizzat onun savunuculuğunu yapacak kadar alçalmış ve gerçek direnişçilere de azgınca saldırır hale gelmiştir. Tarihten devraldıkları tasfiyeci ve teslimiyetçi mirası yaşatan bu güçler, Mustafa SUPHİ'lerin direnişini ise sahip çıkılıp, benimsenecek rehber olarak değil, sloganlaştırıp kitleleri aldatmada bir araç olarak kullanmak istemektedirler.

Ama artık bu olumsuz gidişata da dur diyen Kürdistan halkının öncü gücü, en yakın müttefik gücümüz olan Türkiye halkı ve proletaryasının direnişçi ve ölümsüz önderleri Denizlere, Mahirlere de sahip çıkmaktadır. Bu sahip çıkış ise, herkesten çok onun hakkıdır, çünkü, halklarımızın ortak düşmanı olan Türk burjuvazisine ve Kemalizme öldürücü darbeyi, yükselttiği şanlı mücadelesiyle vurmakta; her iki halkın da temel istemlerine böylelikle cevap vermektedir. O halde diyoruz ki;

Türkiye devrimci-demokratik güçleri bu dersleri iyice irdelemeli ve gerekli sonuçları çıkarmalıdır. Birkaç hainin, provakatörün anısına değil, devrimcilerin, kendi şehitlerinin anılarına sahip çıkarak, devrimci mücadeleyi yükseltmesini bilmelidir. Yoksa söylenen, yapılan şeylerin ne anlamı ve ne de yararı olur.

Bitmeyen Telaş Bitmeyen Korku

Baştarafı Syf: 13'te

dökücü yönetimlerin bitmeyen korkuları, bitmeyen telaşları nerden geliyor? Basın-yayın organları bıkıp usanmadan neden "bir avuç eşkiyanın", "dıştan kışkırtılan bölücü çetelerin" hergün sözünü ediyor? Neden "önemsenmeyecek kadar küçük bir çetenin, halka ve devlete karşı yürüttüğü yıkıcı ve bölücü" eylemlerin üzerinde bu kadar duruluyor? Türkiye'de bir "Avrupa biçimi demokrasinin gereğinden" sözeden, bu konuda satırlar dolusu yazılar yazan basın, "Kürt sorununu" neden "bölücü bir tehlike" görerek ona karşı verip veriştirmektedir. Demokrat olduğunu ileri süren politikacılar, "Kürt sorunu karşısında" neden sağcısı, faşisti, ırkçısıyla birlikte hareket etmekte, aynı ağzı kullanmaktadır? Kürt lafını ağzına almaktan yıllar yılı kaçınanlar, bugün telaş içinde hergün, hergün neden "bölücü tehlike"nin varlığına parmak basarak korkularını dile getiriyorlar?

Konu çok açık. Yıllar yılı Kürt halkını yok sayarak onun özgürlük istemlerini kana boğarak iktidarlarını ayakta tutanlar, suçluluklarının bilincinde ve Kürt halkına karşı işledikleri "cürümlerin" farkındadırlar. Suçlular ne kadar saldırırlarsa saldırsınlar, ne kadar kan dökerlerse döksünler ve ne denli güçlü olduklarından dem vururlarsa vursunlar, onlar korkaktırlar. Korku ve telaşları, varoldukları sürece onların yakasını bırakmaz. Ordusu, hükümeti, basını ve yayını ile sömürgeci Türk burjuvazisi bugün suçluların korkusu ve telaşı içindedir. Bağırıp çağırmaları, saldırıları, azgınlıkları, onların bu korkularını gideremez. "Mücrümler" kendilerini korkudan ve telaştan kurtaramazlar..

Kürt halkı özgür ve bağımsız oluncaya kadar ve olduktan sonra da sömürgecilerin, emperyalistlerin, hertürden gerici güçlerin korkusu olmaya devam edecek ve Kürt halkının özgürlük savaşımı tüm bağırtı ve çağırtılara karşın güçlenerek zafere ulaşacaktır.

★

Kürdistan'da Artık Komutan...

Baştarafı Syf: 15'te

kerem yaklaşmıştı ve Komutan Sarı'yı belki de bir daha göremeyecektim.

Askerlerin bulunduğu yere döndüm. Elim boş olduğu için bu kez asık suratla karşıladılar. Bir dahaki sefere belki birşeyler bulabilirim vaadiyle gönüllerini aldım ve karakola doğru yürüdük. Askerlere, **"köyün diğer ucunda Apocular varmış, onun için çabuk gidelim. Bize yetişebilirler"** dedim. Bunu duyar duymaz, yalınayak ateşe düşmüş misali, ayaklar çabuk çabuk inip kalkmaya başladı. Nefes nefese karakola vardık ve hemen Komutan Cem'e çıktık, "köyde Apocular var" diye haber verdik. Komutan, hiç zaman kaybetmeden, "kuşanın aslanlarım, gösterin kendinizi" diye askerlere emir verdi. Ve bu emirle de kendi ölüm fermanını imzalamış oldu.

Kuşanıp yola çıktık. K.. köyüne yavaş yavaş yaklaşıyorduk. Patika yolu mevkiini bilirdim, hem de çok iyi bilirdim. Ama bugünle birlikte tarihi bir yer olarak kafamda iyice kalması için daha da iyi bilmek istedim içimden. Patikaya çok az mesafe kalmıştı. Ben bu arada kendimi mümkün olduğu kadar Komutan Cem'den uzak tutmaya çalışıyordum. Gönül isterdi ki, diğer askerler de uzak dursunlardı. Bu düşünceler içindeyken patikaya geldik. Yokuştu. Aşağıya doğru inmeye başlamıştık ki, gelen bir tek kurşun askerlerin arasından asteğmen Cem'in kafasına saplandı. Asteğmen yere yığıldı. Eylemden haberim olduğu için ben pek telaşlanmadımsa da, diğer askerler, kapısı birden açılan arı kovanı misali, sağa-sola koşuşmaya başladılar.

Asteğmen Cem yerde debeleniyor, elbiselerini parçalıyor, sağa-sola emirler yağdırmaya çalışıyordu. **"kurtarın beni! Askerliğinizi yakarım! Falakaya yatırırım! Allah aşkına kurtarın!"**sözleri son sözleri oldu. Bana, diğer askerlere, Komutan Sarı ve arkadaşlarına, K.., S.., Ç.. köylerine çok acı çektiren Komutan Cem, hergün sövüp saydığı, ana-avrat küfrettiği askerlere yalvararak, yavaş yavaş sönmeye yüz tutmuş bir mum gibi eridi, sesi-soluğu kesildi. Kürdistan'da artık Komutan Cem hakimiyetinin değil, Komutan Sarı hükümranlığının zafer kazanacağı gerçeği belleğime iyice kazınmıştı.

Aslında anlatacak çok şey var. Bunları yöremdeki Kürt halkına anlatmayı yurtseverlik kıstası saydım. Kürdistan gerçekliğini anlatmak gerek. Çünkü tanıdım, gördüm, yaşadım. HRK olarak adlandırılan askeri birlikler yabancı değil. Halkın derinliklerine kök salmış, taa Yüksekova, Çukurca, Şemdinli'nin derinliklerine inmiş. Konya'daki solculuk ruhum, Kürdistan'da alevlenerek Kürt yurtseverlik ruhuna dönüştü. Şimdi Avrupa'dayım. Burada birçok siyaset tanıdım. Dost ve düşman herkes çok iyi bilsin ki, Avrupa'daki Kürt işbirlikçiler ve sosyal-şovenler, halkımızın kurtuluşunu sağlamak biryana, bunun önünde engeldirler. Bu duygumu Berxwedan aracılığıyla Kürdistan halkına duyurmak ihtiyacını duydum.

Selam Olsun Komutan Sarı ve Grubuna! Selam Olsun Tüm HRK Savaşçılarına!

***Kahrolsun Türk Sömürgeci Güçleri!**

***Yaşasın Halkımızın Önder Güçleri PKK-ERNK-HRK Üçlüsü**

Ulusal Kurtuluşçu Yayıncılıkta...

Baştarafı Syf: 2'de

tartışıldığı özel sayfalar da oluşturulabilecektir. Avrupalı demokratların ve basının mücadelemize yönelik görüşlerine ve değerlendirmelerine de önem verilecek, aynı köşeden bu yönlü yazıların yayınlanmasına devam edilecektir.

Sorunların çözümüne ve mücadelemizin geliştirilmesine ilişkin görevlerin tespit edilmesine de özel önem verilecek, önümüzdeki süreçte daha yetkin yazılarla okuyucuların aydınlatılması ve bilinçlendirilmesi güçlü bir tarzda gerçekleştirilmeye çalışılacaktır. Bu konuda eğitim köşesinin de detaylı inceleme ve araştırmalarla yetkinleştirilmesi görev olarak benimsenmektedir.

Yeni yayın yılında, geçmiş bir yıllık pratiğinden de dersler çıkaran Berxwedan, güçlü ve nitelikli bir yayın organı, yol gösterici ve eğitici bir kılavuz haline gelmek için çaba sarfedecektir. Ulusal Kurtuluş Mücadelemizin kavranması ve halkımızın birliğinin sağlanmasında etkin bir rol oynama iddiasında olan gazetemiz, ülke mücadelesinin güçlü bir şekilde yansıtılmasına da özel önem verecektir. Ayrıca Kürdistan halkının tarihi ve kültürel değerlerine sahip çıkmada ve mücadelemizin gelişim ortamında ortaya çıkan tür ulusal değerleri koruyup geliştirmede de üzerine düşeni yerine getirecektir.

Önüne koyduğu hedeflere ulaşmada ve görevlerini layıkıyla yerine getirmede de daha titiz ve disiplinli bir çalışmayla yeni yayın yılına giren gazetemiz Berxwedan, temel güç kaynağı olan halkımız ve mücadelemizden de aldığı destekle, karşı-devrim güçlerine ve her türden uşaklarına karşı etkin bir silah haline gelecektir.

Yeni yılda da üç ayrı dilden yayınına devam edecek olan gazetemiz, yazılarını çeşitlendirip, yetkinleştirmeyi görev olarak benimsediği gibi; ulusal bütünlüğü sağlamada güçlü bir adım olmayı ve her dört parçadaki halkımızın da direniş sesi haline gelmeyi mutlaka başaracaktır. Berxwedan, önüne koyduğu hedeflere ulaşmada ise bugüne kadar olduğu gibi, bundan sonra da halkımızın derinliklerine inecek, ERNK'nin yarattığı ulusal direnişle beslenecek ve her cümlesinde bu ruhu yansıtmaya devam edecektir.

Berxwedan'ın bu görevlerini daha güçlü ve yetkince yerine getirmesini sağlamak, en başta gazete çalışanları olmak üzere, tüm okuyucularımızın da yerine getirmesi gereken bir görevidir. Ancak bu temelde önümüze koyduğumuz görevlerin gerçekleştirilmesi ve başarılması sağlanabilecektir. Ulusal Kurtuluş Mücadelemizin yoğun gelişmelerle dolu olduğu ve geleceğin daha da güçlü kılındığı bu yeni dönemde, Berxwedan, daha güncel ve daha yetkin yazılarla görevlerini sürdürecektir.

Berxwedan'ın geçmiş bir yılına bakıldığında bazı yetersizlikler olmasına karşın, önemli bir mesafenin katedildiği ve giderek daha da güçlenen bir yayın düzeyine ulaşıldığı belirtilebilir. Bu özelliğini önümüzdeki süreçte de gelişerek sürdürecek olan **Berxwedan, 1986'da daha güçlü** bir içerikle yayınını sürdürerek, devrimci-direniş çizgisine yönelen her türlü saldırının karşısına çıkacak ve teşhirlerini yapacaktır.

***Yeni yılda daha güçlü bir Berxwedan için, Ulusal Kurtuluş Savaşımıza daha sıkı sarılarak, ilerleyelim**

Yazışma Adresi:
Berxwedan
c/o Feyka-Kurdistan
Postlagerkarte Nr.060579C
5300 Bonn 1

Impressum:
I. Korkmaz
c/o Feyka-Kurdistan

Danimarka	**5.-**	**dkr.**	**Norveç**	**4.-**	**nkr.**
Avusturya	**12.-**	**s.**	**Fransa**	**4.-**	**ff.**
İngiltere	**0.50**	**£.**	**İsviçre**	**1.50**	**sfr.**
Hollanda	**2.-**	**hfl.**	**İsveç**	**4.-**	**skr.**
Belçika	**40.-**	**bfr.**			

* مرّة أخرى حول الكفاح المسلّح وقضايا الساعة الكردستانية *

ان الصمت المقصود والحصار الاعلامي من قبل القوى والتي كان من المفروض انْ تكون صديقة وحليفة نضالنا من اجل الاستقلال والحرية في هذه المرحلة المعقدة والصعبة من تاريخنا يضعان مبادئهم ومعتقداتهم تحت اشارة استفهام وضربات اللائقة ، حيث الكثير من هذه القوى تتذرّع بحجج مختلفة ،كانّ يقولون "لم يحن الوقت بعد " "نحن ننظر للقضايا بمنظار طبقي " ومن هنا هجومهم على كل من يطرح فكر الاستقلال وقيام دولة كردية في المنطقة ،وايّد يولوجية الكفاح المسلّح والحرب الشعبية طويلة الامْد .

ولذا نتوجّه برسالتنا هذه الى تلك " القوى الطليعية الطبقية " والى كل انسان كردى شريف مغرور ومخدوع بفكرهم العفن هذا انّ يعيد النظر بحساباته التي اكل الدهر عليها وشرب .

دون شك هدف الكفاح المسلّح في هذه المرحلة هو زرع الثقة بنفوس جماهير كردستان بقدرتها على اسقاط العنصريين باستخدام اساليب العنف الثورى بشن عمليات حرب الانصار الفعّالة .والهدف النهائي لكفاحنا اقامة كردستان حرّة مستقلّة وموحّدة في المنطقة ولذا فُان قارئ المقال اذا ماخرج من المقال باستنتاج مفاده انْ الكفاح المسلّح وحده هو الكفيل بانتصار ثورتنا في كردستان سوف يراكب خطاً فادحا ، بغض النظر عن اسْاليب النضال السياسي الاخْرى . يقول فد . لينين " ان حدود ما هو ممكن سوف يتضاعف الآف المرات بتاثير النشاط التاريخي الفاعل للجماهير".

ان اختصار مجرى الثورة بسنة سوف يعني انقاذ حياة الملايين من جياع كردستان من براثن ومخالب الاستعمار وتخليص الالآف من حالة التشرّد والغربة وكسربوابات السجون العسكرية والمدنية التي تحتجز انْجل ابْناء وبنات كردستان الذين يتعرّضون لـ"حفلات" التعذيب البشعة ، وسوف يختصر مرحلة الالْم اللامتناهي التي تعتصر قلوب ابْناء وبنات شعبنا .

ان البعض ممن ينتقدون مايسمونه " فشل.(PKK)." في سلسلة العمليات المسلّحة التخريبية التي شنتها ".HRK." خلال سنة ، ويعتبرون اعتقال كوادر وبعض القيادات مؤشرا على ذلك الفشل قد توصّلوا الى الاستنتاج القائل " الوقت لم يحن بعد لشن كفاح مسلّح "عليهم انْ ينتقدوا انسحاب كاسترو ورفاقه من (سييرا ماىستيرا) بنفس الاسلوب ، اى انْ يعتبروا كاسترو قد فشل ايْضا في ادامة سيطرته على (سييرا ماى ستيرا) اىْ يحلمون بثورة بيضاء .

فعلى الرغم من ثقتنا العالية بانْ انتصارنا في كردستان قادم لامحالة ، فان اسْلافنا (الشيخ سعيد بيران ـ الشيخ محمود برزنجي ـ الجنرال احسان نورى باشا ـ قاضي محمّد ـ ملا مصطفى بارزاني ـ الكتور فؤاد ـ رسالة الضباط الارْبعة رمز نضال شعبنا) لم ينصحونا انْ نستلقي في الظل بانتظار رحيل غربان العنصرية عن محاصيلنا .

نعم لقد كان اسْلافنا يفهمون نضالنا كما صاغه ماركس في رسالته الشهيرة الى الدكتور كوغلمان "قد يكون من السهل جدا صنع تاريخ العالم لوكان النضال لايقوم الاّ ضمن ظروف تؤدى حتما الى النجاح " .

هناك من يدعّي بانّ " الوضع الثورى هو شرط يجب انْ يستبق عملية الكفاح المسلّح . وان كل من يخالف ذلك فهو يسارى متطرّف طفولي مغامر ، يصب الماء في طاحونة اعْداء كردستان " والاكْثر من ذلك يحاولون دعم ادعاءاتهم بما كتبه لينين يوما " بالنسبة للماركسيين فان حقيقة كون الثورة مستحيلة بدون وضع ثورى هي حقيقة غير قابلة للجدل ، والاكْثر من ذلك هو انّه ليس كل وضع ثورى سيؤدى بالتالي الى الثورة ".

نقول لهؤلاء عليكم العودة الى ماكتبه لينين عن الثورة " ان الاضطهاد وحده ومهما بلغت درجته لايؤدى بالضرورة الى صنع الوضع الثورى في بلد ما".

ان تفسير موضوعة لينين حول الوضع الثورى بذلك الشكل الخاطئ (الوضع الثورى شرط ينبغي انْ يسبق عملية الكفاح المسلّح ،وان من يخالف ذلك ما هو الا " متطرّف مغامر) يعني انْ تقوم طلائع الحركات الثورية بحشو اسْلحتها وحشد تنظيماتها في البلاد انتظارا لليوم " المشهود " .

ان تجارب كوبا ،فييتنام ، انْغولا ، فلسطين وحتى تجربة كردستان الجنوبية والشرقية تطرح واقعا مغايرا تماما لمثل هذه التفسيرات وهو انْ الكفاح المسلح بلوّر وساعد على انضاج الوضع الثورى وفي دول فاشية عنصرية كتركيا ، العراق وايران فان النضال المسلح المستّمر للثوار والمدعوم بالجماهير سوف يعجّل بالتاكّيد بنضج الوضع الثورى الى اعْلى مراحله . .مرحلة الازْمة الشاملة .

ان المطالبة بتاجْيل النشاطات المسلّحة لحين الوصول الى مستوى عال من التعبئة السياسية بين الجماهير ومن البناء التنظيمي القادر على استيعاب الطرائق المتقدّمة الجديدة في النضال ،مثل هذا المطلب يهدد مستقبل التعبئة السياسية نفسها بالتداعي والسقوط.

ولهذا فان حربنا امامها مهمّة اخْرى الا وهي تحويل الجماهير الكردستانية من مجرّد داعم للثورة الي مساهم فعلي فيها .

ان مقولة (الكفاح المسلّح) و(حرب الانْصار) تعني ايْضا عملية الاستفادة ماديا على المدى البعيد لصالح الضعيف ضد القوى . الغ اسْلوب الكفاح المسلّح من قائمة نضالاتك في كردستان فستجد انْ العنصريين والفاشيين يصبحون قادرين على الوجود والعط والانتهازيين على نخر عظام امْتنا من ديرسم حتى كركوك ومن دوغو بيازيد واكرى حتى لورستان ومن الموصل حتى مرعش .

ان بعض القوى الهزيلة والتي تنادى بحكم ذاتي ممسوح وبعض الحقوق الثقافية يضاف اليهم الاستعمار الجاثم على صدر امْتنا العريقة وقلاع الامبريالية الامريكية وقواعدها العسكرية بالاضافة الى افرازاتها ـ الاشتراكية الدولية ـ قد ضيّعوا الخناق على ولادة دولة كردية حرّة .

، نعم مرارا وتكرارا اصْابتنا النكبات والماسّي نتيجة التفكير الخاطئ .

ياشعب كردستان البطل . " شبح " يجول في كردستان هو " شبح " الدولة الكردية وقد تكاتفت كل قوى الشرق والغرب العجوز للتضييق على هذا " الشبح " وخنقه ، من احّفاد اتْاتورك في انقْرة الى رجال " الملالي " في طهران ، ومن البعث العفلقي في بغداد الى رجال وشرطة وبوليس الاشتراكية الدولية في اوّروبا .

لقد آنّ الاوان للكرد انْ يفهموا العالم ماذا يريدون ـ نريد الحرية اليوم ودياربكر تريد انْ تتنفّس الصعداء ، فقيام دولة كردية يقلب حسابات كثيرة في المنطقة .

انْصار (PKK) ـ مؤيدو طريق سرخبون
في
الاتحاد السوفييتي
فولغاغراد

والشعار الواجب ان يفرضه كل ثوري في هذه الفترة من تاريخنا هو الوحدة في المصالح القومية وقضية حرية الشعب وعدم تقديم تنازل في ذلك وضبط كل النشاطات وفق ذلك واتخاذه اساساً في تطوير كل اشكال الوحدة والتضامن وعملية المقاومة ، وعدم الاستماع لاي تنظيم اياً كان يتواجد خارج ذلك واتخاذ الصحيح اساساً في الوحدة .

اذا كنا نؤمن ونسمع بشكل جيد سنكسب قضية عظيمة ، اجل نقصد قضية مبجلة لأبعد الحدود ، ومصدر اعتزاز يختبيء في اطارها كل امورنا ، قضية يجب ان نكسبها قطعاً . في تلك الحالة لن تكون هناك اية شجاعة وتضحية الا وسنبذلها ولن تكون هناك اية عقبة الا وسنجتازها .

اننا سنحارب الامبريالية بالاعتماد على قوتنا الذاتية وسوف تكتسب بها حقنا المشروع ونطالب المنظومة الاشتراكية بالمساعدة والتضامن كحق مشروع على اساس المبدأ الاممي وعليها يتم اعداد المحاسبة النهائية مع الامبريالية . ولن يقبل الوضع الراهن الذي نعيشه لاي مبرر كان ، لا خصائص الاستعمار ولا تخلف كردستان يمكن قبولهم كمبررات لقبول هذا الوضع . واذا كانت ارادة شعب ما صلبة والاستقلال ذو قيمة ثمينة لديه حينها على المنظومة الاشتراكية ان يسلم بهذه الحقيقة ، وككل الشعوب فالاستقلال والحرية هما مطلبا شعبنا ، المقدسان ايضاً ، لكون شعبنا من اقدم شعوب العالم. لذلك يجب تبني هذا الشعب ودعمه ، هذا ليس صدقة لشعبنا وانما احدى واجبات المبدأ الاممي للاشتراكية ، فعلى الدول الاشتراكية تنفيذ هذه المهمة لبروليتاريتها . اما مهمتنا تجاه هذه الدول فهي ان نعمق ثورتنا ونحقق استقلالنا وحريتنا . ونحن نؤدي هذه المهمة .

النظام الامبريالي يريد ابادتنا بشكل كامل ، فيهاجم هو وعملاءه المستعمرين حقنا في الحياة كقومية ويرفض الايمان بان لنا حق كهذا . ولا يريد معرفة امكانيات تليين الوضع حتى بأبسط الاصلاحات . وتنكر وجود الشعب باكمله وتريد التغطية عليه ، بمشاركة وثيقة مع عملاءه المستعمرين والرجعيين المحليين ، في فترة تطورت فيها كفاح الاستقلال والحرية كثيراً جداً . واضح باننا سنكون قساة في مواجهة ذلك بشكل مدهش وسنبدي العنف الواجب استخدامه لدرجة قصوى ضده ، فشعب يراد امحاءه مضطر لابداء اقسى العنف، والامثلة على ذلك كثيرة في التاريخ . ونحن نعرف مقاومة العشائر الصغيرة في تاريخنا ضد اشرس الطغاة ، وقلعة دمدم تخفي ذكريات كهذه . فكل عائلة وقبيلة وكل فرد من شعبنا طالما يواجه الآن ايضاً ، وحشاً يريد ابادته ، في هذه الحالة عليهم ايجاد الوسيلة التي يدخل بها فهم العدو ويمزقوا معدنه وان يتحول الى نمل لدخول دماغة وتمزيقه . وهذا ممكن بفهم قدسية الحياة ورفض تركها ورفع راية شوق الحرب عالياً ، اذا كانت هذه اكثر قيم عصرنا التي لا يمكن التراجع عنها ، يستطيع شعبنا ان يحبط كل انواع قوى الامبريالية والاستعمار والرجعية باحتضان هذه القيم . والذين يتحدثون عن ضعف تجهيزاتنا المادية - التكتيكية ، ومساندتنا خارجياً قليلة ، لذلك يفصحون ترك المقاومة ويسعون لتشويه وعي شعبنا ، وخاصة تلك التنظيمات الملعونة .

علينا الا ننسى بان شعبنا خاض حروب لحماية استقلاله بدخرجة الحجارة من رؤوس الجبال . واليوم ايضاً سنصعد حرب استقلالنا بابسط امكانياتنا ، دون التنازل عن ارادتنا الحرة ، بالفؤوس والحجارة والحراب ، سنزيد عدد مخابئنا في الجبال مستخدمين كل قوانا من اجل حريتنا . واذا تطلب الامر منا سنحول تراب وطننا الى مخبأ تحت الارض وننشيء على اعلى قمم جبالنا النائية اعشاش النسور، ولكن سنعرض العدو للهزيمة المحتمة . والشيء الوحيد الذي يجب ان يؤمن به كل شخص هو امكانية الحرب ضد كل عظماء العصر وتحقيق النجاح فيها ، واضح انه لا يمكن التراجع عن هذا العشق السامي بسبب اية قلاقل شخصية وتنظيمية . فكل شخص داخل الوطن وخارجة مضطر للدفاع عن شجرة الاستقلال هذه بكل وعيه وتنظيمه وعمله . وكل شعبنا من ابن السابعة الى السبعين ، رجالاً ونساءاً ، من كل مذهب وكل منطقة وكل الاصدقاء مضطرون لبذل كل جهودهم من ابسط الامكانيات الى ارواحهم في هذا الطريق . هذه هي الدعوة ، وما عدا هذه الدعوة او اقتراح اي طريق اخر غير هذا الطريق الواجب فرضه على شعبنا في هذه المرحلة التاريخية ، فهي أما استسلام أو اغفال او خيانة . فالشعوب لا تقبل في أي وقت لا الغفلة ولا الاستسلام ، ولن تستطيع اية قوة رجعية امبريالية استعمارية وعملاءها واي مفهوم تخريبي استسلامي عميل ، ان يمنع شعبنا السير على طريق الاستقلال والحرية .

سيبحث حزبنا عن مصادر القوة اللازمة والاسس للاستناد عليهم . ونستطيع ان نري منذ الان الاسس التي نستند عليهم . وفي مقدمة هذه الاسس اكبر مصدر قوة لنضالنا ، ذكرى الشهداء الحزبيين الابرار ، فشهداء مقاومتنا الذين لم يترددوا في التضحية بحياتهم ، وانضموا الى النضال بايمان واندفاع كبيرين في فترة كانت تسودها امكانيات قليلة ونواقص كثيرة ، واظهروا شجاعة كبيرة لعدالة النضال ومستقبله بالايمان الذي احسوا به ، ومقولة كمال بير التي يقول فيها « أني أرى النصر في هذه الحركة » هي حصيلة هذه الحقيقة . وواضح بانهم رووا بدمائهم هذا النضال الذي انضموا اليه بايمان واوصلوا القضية الى نقطة لا يمكن التراجع عنها ودعوا اليها شعبنا باكمله .

اذا كان الامر كذلك ، فعلى مناضلي الحزب وكل شعبنا بذل اقصى الجهود على اساس الارتباط بذكرى الشهداء ، ضد كل اشكال المساعي التخريبية والانقسامية وضد هجمات الابادة المستمرة ، ولاجل خلق الوحدة الوطنية . وعلى المناضلون الحزبيون ادخال نهج الحزب الى الحياة بحيث لا يعرف السكون في مواجهة العدو وان يوجه شعبنا ، الحقد والمرارة المتراكمة لدية منذ الف عام للعدو ، كسلاح في حرب الاستقلال الوطني وان يأخذ مكانه خلف طليعته ويحميها .

المقال مأخوذ من شورشا كردستان
«ثورة كردستان» العدد ٤
حزيران ١٩٨٤

مئات السنين وعدم تخليه عن قيمه القومية وميراث مقاومته الذي وصل حتى يومنا ، والتجارب التي اكتسبها من شعوب العالم في نضالاته من أجل الاستقلال والحرية ضمن ظروف نضالية قاسية مع ظروفنا الواقعية . . يدل على المستوى الذي وصله التطور الايديولوجي ـ السياسي . ومعروف تماماً كيف يتمتع هذا النهج بخاصية الفاتح المعبر لاول مرة في تاريخ كردستان . والتطورات النظرية ـ العملية يجب ان تتحقق مهما كانت المعاناة وأياً كانت المصاعب الجسدية والتضحيات والشجاعة كل هذا يجب ان يُبدي لخلق كل دقيقة ، في هذه الحقيقة لا يقبل الوقوع حتى الذين يحسون بابسط الارتباط بالحزب والشعب ، بالنواقص تجاه حقيقتنا هذه . واذا كان الشعب والشخص الذي يعيش هذه الظروف قد خطى خطوة نحو التحرر فهذه الظروف هي التي تكسبه الجرأة والقوة أيضاً . وفي هذا المجال تجارب حزبنا وامكانيات شعبنا كافية لذلك . وفي هذه الحالة لا يمكن العفو عن ارادة ضعيفة ولا عن جهود ناقصة بل يلزم العزيمة والرغبة لاجل تطوير الشكل الاساسي لنضال حزبنا بنجاح ، فقد تم ازالة ٩٠ ٪ من العقبات ببذل الجهود الكبيرة في هذا المجال ، ربما كان بذل جهود محددة لامكانية النجاح من الكوادر القياديين كافية ، لكن ابداءهم لهذه العزيمة وهذه الجهود والمهارات والقوة لهي تجربة كبيرة ، وكذلك خلقهم لعزيمة وارادة عالية لدى العاملين تحت أمرتهم وتدريبهم تنظيمياً وعملياً ، ولكن هذا ليس كافياً بل ان ابداء الارادة الكافية لاجل نجاحهم ، انتظاراً يجب التجاوب معه حتماً . فواضح بأن ارادة كهذه ليست بأمر لا يمكن التوصل اليه . نحن نؤمن بان المصر على قضية اختار اهدافها بشكل صحيح ولا يعاني اي تردد ، قادر على اظهار ارادة كهذه بكل راحة لاجل الظفر بقضيته . وطالما ان مطالب الشعب ونهج الحزب يفرض نفسه بالحاح فليحارب سواء داخل الوطن او خارجه او في اي مكان آخر ، في هذه الحالة الاداري هو من يجسد ذلك في شخصه بأكبر اهتمام ويعرف تنفيذ متطلباتها بابداع وشجاعة وعطاء ذاتي عظيم بالتأكيد لا يمكن التفكير في نضالنا باداريين ضعفاء جداً في حب وتقدير رفاقهم وليس لديهم اندفاع ورغبة وعبوسي الوجه ، كأنهم بير وقراطيون نائمون في دوائر الجمهورية التركية لا يندمجون مع رفاقهم ولا يفرضون عليهم وجودهم الموحد . ادارة حزب العمال الكردستاني واقعية لاقص درجة . فالارتباط بالوطن والشعب والحزب كاف للوصول الى ذلك . وأخذ الخسائر التي قيمت الطريق العام التدبير الضعيف في السابق وبالتحديد الوضع الذي أوقعوا انفسهم فيها ، بعين الاعتبار ، تتوضح ضرورة بناء ادارة كافية بعد الآن ، اذ لا يمكن قبول ادارة لا تفهم الانسان ولا تعطيه القيمة اللازمة بنقصها القيام بالعمل الصحيح في الانتخابات والترفيعات ، بينما بالاساس مهمة الادارة هي ايقاظ الاندفاع والعزيمة والرغبة لدى الكوادر ، لذلك على الادارة ترك الكثير من المفاهيم الخاطئة .

والكادر الاداري المرتبط باهدافه بشكل وثيق ، يحسن وبشكل جيد اختيار واتباع وتنظيم الوسائل اللازمة لتحقيق اهدافه ويحسن تجهيز نفسه ايضاً . واذا كان صريحاً مع قضيته لا يعمل لاجل اهداف اخرى ليس هناك اي سبب لعدم نجاحه ، ويجب الا ينسى من الذي حقق أصغر مكسب بانه هناك شكل عمل معين لا يمكن غض النظر عنه ويفرضه شهداء المقاومة كأمر في كل وقت على كل الحزب وفي المقدمة على قيادته ، ويجب الا ينسى ان خلق الكوادر كلف جهوداً ومصاعب كبيرة وبتسخير كل شيء لذلك يجب النظر الى كل كوادر الحزب من اكثرهم تطوراً الى اقلهم تطوراً كعتاد سيطوره الحزب ، والشيء الذي سينفذ في هذا المجال بذل ما يمكن من الجهود لاجل ان يجتاز الكوادر سلبياتهم ونواقصهم وتطوير الجوانب الايجابية فيهم والخوف عليهم ، وبسبب عدم توزيع امكانيات الحزب التكتيكية ، ليس هناك ما يبرر عدم توزيع قيم الحزب بشكل سليم . وشكل العمل الواجب اتباعه والذي سيحقق النجاح في المجالات الايديولوجية والسياسية والتنظيمية والعملية في الداخل والخارج ، يجب ان يكون ، اسلوب العمل الذي سيرفع قيمنا الحزبية الى عشرة اضعافها وسيؤمن استخدام امكانياتنا بعطاء اكثر . وعلى كوادر الحزب الاداريين بذل الجهود الواجب بذلها في هذا المجال الذي تم اجتياز اكثر عقباتها ، وان يثبتوا وجودهم في هذا الشيء .

على مقاتلي الحزب ومؤيديه ان يفهموا دورهم جيداً ، عليهم الا يتركوا كل شيء للاداريين ، والتفكير في انفسهم فقط . وكقيم يجب حمايتها . ويجب الا ينسى مقاتلوا الحزب ومؤيديه بأنهم يواجهون على الاقل مثل الادارة الحزبية ، مهام يومية ـ تاريخية يجب تنفيذها حتماً . فمهام وادوار الاداريين والكوادر معروف ، لذلك يجب ان ينفذوا هذه المهام الملقاة على عاتقهم بشكل مترافق مع ذلك . ومهما قال الحزب « الكوادر اثمن خزينة لنا » في هذه الحالة فالمفاهيم غير المرتبطة بالاهداف بشكل كلي واصدار اصوات غير متوازنة كالمراهقين ، والالتهاء داخل البيت ، وقول : نمضي يومنا بأي شكل كان . مثل هذه المفاهيم لن تجد لها أرضية مناسبة في نضالنا ، وهذه الحياة ما هي الا حياة المستهترين الذين حرفتهم البرجوازية . فالحزب يضم الى صفوفه كل فرد يدرك بانه من اتباع قضية عظيمة وينظر الى اللذين سيحققون هذه القضية مهما كان الثمن . دون اخذ المصالح الذاتية البسيطة مأخذ الجد لانه حينها يكون قد ارتكب اهمالاً تجاه قضية الشعب العظيمة . في هذه الحالة لا يمكن قبول قيام كوادر الحزب بابداء النواقص والمفاهيم الخاطئة وخصوصاً خلق المشاكل لالهاء الحزب بالامور التافه .

وعلينا الا ننسى ان كل يوم وكل شهر وكل سنة في تاريخنا يقابل ٣٠ يوم و٣٠ شهر و٣٠ سنة . وعدم استغلال الزمن بكامله يجب ان يكون مصدراً مزعجاً لنا . ولا يمكن تبذير امكاناتنا وسلاحنا وعددنا وعتادنا التكتيكي ، ومساندة شعبنا دون جدوى . والكوادر مضطرون للعيش داخل الحزب متخذين السير الى الاعمال باعين مفتوحة وبارادة لا يمكن صدها وبابداع اشتراكي عظيم لا يعرف العقبات ، شعاراتهم وهم مضطرون لئلا يكونوا مصدر الارباك ، بل قوة للحل ، وان لا يتركوا الاداريين في اوضاع صعبة بل مساعدتهم يجب ان يكون مصدر اعتزازهم وان يكونوا مناضلين مختارين يخففون حمل الاداريين . هذه هي الانسانية والوطنية والنضالية . ولا يمكن تشكيل مقاييس غير ذلك .

لقد اتخذ العدو من هجماته على الثوار اساساً لفعالياته ، فكثف هذا الشكل من الفعاليات في السجون والخارج ، وينادي لترك صفوف الثورة ، ونداءات الخيانة التي اطلقتها مجموعة شاهين ويلدريم انعكست في الصحف وجاء على لسانهم « انتفضوا ضد القيادة الحزبية ، انهم يستخدمونكم كرجال آليين .انهم يديرونكم بدكتاتورية » . وفي اوروبا ايضاً انطلقت صيحات مثلها من الذين يظنون انهم قد أمنوا حياتهم بين يدي الامبريالية قائلة : « انتفضوا ايها الرجال الآليون ويا أيها القطعان اطلبوا حياتاً اكثر راحة وثورية أكثر احتمالاً ، لان الثورية تنتظر في اوروبا وليس على قمم وطننا العالية ، لماذ تهلكون انفسكم بهذا القدر وتقسون على ارادتكم ، تعالوا لقد رسمنا لكم طريقاً » . واضح بانه حكم على هذه النداءات الموجهة الى المنطلقين من اجل قضية عظيمة كالثورة وتحرير الوطن بالفشل . ولكن يجب ان يعرف الكوادر بان النواقص وعدم الكفاية التي يعاني منها اصبحت اداة لهذا التحريض . ولا يستطيع احد وان بشكل لا ارادي ، ان يقف ضد هذا التآمر اذا لم يدرب نفسه ولا يجتاز نواقصه ولا يبذل جهود كافية لتقوية الوعي الحزبي والمقاومة والوحدة . والوقوع في هذا الوضع المنحط لا يمت بصلة الى خصائص المناضلين ، يتابع كل الحزبيين اليوم نهج التآمر بكل دهشة ويتقدمون مدركين بعمق اكبر ، ضرورة الهجوم على كل اشكال المفاهيم التصفوية داخل الحزب وخارجه . يجب ان يسرع المناضلون الحزبيون تقدمهم والا يسمحوا قطعاً بتسرب المفاهيم التي تقضم شعبنا منذ مئات السنين من جديد . بات من الواجب القضاء على مفاهيم الاستسلام وتآمر مئات السنين التي توقع الاخ بالاخ والعشيرة بالعشيرة والشخص بالشخص . من خلال حزب العمال الكردستاني وبذل ذلك علينا امتلاك روح الوحدة والانسجام الكبيرين والود والتقدير الرفاقي العميق وعزيمة مقاومة كبيرة للنصر ، ولا يمكن اصلاً تصور شكل آخر للحياة داخل الحزب . هذا هو الشعار .

مهمة تنظيم هذه السياسة ووضعها موضع التنفيذ ، ولا يمكنهم تمثيل الحزب الا بتنفيذ هذه المهام . لهذا السبب ومن اجل ان يسيطر هذا النهج على المرحلة الجديدة ، عليهم القيام بما هو مطلوب لاجل ذلك ، لذلك فبيننا يمتلكون مهارة مواجهة كل اشكال الاضطهاد والتي ابدعها العدو من جهة اخرى هناك ضرورة امتلاك الوعي الكفيل بافشال العقبات والسلبيات الموجهة الى الحزب من داخله وخارجه التي اظهرتها (العقبات) خصائصها القومية والاجتماعية ، ويجب الا ينسى ان مهمة تاريخية كهذه ، مهمة يجب تنفيذها على اساس قيمنا الحزبية المتواجدة على قمم وطننا حتماً وان العمود الفقري للايديولوجية بشكل لم يرى ذلك في تاريخنا الوطني والاجتماعي وان يصبحوا ماهرين في السياسة وابطالاً في العمل .

وذلك يفرض علينا استيعاب نهجنا السياسي بأفضل شكل ، يجب استيعاب هذا النهج ليمكن تطبيقه في كل ظرف واقعي وعلى كل مسألة ، ولن يتحقق اي تقدم ملحوظ بالاستيعاب غير الكافي والديماغوجي . ولن نكتفي بقولبة الكلمات التي كان لها مفهوماً معيناً في السابق ، والبعيدة عن النضج في فترة الدعاية واشكال النشاطات الخاصة الآن ، لذلك بات من الضروري احتراف السياسة ، فمهمة مرحلة الحلقات الايديولوجية كانت احتراف الايديولوجية والدفاع عنها ، واليوم لن نكتفي بذلك ، بل يجب ان نصل الى الكمال اللازم لشل تأثير الكثير من الآراء المزيفة التي ظهرت بأشكال مختلفة جداً . وللقيام بهذه الاعمال هناك حاجة ماسة للتشبع الايديولوجي والنشاطات النظرية الشاملة . والمسألة الحيوية للنشاطات الاساسية هي الفعاليات السياسية . وانجاح الفعاليات السياسية يتطلب مهارة فائقة ، فالسياسة هي احدى اصعب المهن . وخلاف ذلك سيظهر فشل كبير وخسارة جسيمة ، ومن الواضح أنه لا أحد يملك الحق في فعل ذلك ، في هذه الحالة يجب التمتع بالمهارة اللازمة لاجل رؤية وتحليل كل المشاكل السياسية بدءاً من الاشخاص والقبائل والعشائر وحتى مختلف التنظيمات ، ومواجهتها بشكل ثوري ، نحن مضطرين لفرض السياسة الثورية الصحيحة والمطلوبة على الظروف الواقعية ، وهذا مطلوب كي لا نُمحى ولا نقع في الفشل ، ولعرقلة الاستهانة بقيمنا الثورية ، والواقع الحالي يفرض ضرورة اليقظة والكمال لاجل ذلك ، وتنفيذ ذلك ممكن بالتأكيد بالتنظيم والعمل الثوري ، وهذا غير ممكن إلا ببناء تنظيم متين والوصول إلى عمل شمولي تام . اننا مضطرون ألا ننسى ، ان هذه الفترة التي نتواجد فيها مضعفين من الوجهة القومية والاجتماعية ، وفي الوقت الذي تُجرب فيه وبشكل دموي استراتيجيات وتكتيكات السياسات العميلة ومختلف القوى المعادية كل يوم ، بأن هناك ضرورة التمتع بالخبرة بقدرها على الاقل ، ويمكن افشالها فقط بتنظيم متطلبات نهجنا وبعث القوة فيها وادخالها الى الحياة ، وفي حال العكس نظل كأقزام في ساحة تتصارع فيها الصناديد ، والمعروف ان الاقزام يسحقون . اذا كان الامر كذلك يجب ان نتحول الى صناديد ، ويجب ان نعرف طرق التحول الى صناديد في خضم روح مقاومة شعبنا العميقة على قمم وطننا . ومن اجل ذلك وكجزء هام من نهجنا الحزبي علينا ادخال تكتيكنا الى الحياة بالخطط الممكنة وتقويته . يجب ان يستوعب كل كادر وان يعرف انه دون فعل ذلك حتى آخره ، لن يكون له الحق في الحياة .

وبات العمل في هذه النقطة ، اعتماد الثورة على الكوادر بإدخال نهج الحزب الى الحياة بشكل لائق ، لهذا السبب يجب ادراك معنى التواجد في نقاط قمم الوطن . كنا قد قلنا بان الصعود الى هذه المواقع هو أحد أقدس عصيانات تاريخ البشرية وانعكاس لحماية وجود شعب انحدر وجاء منذ قرون بمقاومة مدهشة ضد كل اشكال جهود الابادة . اذا كان الامر كذلك يجب الامساك بهذا المشعل الوقاد جيداً . في قضية مقدسة كهذه لن تكون هناك اية صعوبة لا يمكن اجتيازها . المصاعب التي سنواجهها انما هي نتيجة اضطرارية لتاريخنا وجغرافية وطننا وشكل معيشة شعبنا . سيتم اجتياز المصاعب بتقوية الشخصية النضالية ورفع وتيرة نضالية الحزب . من هذا المنطلق ـ المصاعب هي شكل لحل تناقضاتنا ـ لايمكن التفكير في تحقيق تطور دون مصاعب . ان تطور الثورة في وطننا لايتم في سهل بسيط بل في نقاط قمم وطننا ، وإننا سنحارب سنين طوال بين الصخور الشاهقة ، يمكن ذكر المصاعب الناشئة عن جغرافية وطننا ، ولكنه واضح بان هذه الجغرافية هي سندنا في احباط الاختلال الكبير في توازن القوى بيننا وبين العدو ، اذا كان الامر كذلك ، قطعاً يجب الوصول الى الخواص النضالية التي تتطلبها جغرافيتنا وأن نصبح جزءاً منها . وكذلك يمكن ذكر العراقيل التي خلقتها الرجعية العشائرية ـ الاقطاعية وبقايا القرون الوسطى ، ولكن هذه ايضاً ليست بصعوبة لا يمكن تجاوزها . معروفة هي الصراعات الداخلية التي خاضتها القوى نصف الاقطاعية ـ نصف البرجوازية على اساس العشائرية ، والسلبيات التي نشأت عنها ايضاً . هذه القوى المُسلّطة على رقاب شعبنا منذ مئات السنين لم تخض مقاومة سليمة ضد القوى الاجنبية الغازية ، والاكثر منها انها وُجدت من اجل مصالح هؤلاء ، هذه البنية التي تمثل جزءاً هاماً من الحقيقة التي نعيشها تخرج الى الوجود وضعاً متشابكاً لأبعد الحدود . من أجل تقوية المقاومة أكثر وتشتيت هذا التشابك ، هو حصيلة سياسات لا يتصورها العقل مارسها ويمارسها رجعيات المنطقة ومستعمروا اليوم ومئات السنين ، لابد من بذل جهود مكثفة ويقظة في مواجهة الصراعات الداخلية لان هذه البنية هي أكثر بنية تطور فيها التآمر والانقلاب في الوقت ذاته تشكل عقبة أمام وحدتنا القومية ، وقضت على الكثير من القيم ، لهذا واضح تماماً كيف يجب ان نصعد جهودنا الوحدوية ، ونطبق سياسة الصداقة بمهارة ويحمل هنا اهمية كبيرة عدم نسيان امثلة الماضي القريب السلبية .

اننا نعيش فترة بناء الحزب من جديد وعلى اساس الكفاح المسلح ، يجب ان يتم استيعاب معنى هذا جيداً ، من الواضح بأن وحدات الدعاية المسلحة غير وحدات العمل العسكري . وبناء الحزب من جديد يعني بذرة تشكيل القوات السياسية للحزب وعلى هذا الاساس كذلك يتم تشكيل القوات العسكرية . ومن الواضح اهمية وضرورة تحريك بذرة هذه التنظيمات بشكل يتلائم مع أدوارها . فكل رفيق يعيش من أجل الملايين ، وكل وجودنا الحزبي مضطر لمعرفة ما سيأتي جيداً ، يتم اليوم خلق تاريخ جديد وقومية جديدة وحزب جديد وشخصية جديدة ، والمواقع التي تطور فيها نضالنا هي الاماكن التي سينتفض فيها شوق شعبنا الى الحرية والمقاومة من أجل الاستقلال والحرية . والمهم هو أن تنفيذ متطلبات ذلك ومعرفة تطبيق استراتيجيتنا وتكتيكنا الحزبي بمهارة ، وبقدر ما يتجذر تنظيمنا في اعماق شعبنا وبقدر السير بتصميم في الطريق المرسوم ستزداد امكانية النصر لنضالنا . وسيتحول شعبنا الواصل ، بقيادة حزبنا الى مستوى القيام بأكبر عمل تاريخي مستقل وحر ، الى جيش قوي . لهذا السبب يجب ان تتحرك بذور الحزب كخالق لوحدة شعبنا مع طليعته . جمهرة الحزب هدف سننطلق اليه باندفاع ، لاول مرة في تاريخه يتم اخراج شعبنا من واقع كونه مبتدىء القوى ويصل الى خاصية جديدة ، هذه الحرب التي سيتم خوضها ستكون بمثابة الجسر الذي يوحده بأقوى شكل مع شعوب العالم ، وهذا الطريق هو في نفس الوقت الطريق الذي هُزم فيه الاستسلام والاصلاحية . وحين يتم استيعاب طبيعة نضالنا بالكامل سيتضح بشكل افضل بأنه يعني عدم الخنوع وايقاد مشعل الحرية في قمم جبال وطننا كطلائع اقوياء للوجود ، كقومية وضمان وجودنا القومي تجاه كل الطروحات السلبية .

يأتي اليوم على رأس مشاكلنا الحزبية ، مسألة اعطاء شكل العمل الذي سيؤ من تطور الممارسة العملية بنجاح ، وبالاساس لا يمكن السير بالمسائل الجدية وابعاد المقاومة الى مستويات عالية جداً ، دون اجتياز المشاكل والنواقص واللا احتراف الموجود في هذا المجال . وحل ذلك ممكن بتحرك كوادر الحزب بشكل دائم مع ادوارهم التاريخية ، من هذا المنطلق هناك ضرورة صنع الكوادر الثورية التي يتطلبها النهج ، هذا هو الموضوع الاساسي كي لا نقع في عدم اعطاء الجهود اللازمة والعزيمة لانجاح هذا المفهوم وبأقل شكل حين فهمه ، فنهجنا الحزبي واضح جدا . قبل كل شيء يدل نهج حزبنا الناجم عن حماية التحام شعبنا لوجوده منذ

فقط لممارسته العملية السابقة فحسب وانما هي امتدادٌ للمقاومة العملية لشعبنا في التاريخ القريب أيضاً .

هذه المقاومة هي استمرار للعصيانات التي حصلت منذ بداية القر ن العشرين ضد تجزأة وطننا من جديد من قبل الامبريالية وعملائها والتي لايزال تأثيرها مستمر حتى الان . وبسبب الارضية والظروف التي يتواجد فيها حزب العمال الكردستاني عليه ان يجسد تراث المقاومة السابقة ليس فقط في كردستان الشمالية الغربية وانما في كافة اجزاء كردستان بزخم كبير .

لقد واجه شعبنا العديد من الهزائم في العصيانات التي خاضها واحدة تلو الاخرى قبل مئات السنين وحتى الآن ، وجزأ وطننا وقتل العديد من ابناء شعبنا ، وأجبر على الحياة تحت نير الاستغلال والاضطهاد الثقيلين لاقصى درجة . ولكن رغم ذلك فلم يمت مقاومة شعبنا ، اذ انها احتمت بالجبال والصخور ، وأخفيت باستمرار على قمم جبال وطننا . ولا يمكننا انكار وجود الجوانب الايجابية لتلك العصيانات التي انتهت بالاضطهاد الشديد والابادة حتى الآن ، في روح شعبنا ، وكان من الضروري ان يسلم حزب العمال الكردستاني النتائج المرة للاعدامات والتعذيب والآلام المعاشة لهذه العصيانات وتحويلها الى مقاومة شديدة . ويترك جانباً سلبيات هذا الميراث الناشيء عن الطبقات البدائية واختيار كل نتائج مقاومة الشعب المبنية على اسس الاستقلال والحرية ضد الظلم كما هي وأخذها كمادة تاريخية لمقاومة حزب العمال الكردستاني ، والحزب مضطرٌ لاظهار نفس الاقتراب من مقاومات أجزاء وطننا الاخرى. ويواجه مهمة تمثيل تراث المقاومة والتي يعتبر مثالها الاكثر واقعية اعلان جمهورية مهاباد وفي الجزء الشرقي من وطننا والتي سحقت بالدم ، وايصاله الى درجة متقدمة تحت نهجه (نهج الحزب ـ الناشر) الايديولوجي ـ السياسي وتنفيذ الواجب الملقى على عاتقه في هذا المجال ، لذلك ترك سلبيات المقاومات في كردستان الجنوبية ايضاً واستيعاب جوهرها الايجابي المقاوم والسعي لاعطاءها المفهوم الصحيح بنهجه الايديولوجي ـ السياسي ـ وتحويلها الى مقاومة ذات وتائر عالية وعمل اللازم على اساس مفهوم صحيح ، هي مهمة وحق لحزب العمال الكردستاني تبني حزب العمال الكردستاني لذلك واقامته علاقات على اساس نهجه الايديولوجي ـ السياسي والمقاوم مع ممثلي حركة المقاومة وتخليصهم من سلبيات الماضي وتمثيل وحماية ميراث المقاومة القومية الغني ذاك ، وايصال هذا الميراث في يومنا إلى محتومعاصر واظهاره على حقيقته التنظيمية يحمل اهمية كبيرة .

تتصاعد حركة المقاومة في الفترة الجديدة على ارضية لتوحيد شعبنا في كل جزء من أجزاء وطننا ، ومجال الوحدة السياسية ملائمة أكثر على هذه الارضية . وتوحيد حزب العمال الكردستاني لكل ميراث المقاومة على هذه الارضية ، وجر الاشخاص والعشائر والقبائل والمجموعات السياسية والاحزاب والحركات الى هذا المجال ، ووضع برنامج المقاومة الوطنية السليم أمامهم ، وطرح التوجيهات التي تعد بمستقبل سليم ضمن هذا البرنامج وبذل أشجع الجهود وأكثرها مضحية من أجل استيعابها ذو اهمية كبيرة . يجب خلق الوحدة الوطنية وعلى هذا الاساس وادراك الاهمية الكبيرة لتطوير المقاومة الوطنية . وهذا ضروريٌ ومهمة تاريخية في هذه المرحلة والظروف السياسية الحالية . وهناك صراعات بين القوى التي جزأت كردستان وعزلتها منذ مئات السنين ، والوحدة الوطنية لشعبنا ونضال مقاومته تعيش وضعاً ملائماً كثيراً ، وواضح وجوب التجاوب معها بوعي تام . واذا كان الامر كذلك فعلينا تحويل ذلك الى مؤتمر الوحدة الوطنية الذي سيطور مقاومتنا ويسرع في تضامننا الوطني . ولكي يكتب لكل هذه المهام النجاح كمهمات هامة في هذه الفترة الجديدة من نضال مقاومتنا ، واضح بانه يتطلب من الحزب الزاحف بشجاعة ملهرة على العقبات التي ستقف في وجه تنفيذ هذه المهام ، ومن اجل الوصول الى الدرجة التي يحتاجها ذلك ايديولوجياً وسياسياً وتنظيمياً وعملياً ، يُطلب بذل جهود حميمة داخل بنية الحزب ، دون تطوير تلك المهام لا يمكن السير على خطى التحرر الوطني ، ويواجهنا مهمة عاجلة إذا اريد الوصول الى تقدم أكبر نحو النصر ، من الضروري خطو الخطوات في هذا المجال بشكل مكثف وبنجاح بقيادة الحزب ، وحزب العمال الكردستاني بنهجه الايديولوجي ـ السياسي ، عليه ان يلعب دور المرشد في هذه المرحلة ليس في كردستان الشمالية الغربية فقط وانما لكل الشرائح القومية ـ الوطنية في كافة اجزاء كردستان . جميع شرائح شعبنا في كل بقعة تريد منا تنفيذ هذا الدور . وكل القبائل والعشائر والمجموعات السياسية تنتظر تنفيذ دورنا التاريخي في هذا المجال . مختلف التنظيمات التي ظهرت في أجزاء كردستان لم تصل الى وضع شامل موحد مقاوم واستقلالي كهذا بسبب نواقصها الطبقية . واظهر حزب العمال الكردستاني بجاهزيته بوضع المصالح السياسية ـ دون اي تنازل في نهجه الاستقلالي الحر ـ فوق المصالح القبلية والعشائرية والسياسية الضيقة ، وتحويله الى سياسة أكثر تطوراً وسينجح في ذلك ، في هذه الحالة فالمنتظر من حزب العمال الكردستاني هو تبني هذه المهمة بشكل ماهر وتحويل الفعاليات العملية والسياسية المتزنة الى حقيقة مادية ولعب دوره التاريخي الذي يفي بالغرض في مجال المقاومة الوطنية اللازمة لشعبنا في هذه المرحلة الحاسمة من تاريخنا . وهذه المهمة تأتي على رأس المهام التي يجب تنفيذها في فترة المقاومة الجديدة . ويجب الا تنسى ان حزب العمال الكردستاني (PKK) لن يكتفي بأن يكون الوارث للمقاومين السابقين ، والمجمع العام للنضال الذي تم خوضه في عموم ارجاء الوطن ومرشداً له .

ان شعبنا وخيرة أبناءه ـ الثوار ـ يعيشون تحت اضطهاد شديد ومصاعب كثيرة وتعذيب قاس في الداخل والخارج . وذلك كله هو ضمن جدول اعمال حملات تمشيط الابادة والسفالة التي يشنها العدو . فالجوع والبطالة والامراض تُفرض على شعبنا أسوأ من اي فترة في تاريخنا وتجعل الحياة جحيماً . لقد فرض العنف على شعبنا باستمرار . وتمارس سياسة الابادة كل يوم وكل ساعة بأكثر الوسائل دناءة على حزب العمال الكردستاني الممثل المختار لشعبنا ، واذا كنا نريد كشعب باسره وكحزب التخلص من ذلك فامامنا حقيقة ونحن مضطرون لمواجهتها وهي خلق وحدة قومية ومقاومة . وجود حزبنا على قمم جبال وطننا يكلفه بمهمة تحويل الآلام التي نعيشها الى مقاومة ثورية ، كذلك مضطرٌ لتحويل الآلام التي عاشها شعبنا خلال التاريخ الى وحدة وطنية مقاومة ، وكجزء لا ينفصل عنه هناك مهمة تحويلها الى الوعي القومي ، والمقاومة التي خلقها حزب العمال الكردستاني نفسه وتحويل كل اشكال الآلام والتعذيب بمقاومة قوية الى ثورة ، واحباط الابادة التي يفرضها العدو ، وجعلُ صوت الاستقلال والحرية اكثر قوة . وبنجاح هذه المهمة فقط يمكن ان يكون هناك مخرج لشعبنا ، في هذه الحالة (فالحزب ـ الناشر) مضطرٌ لتعميق ونشر الاستعدادات التي اجريت في ظروف قاسية وطويلة ، ونشرها وتعميقها في الوطن وتحويل هذه الفترة الى مقاومة قوية وتمثيل ماضينا القريب ، وخصوصاً علينا ان نبين فوراً وجوب تحويل ذكرى الشهداء وكوادر مقاومة الحزب الى مقاومة ثورية بالدرجة الاولى . يجب جعل ذكرى شهداء مقاومتنا التي بدأت مع / هاكي قارر / ووصلت الى اوجها مع / مظلوم وخيري وكمال ومحمد / الى القوة / الرمز الوحيد المفروض في المرحلة المقبلة ، يجب تحويل دماء مئات الكوادر الحزبيين ومؤيديه التي روت التراب وفي مقدمتهم هؤلاء الرفاق ، والآلام والتعذيب الذي عانوه ، الى صاعقة وفرضها على الشعب حتماً ، ويواجه الاحياء ، مهمة تحويل ذكرى هؤلاء مهما كان الثمن إلى أشد صاعقة مقاومة بتوحيد كل القوى وتعبئة كل الكفاءات البشرية ، ولا يمكن غض النظر عن هذه المهمة ، كما لا يمكنهم اظهار الفشل ايضاً ، لذلك فقد حان وقت اظهار كل قوتنا من اجل تحويل قيم شعبنا وقيمنا الحزبية وفي المقدمة ذكرى شهدائنا الى مقاومة متصاعدة على طريق النصر ، ونجاح هذه المهمة تحمل اهمية بقدر تبنيها ايضاً .

كذلك نواجه اليوم مهمة تحويل ذلك الى مرحلة اعادة البناء التنظيمي لخط الحزب الايديولوجي ـ السياسي الذي ظهر كحصيلة دمج ممارستنا العملية مع ممارسات شعوب العالم . والذي تسلموا هذه المهام في هذه الفعاليات يتحملون اليوم

والاستقلال، لكن شعبنا رجالاً ونساءً من ابن السابعة الى ابن السبعين ومن اجل خلق الحياة من جديد يوعي الاقدام على الموت اذا تطلب الامر ذلك ، بدل الاهتراء والفناء تحت الاضطهاد ، ومن اجل تحطيم قيود العبودية المفروضة على شعبنا منذ مئات السنين ومن اجل خلق حركة شعبية شجاعة ومناضلين لها .

بات من الواجب اتحاد المدن والقرى والعائلات والقبائل في هذا الطريق بكردستان . يجب ربط كل الطرق من الخارج الى هذا الطريق . يجب جمع كل العروق النابضة في قلوب البشرية التقدمية هناك وان تمتد اليها يد المنظومة الاشتراكية أيضاً وتحدق فيها عيون حركات الطبقة العاملة وحركة التحرر العالمية وتحويل المساندة والتضامن الى قوة مادية في قممنا هذه . هذا الطريق هو الذي يريد حزب العمال الكردستاني فرضه كشمس ساطعة على الفترة المقبلة ، ولا يستطيع اي مزيف برجوازي - صغير ان يدعي بأنه ليس طريق الواجب السير فيه ، وان الوقت لايزال غير مواتياً ولن يستطيع اخفاء الحقائق ايضاً ، هذه الاماكن التي حافظ فيها شعبنا على وجوده القومي حميها منذ مئات السنين ، هي الاماكن التي اختارها حزب العمال الكردستاني - المعبر الحقيقي عن الحركة الطبقية المعاصرة - ينقل اليها وبأسرع وقت استعداداته التي أجراها في الخارج دون الرضوخ لأية صعوبة أوعقبة ودون اعطاء اية اعتبار لادعاءات مثل « وقت المقاومة لم يحن بعد» وكذلك «ضرورة البقاء خارج الوطن» ، كما اختارها أيضاً لضرورة التحضير بأقوى اساليب النضال بهدف خلق الحزب المناضل والشخصية المناضلة من اجل تحقيق حرية الشعب .

ان احدى اكثر المراحل جدية في نضالنا هي افشال هجمات الابادة التي استهدفت وجود حزبنا وكذلك تصعيدنا لحركة المقاومة على قمم جبال وطننا ، واليوم توشك هذه المرحلة على الانتهاء من عدة نواحي . لقد نقل الحزب قوته الى الوطن لدرجة كبيرة مستفيداً من التجارب التي اكتسبها . ونجح أيضاً في ذلك بمفهومه الجغرافي والاستراتيجي والسياسي وبمقاومة أكثر حزماً . هذا يعني قلب صفحة قديمة من تاريخنا وفتح صفحة جديدة في مرحلة أكثر تقدما . فالمجموعات الصغيرة التي سعى العدو لابادتها استراتيجياً تحولت الى أشتال تمتلك فرصة لتصعيد الصمود والتطور لاقصى الحدود ، ووصلت الى مرحلة التجذير والانفجار ، ونقول اليوم أنه وضعت أمامنا امكانيات اكبر وبشكل يتلائم مع خصائص وطننا هذه ، اضافة لذلك أوجد الحزب امكانياته لاعطاء رد أقوى . بالطبع ذلك لم يحصل بسهولة ولكنه تحقق تماماً . والذين ينظمون اليوم ، المقاومة في جبال الوطن الشاهقة . ليسوا الوجود الجسدي لعدة مئات من الاشخاص وانما هؤلاء هم حصيلة امكانيات التاريخ ومقاومة شعبنا التي شملت مئات السنين ، واختصار للحركات الوطنية والبروليتارية ، وحصيلة مرور حزب العمال الكردستاني بحياة العذاب والتعذيب . والذهاب الى تلك المواقع تم على اساس تمثيل قيم ايجابية كهذه امام عدو شرس ، وهنا مهما كان عددهم ليكن ، فمفهوم ذلك عظيم جداً ومصادر القوة التي يعتمد عليها قوية لاقصى الحدود ، بهذا يقومون بتمثيل حركة تتمتع بحظ وافر للنجاح ، انهم طليعة مختارة للبشرية التقدمية . لذلك هنالك ضرورة لأن يكون لائقاً بهذه الفترة التاريخية .

من المعروف بأن الخطوات المخطوة ليست حصيلة جهود فردية ، ربما كانت الجهود الفردية هنا صاحبة النصيب الأقل . اذا كان الامر كذلك فعلى ماذا تعتمد ؟

قبل كل شيء هي تعتمد على مقاومة شعبنا المستمرة منذ مئات السنين ، وتمتع الحزب بمصداقية كبيرة ، هذا الوضع الذي يعبر عن الاتحاد مع الشعب هو مصدر قوة لا يستهان به . فالاعتماد على الشعب يعني الاعتماد على حياته القاسية وتطلعاته ، وتبنيه بشكل ثوري والتجاوب معه . وتعتمد (هذه الخطوة - الناشر) ثانياً على حياة المقاومة القاسية لعشرات الالاف من مؤيدي حزب العمال الكردستاني والمئات من مناضليه . صاحب امال شعبنا في الاستقلال والحرية ، لقد صفي جسدياً العديد من طلائعنا والعديد من المناضلين تحت الاضطهاد الوحشي الشديد وعاش شعبنا تحت قيادة حزب العمال الكردستاني فترة عذاب واستغلال شديدين .

لماذا عاش شعبنا وحزبنا هذه الآلام ؟ انه من الواضح كان لأجل حماية وجودهم ومن أجل خلق ظروف مقاومة أقوى من قبل الباقين . واستعد على هذا الاساس مئات مناضلي الحزب وعشرات الآلاف من مؤيديه للتضحية في سبيل ذلك . ومروا من اجله تحت التعذيب ، وذلك من اجل ان يكونوا ممثلين مختارين لهذا الميراث ، هناك ضرورة ملحة لتحويل هذا الميراث الى المقاومة وتصوره وايصاله الى النجاح مهما كان الثمن .

ثالثاً : ان المقاومة المتنامية فوق ذرى قمم وطننا تستند على القوى التحررية الوطنية والاشتراكية ، يجب التفكير كم كان من الممكن الوقوف على الاقدام ، لولا وجود جهود المقاومة الجبارة لقوى التحرر الوطني والاشتراكية على الارضية المعاشة . والوقوف اليوم في مواجهة هجمات الامبريالية وعملائها على الشعب الفلسطيني واللبناني والسوري ، وامام اضطهاد الفاشية التركية الذي لا مثيل له ، هو مقاومة القوى الاشتراكية والتحررية الوطنية ، لقد عشنا بامكانيات هؤلاء ووسط مقاومتهم وعلى اساس دماء عشرات الآلاف من الاشخاص ، والابعد من هذا عشنا بالاستناد وعلى البناء الاشتراكي بمصاعب كبيرة وعلى الجهود المبذولة ضد الامبريالية في كل انحاء العالم . وكرديف لهم كان لنا مهمة بناء جسر بين شعبنا والثورات الوطنية التحررية والبروليتارية ، والتجاوب مع هذه المساندة بهذا الشكل .

واليوم استناداً على هذه القوات والقوى والامكانيات الذاتية وصلنا الى ذرى قمم جبال وطننا الشامخة . واستناداً على كل هذه وجهودنا ايضا يتم تكثيف فكرنا الخاص . واحدى خواص قيمنا الحزبية العظيمة اظهار امثلة على الشجاعة والتضحية الذاتية الكبيرة ، ومعرفة المقاومة حتى النهاية ، ونوضح ضرورة ذلك بشكل لا يقبل الجدل ، والحاصل ان الاكثرية الساحقة منا ، ودون التطرق الى طرق الخلاص الفردي والجري وراء السعادة البسيطة ، ظل مرتبطاً بدعائمه التاريخية والاجتماعية وجعل من الواجب عمله وعاش من اجل ذلك ، فالتسلق الى القمم اليوم ، هو نتيجة كل هذا النضال والجهود ، ويجب الا ينسى بأننا رديف لشعبنا والبشرية التقدمية ، وطبيعي لا مكان لاحلام البطولة الفردية معنا في بنية قوية كهذه ، والمعنى المتمثل فيه ذونوعية غنية جداً ، وكمية يشمل الملايين . بهذا المعنى لا يعيش اي شخص من اجل ذاته ولا يمكن ان يعيش . ولا تنسى توجهنا الى موقع القمة ، فالمعرفة العميقة بذلك يولد شعوراً كبيراً بالسعادة حتى النخاع لدينا . والخطوة التي خطوناها هي خطوة جديدة في مرحلة اعلى للمقاومة حتماً لذلك يجب الانتهاء بالنصر المؤزر ، ودفع هذه الخطوة بشكل قوي لاقصى درجة هي مهمتنا التاريخية في المرحلة المقبلة .

ب - المهام الواجب تنفيذها والثورية الواجبة فرضها في المرحلة المقبلة

تنتظرنا مهام ومصاعب كبيرة في هذه الفترة الجديدة من نضال مقاومتنا ، وعلينا ادراك ذلك والانطلاق اليها برغبة كبيرة وتنفيذها بنجاح .

يستعد شعبنا ليأخذ ثمن الآلام التي عاناها منذ مئات السنين والاستغلال والظلم الذي تعرض له أخيراً تحت سيطرة قوة بربرية في التاريخ مثل المستعمر التركي الفاشي . واليوم يحول ألام مئات السنين الى نضال تحت القيادة القوية التي يمتلكها . هذا الحزب الذي كان في البداية حلماً وأملاً تحول اليوم الى الحقيقة . لذلك فحزب العمال الكردستاني واجد هذا الطريق الذي سيئو من تحرير وطننا وحياة جديدة لشعبنا ، مضطراً لتنفيذ المهمة التاريخية التي يحملها وبنجاح .

وعلى اساس الخطوات الاولى والمقاومة التي تصاعدت في بداية السبعينات جاء اليوم برفع وتائر المقاومة عالياً من جديد . وستقوى وتستمر حركة مقاومتنا الوطنية في وجودها وبشكل أكثر تطوراً ، والاسس التي يعتمد عليها نضالنا هي أكثر ثقة لها . وواضح بأن المقاومة التي يصعدها حزب العمال الكردستاني اليوم ، ليست امتدادا

ولا وقائعها كانت صدفة ، بل كانت تطورات ضرورية لها جذور تاريخية واجتماعية ويومية مرتبطة بالسمة الطبقية . وكذلك هناك جذور تاريخية للتراجع عن نهج الاستقلال والحرية ، وتعميق كل أشكال علاقات الارتباط . كردستان بلد غير معروف لدرجة انه حصد أقل ثمرة من مفهومي الاستقلال والحرية ، وتم التهرب منهما باستمرار .

فهناك من يهرب من قيم الاستقلال والتحرر ويلجأ الى العدو والرجعية والقوى الخيالية والاخر يرى طريق التحرر معبداً ، ولكن يأتي وقت حماية الوجود القومي وتحقيق الاستقلال تتجمد القلوب وتتكلس العقول تماماً . هذا الوضع يستند على سعي الاستعمار والعملاء المستمر لسحق وإبادة الفكر والعمل المستقلين واختيار العمالة لدرجة هامة كشكل وحيد للمعيشة .

والنتيجة أن الحركات البدائية والبرجوازية ـ الصغيرة المتعصبة أظهرت نفسها تماماً بكل توجهاتها في ظروف الالتجاء التي تم معيشتها بعد عام ١٩٨٠ ، فلو وضعنا ذلك جانباً لم تخطر ببال هذه الحركات فكرة اجراء الاستعدادات لتطوير النضال على أرض الوطن .

وبدأت تبحث عن سند لها ككل الاوقات ،ولم تردد أبداً في نشر اللوحة الاكثر سلبية في هذا المجال . وركزت دعاياتها على أساس الهجوم على المقاومة وبذلت جهودا مكثفة لاقامة حياة جديدة لها خارج الوطن . الا انها لم تكتف بذلك فقط بل اعدت حسابات ماكرة وخبيثة في أحضان الامبريالية الاوروبية ضد نضال الاستقلال الكردستاني . الحقيقة المعاشة في السجون تثبت بأن الحركات البرجوازية ـ الصغيرة مستعدة للاستسلام في كل وقت ولكل قوة . تجسدت تماما روح الارتباط منذ مئات السنين في أرواحهم . فالحقيقة التي أثبتتها التيارات البرجوازية ـ الصغيرة بممارستها في التنكر القومي الشديد ، أصبحت لطخة سوداء في جبين التاريخ وظهروا بذلك كأتباع لادريس البدليسي . وكشفت هذه البنى تماماً عن نفسها في السجون وفي حياة الالتجاء ، وفي المناطق البعيدة جداً عن الوطن مثلما هي بعيدة جسدياً فهي بعيدة عن المقاومة أيضاً ، لقد ظهر منذ أمد بعيد الوجه الحقيقي للطبقات الحاكمة العميلة الكردية ، فهذه القوى التي تمثل روح العمالة مضطرة لرؤية الى أي المهالك تريد أن تدفع اليه شعبنا .

القوى اليسارية التركية التي اتخذت من أوروبا مركزاً لها ، لم تنجو من الوقوع هناك في وضع مؤسف باسم الثورة أيضاً . وبعض هذه التنظيمات التي تجمعت في أوروبا بهجرات الالتجاء المكثفة أوصلت الامر بها الى انكار الماضي ، وتبذل حتى الان مع الاشتراكية الديمقراطية جنباً الى جنب جهوداً لتصفية الثورة . والانفصال عن الوطن تحول في النهاية الى كراهية للوطن ، وركزت فعالياتها النظرية والعملية على أساس تبديد خوف الوطن من نفسها . أصحاب هذه التيارات الذين ينظمون أنفسهم روحياً بقدر ما نظموا حياتهم مكانياً وفق أوروبا . يمثلون التصفوية بشكل فريد في يومنا هذا . هذه التنظيمات التي تبدي مشروعية البقاء خارج الوطن وعدم الاستعداد للثورة فهي تبدد القوة الكفاحية العظيمة أيضاً . يجب أن نوضح بأن التنظيمات الموجودة في هذا الوضع ليست قليلة من حيث العدد . ويكفي هذا للدلالة على الخطر ودرجة السلبيات التي خلقها الالتجاء .

٤ ـ الفترة الجديدة لحركة المقاومة الوطنية

أ ـ في أي الظروف وأي امكانيات تتحقق المقاومة في الفترة الجديدة ؟

يرى حزب العمال الكردستاني ـ وقد نقل بدرجة كبيرة الاستعدادات التي يجريها منذ اربع سنوات بجهود وتضحيات ذاتية كبيرة الى الارضية الحقيقية للمقاومة ـ في هذه الفترة التي نحيا في اولى ايام دوي لهب نضال الاستقلال الوطني من جبالنا الشاهقة في انحاء كردستان لهذا يجب استيعاب معنى الظروف والامكانيات التي تحققت فيها هذه الخطوة وبأفضل شكل ، معروف جيداً في أي الظروف تم العيش منذ اربع سنوات وماذا كلف تصعيد المقاومة في الداخل والخارج ، ومن أين وكيف وجهت هذه الهجمات التي اضطررنا الى التصارع معها .

من اجل فهم عظمة النشاطات الثورية المبذولة اليوم ، سيكون من المفيد ولوجاء مكرراً التطرق باختصار الى بعض القوى التي انطلقت باسم اليسار .

ان الشرائح الوسطى العاجزة عن رسم الحدود لنفسها والتي تنكر ذاتها في المجال الايديولوجي والسياسي والعملي تعيش حياة لامعنى لها ، دع جانباً بحثها عن الثورية الواجبة في هذه المرحلة ، كأنها لا تُليق هذا الدور وتنشر آمالاً مزيفة بشأن طريق التحرر . فمنهم من يأتي بمبررات واهية مثل لم يحن وقت المقاومة بعد ومنهم من يقول « لو قاومنا سنباد كلياً » وكذلك منهم من يفعل ذلك تحت اسم الاممية .

وبذلك يريدون فرض كل أشكال الاستسلام وعدم المقاومة على شعبنا ، ومعروفة تماماً بالطبع الاوساط التي فتحت ذراعيها لهؤلاء ايضاً . فالذين هربوا الى اوروبا الغربية منذ أمد بعيد لاعطاء كل اشياءهم من أجل ان يطمئنوا على انفسهم . والمبرر لعدم المجيء بالطبع هو الاشكاليات التي تجعل من بناء بلد محرر ومصاعبها . فيقترحون مدن الغرب طريقاً لذلك . وينصحون بهذا « الطريق » التحرري « العظيم » الى غيرهم ايضاً . « ليمت الوطن والشعب وقضية التنظيم » ، أليس كذلك !! واضح بأن اصحاب هذا الاقتراح ألعوبة يتم استخدامها في خدمة أسيادها اوبيعها بالطريقة التي يطلبها سادتهم . أنهم غافلون لدرجة لا يمكنهم رؤية الحقن الاوربي المفتوح لهم بأنه يريد ابتلاع الثورة ومستقبل شعبنا .

أجل فهناك تنظيمات أخرى رأت في أوروبا الشرقية مخرجا دائماً لها، وهي الاخرى تطلق نداءاتها « إذا كنتم لا ترغبون بأوروبا الغربية فابواب الشرق مفتوحة لكم ، يكفي ان تأتوا كموظفين تاركين العمل والاستقلال والحرية وقضية الثورة جانباً بارادتكم الحرة تلك» وطبيعي حين يدخل في الموضوع الاممية والاشتراكية تخفق أرواح هؤلاء كحجاج الكعبة ويذهبون للتمركز هناك ، والوطن ، الحرية ، والتحرير والمقاومة لم تعد مهمة لهم . بعد اتهام كل هذا (العمل الثوري ـ الناشر) بالارهاب والفوضوية والتآمر لتبرأة انفسهم بعدها يصلون الى ضمان معيشتهم وكأن ممارسات الابادة الرجعية الكلاسيكية الاستعمارية لا تكفي ، وكذلك فهم لا يتوانون عن تشكيل مجموعات عميلة باسم الوطنية وخلق بعض الاوهام باسم الوطن والشعب والثورة ويُظن بأنهم نجحوا في هذا العمل وأراحوا ضميرهم . لكن هناك حقيقة لم تتغير وهي مسألة تمثيل ارادة الشعب على اساس حر مستقل .

حزب العمال الكردستاني هو ممثل هذه الارادة ، ورغم ابداء الكثير لهذا الطريق (طريق اوروبا ـ الناشر) لكن حزبنا فتح راية لحماية شعبنا المضطهد منذ مئات السنين وفتح صفحة جديدة للحياة بالتسلق الى قمم وطننا حيث وجد شعبنا هناك الحياة والموت ، هذه الراية التي فتحت عين مستقلة حرة على العالم رغم المصاعب والعراقيل التي لا يتخيلها العقل ، وفي ظل أية صعوبات وعدم وجود الامكانيات ـ فهذه الراية المفتوحة هي حركة مقدسة التهبت شعلتها وعلى كل فرد استنفار إرادته وجهده في سبيلها والسير الى المناطق التي تجسدت فيها روح الاستقلال والحرية .

فالصعود الى القمم التي حمتنا وحمت ميراث مقاومتنا من العدو والتحم فيها مصير شعبنا ، هو تحقيق لهذا العمل المقدس الشبيه بالوصول الى الذروة ، وهذا الطريق الذي بدأه حزب العمال الكردستاني واضح بأنه كان في البداية شوق وأمل وأصبح اليوم الطريق الذي يرفرف فيه راية المقاومة العظيمة التي اوصلناها الى حالة الحقيقة . وهذا الطريق يربط شعبنا مع البشرية التقدمية . اما الطريق الآخر وهو طريق الارتباط الذي غربنا عن انفسنا وتسرب الجهد والعقل والثروات من وطننا الى الحاضرات الاوربية . اذا كان الامر كذلك ، كان علينا ان نشعل مشعل الحرية على قمم وطننا على أمل الا ينطفىء ، والاكثر من ذلك ان هذه المناطق والبقاع هي التي سيتطور فيها الكفاح المسلح ، لذلك سنبحث فيها عن تطور كل ما تملك .

هذه الاماكن هي ساحات الحياة المختارة للمقاومة من اجل امتلاك شعار « الموت

تشكل ساحة للحرب الساخنة . ففي الوقت التي اتخذت فيه الامبريالية أكثر القوى رجعية في العالم والمنطقة حليفة لها ، كذلك تحالفت الدولة الفاشية التركية الاستعمارية مع أكثر القوى رجعية على صعيد المنطقة والعالم من أجل سحق حركة التحرر الوطني الكردستاني وطليعتها المتمثلة بحزب العمال الكردستاني ، فإن الشيء الذي لم يكن منتظراً حينذاك هو قيام حركة التحرر الوطني الكردستاني بقيادة طليعتها حزب العمال الكردستاني(PKK) الذي وضع على عاتقه أدواراً استراتيجية على صعيد المنطقة بإيجاد حلفائها .

انسحاب حزب العمال الكردستاني كخطوة أولية وأساسية الى بقاع الحرب الساخنة في الشرق الأوسط لاينبع فقط من أسباب سياسية - استراتيجية خارجية كهذه ، وان عدم تمركزه في أوروبا وما شابهها واختياره مركز الحروب الساخنة كهذه لم يكن حدثاً اعتباطياً . وذلك لأسباب نابعة من واقع الوطن وبنية الحزب . إنه قوة المقاومة التي وضعت الثورة نصب أعينها وأكد ذلك بممارسته العملية ونفذ الانسحاب لأجل تنفيذ مهمته التاريخية هذه . قرار تحقيق هذا الحدث التاريخي ليس للدخول في وضع لاجيء ، بل لتحقيق مفهوم (الانسحاب من أجل قفزات أفضل) . بالطبع لم يختر أوربا حيث تطورت وصعدت الاصلاحية والاستسلام والالتجاء ، بل تم اختيار مناطق الحرب الساخنة في الشرق الأوسط حيث تمت حماية وتطوير الثورة ، ولقربها أيضاً من الوطن .

حزب العمال الكردستاني الذي تحرك حسب هذا المفهوم حقق بذلك الانسحاب على أساس المقاومة والثورة .

اذا كان الهدف هو الحفاظ على حيوية الشوق للاستقلال والحرية وليس التمييع والذوبان في وحل الاغتراب في الخارج وتحويل الخجل الذي نحس به تجاه العصر كأكثر الشعوب متأخراً في النضال الى اعتزاز بالنفس ، واذا كنا نريد حقاً أن ننضم نحن أيضاً الى عصرنا عصر التحرر الوطني ، نكون مضطرين لاقامة جسور مع قوى المقاومة في عصرنا ومع التيارات الاشتراكية والتحررية الوطنية والديمقراطية ومد سواعد هذه التيارات الى تراب وطننا . وحتى لاتجف براعمنا التي كانت لاتزال فتية في وطننا ، كنا مضطرين لخوض حرب وقائية ومنظمة بشكل مستمر . لو تم خروج حزب العمال الكردستاني في مطلع الثمانينات الى خارج الوطن ، وحصل ذلك بإنفصال تام عن المقاومة الموجودة داخل الوطن لحدثت مخاطر فظيعة شبيهة بالتي تعيشها الحركة الفلسطينية والحركة التشيلية في يومنا . وبالطبع عندئذ أي بهذا الانفصال نكون قد إرتكبنا أحد أسوأ الخيانات لوطننا وشعبنا ولمقاتلينا المقاومين . ومن المؤسف جداً بأن الذين ارتكبوا خيانة كهذه بحق شعبهم ووطنهم وبحق رفاقهم وشهداء المقاومة ليسوا بقلة في الواقع الكردستاني والتركي . الا أن هذه التنظيميات والشخصيات والاوساط الذين اختاروا الخارج كمكان للعيش من أجل شل أحاسيسهم يتسممون ويهترئون من الداخل أكثر عند مرور كل يوم . وعدم استمرارهم في العيش ناتج عن خيانتهم لأعظم الأهداف وأنبل القيم . اذا كان يراد العيش يجب ألا ينسى دماء شهداء المقاومة التي لم تجف بعد وكذلك أنين وأهات انساننا في أقبية التعذيب . اذ لابد من شحن الأمال التي عاشوها وهم في حالة عظام وجلود فقط ويجب خوض المقاومة دون انقطاع . والمطلوب عمله هو ادخال الاستراتيجية الثورية الى الحياة واستنفار كل الامكانيات من أجل هذا الهدف السامي . لقد كان أمام حزب العمال الكردستاني(PKK) خيارين اثنين أما أن ينفذ المهام الثورية الملقاة على عاتقه ، وإما أن يقع في وضع التيارات التي اتسمت بالميوعة والمشاهدة بكثرة . ولكن باعتباره ممثل الشعب فلم يختار الطريق الثاني .

وجهت البرجوازية الفاشية - الاستعمارية هجماتها الشرسة الى الشعب بأكمله . وفرضت اضطهاداً واستغلالاً لامثيل لهما وسعت لاخماد الشعب من ناحية ، وفتح مكاتب الجوازات وعملت على ترحيل الجيل الشباب خاصة بالتهديد والتشويق الى خارج الوطن من ناحية ثانية .

وقد تم رؤية مثال غريب على ذلك في ديرسيم ، حيث جرد منهم الامكانيات الاقتصادية للعيش وارغموا عن طريق العنف على ترك وطنهم . لقد ظهرت نوايا العدو عند توجهه الى الحركة الثورية مشخصة في حزب العمال الكردستاني والجماهير التي يمثلها ، وابعادهم عن وطنهم ، ولهذا السبب أيضاً ارتكب جرائم بشعة ، ومارس تعذيب يندر مثيله بحق العمال والقرويين وأبسط المؤيدين وخاصة النساء . وبالتالي يريد اعادة ماطبقة بحق الروم والأرمن في السابق على شعبنا وايصاله الى نفس النتيجة . ان مايرتكبه صدام الفاشي بحق شعبنا في الجزء الجنوبي من وطننا يطبق اليوم علينا أيضاً . واضح بأن هذا كان خطراً جديا .

فإذا لم تعرض أمال العدو هذا للفشل نكون بذلك ارتكبنا أحد أكبر المساويء بحق شعبنا .

هناك أمثلة لامحدودة في السجون عن الذين جعلوا ارتباطهم مع الشعب موضوع نقاش ، ويسلمون كل شيء قبل أن يضربوا بعصاً واحدة . كذلك في الخارج لقد كان واضحاً للجميع الوضع الخطير الذي رمى فيه كثيرون أنفسهم دون خجل في أحضان الامبريالية دون أن يخوضوا ادنى أشكال المقاومة في الوطن ، وتنازلوا هناك عن جميع أمال الحرية والاستقلال في سبيل حياة بذيئة وأراد الاستمرار فيها بأكثر الاشكال زيفاً من خلال المظاهر المختلفة وانجرار حزب العمال الكردستاني الى موقف كهذا كان سيفتح الطريق أمام عواقب وخيمة لايمكن اصلاحها تجاه الشعب ، لذا بات من الضروري في هذا الوضع خوض المقاومة وافشال المخاطر اليومية وجعل نوايا العدو حسرة في حلقة .

حين حولت الامبريالية والاستعمار والفاشية والصهيونية والرجعية المحلية المتكاتفين جنبا الى جنب ، منطقتنا التي جعلوها سجنا جماعياً الى بحيرة دماء ، فكان مقابل هذا الشيء الوحيد الذي يمكن فعله هو توحيد مصيرنا المرسوم بشكل تاريخي ويومي مع مصير تحرر شعوب المنطقة بالممارسة الفكرية الصحيحة والعادلة للقتال معهم جنباً الى جنب ، وبالتالي دحر سياسة الابادة والاضطهاد العدواني على هذا الأساس المطبق بحق شعبنا ، وإجراء حملة ضخمة من أجل تاريخنا وخلق وتطبيق والبحث عن ظروف تصعيد النضال من جديد . كان يجب أن يجري ذلك اذا لمنكن نريد عرقلة خلف الحقيقة التي تم اعاشتها منذ مئات السنين حتى يومنا بشكل حقير ومؤلم جداً . هذاهو السبب استعداد حزب العمال الكردستاني الكبير في الشرق الأوسط .

عرف حزب العمال الكردستاني تقييم هذه الفترة بإدراك عميق بما يتلائم مع معنى الخروج الى خارج الوطن ، واستنفر كافة طاقاته لأجل وضع حد لالام شعبنا ، وخوض المعركة والخروج منها بنجاح ، وجعل هذه المرحلة التي تم فيها الاقتراب خطوة خطوة من الايام التي ستجري فيها المحاسبة القاسية عن مئات السنين مع العدو وتحويلها الى مرحلة يتحقق فيها القوة المتطورة . لقد تم تبيان من يحق له الحياة على المستوى التنظيمي والشخصي في هذه المرحلة بكل جوانبها ، الضعيف والقوي ، المهترىء والسليم ، وكذلك المدافعين الحقيقين عن الاستقلال والحرية والمزيفين ، والمدافعين عن نهج المقاومة الذي يمثله حزب العمال الكردستاني المعبر الوحيد عن آمال شعبنا وتطلعاته لالف عام خلت والذي دمغ هذه الفترة رغم كل أشكال القهر والعرقلة بدمغه الخاص . بينما تصاعدت المقاومة حتى بلغت أوجها في السجون اراد الاصلاحيون والمستسلمون والخونة على ازالتها ، ولكن شكلت الاستعدادات المكثفة التي جرت في الخارج متمماً لهذه المقاومة ، كان هناك من يكون ويشكون أيضاً ومن الذين هربوا من الواجبات الملقى على عاتقهم والخونة الفارين بدناءة في ظروف حياة الالتجاء الصعبة . ووجهت أكبر الهجمات في مرحلة المقاومة هذه من داخلنا ومن الخارج . وفي الفترة التي توضحت فيها التيارات الطبقية وافترق فيها السائرون الى الثورة وممثلي الاصلاح والاستسلام عن بعضهم ، أعطى حزبنا أفضل الامثلة على بلشفيته .

بالطبع التصورات التي تم معيشتها في الخارج لم تكن مسألة نية ،

حول الخروج إلى خارج الوطن والمرحلة الجديدة لحركة مقاومتنا !!

بداية في العدد السابق

٣ ـ اهمية خروج حزب العمال الكردستاني (PKK) الى خارج الوطن ونتائجها !!

ماذا كانت تعبر الخطوة الثالثة التي خطتها حزبنا والمتمثلة في حركة الانفتاح على الخارج ؟، في الوقت الذي استمرت فيه المقاومة في الداخل، وفي السجون التي بلغت ذروتها بشكل لا يتصوره العقل ، وما هي المهام التي ستؤديها ؟.

نتيجة تصاعد الاضطهاد والهجمات اعتباراً من عام ١٩٧٩ وعدم جاهزية حزبنا لمواجهة هذه الهجمة كان يتطلب انسحاباً اضطرارياً . فالانسحاب النسبي الذي حصل مع نهاية ١٩٧٩ ، تحول إلى انسحاب عام وضروري مع مجيء نظام ١٢ ايلول الفاشي الذي شن سياسة همجية قاسية اتسمت بالابادة والاكراه ضد كردستان عامة وحزب العمال الكردستاني (PKK) خاصة . وفي الفترة التي تجمهرت فيها الحركة وظهر نمو سياسي كبير ، مقابل تبديل الدولة شكلها ، بات من الصعب للغاية التجاوب مع المسائل بالقيادة المتشكلة على البنى الموجودة ، وعلى طراز العمل القديم ، وضمن نشاط الدعائي السابق . في هذه السنوات بدأت تظهر بوضوح عدم اكتفاء النظرية ونقص التجهيز والتجربة في النشاطات السياسية والتنظيمية . وأظهر نفسه بوضوح أيضاً نقص التجربة والاحتراف وعدم قدرة الكوادر على قيادة الجماهير وسط اصداء الحركة الثورية بين الجماهير من جهة وتصاعد الاضطهاد من جهة ثانية . أي أنه مقابل التطور الكمي الكبير كان هناك سمة نقص كيفي .

مقابل ذلك أراد العدو الذي احاط به خوف شديد نتيجة تطور الحركة ، جر حزب العمال الكردستاني (PKK) إلى حرب مفتوحة التي أعلنها مبكراً سعياً منها لخنق نضال التحرر الوطني الكردستاني وقوته الطليعية . ولكن خوض حرب كهذا في الوضع الذي كانت فيه الاستعدادات غير كافية ووجود الازمة التنظيمية وانعدام كل اشكال المساندة والدعم الخارجي يعني ازالته تماماً المخرج الوحيد كان انفتاح الحزب على الخارج . فبات من الضروري تنفيذ مهام حماية الحزب وبالترافق معه اجراء الاستعدادات اللازمة المتعلقة بالمرحلة المقبلة ايديولوجيا وسياسياً وتنظيمياً وعسكرياً على هذه الساحة بعد أن تأكد عدم امكانية تنفيذها داخل الوطن . كان لابد من الانفتاح على ساحة خارجية لدرء مخاطر وقوع خسائر كبيرة في النضال ولجمع القوة واجتياز النواقص التنظيمية واعداد وتهيئة الكوادر وتجاوز النواقص التي تكمن في ذلك ، وكسر طوق العزلة الموجودة بين نضال التحرير الوطني الكردستاني وحلفاءه الطبيعيين،قوى الثورة العالمية .

بعد كل هذا كان بالامكان خوض نضال مثمر قوي حتماً ضد الاستعمار الفاشي ، اذاً التكتيك الجديد للحزب هو الانفتاح على الخارج وحماية وجوده وجمع القوى والوصول الى الخصائص التي تفرضها مرحلة ١٢ ايلول الفاشي ، لأن اللحظة التاريخية للانسحاب حانت وقتها حينئذ . لو لم يتم التحرك بوعي ، وخطو الخطوة في زمانها ، اوتم الخروج مبكراً أومتأخراً فان المخاطر التي كانت ستتولد عن ذلك واضحة جداً .

لقد كانت مواقف مختلفة القوى الكردستانية والتركية عند الانفتاح على الخارج بشكل عام غير سليمة. فكان هناك ثمة وضعان الاولهو: الانفتاح على الخارج دون خوض نضال داخل الوطن والتوجه الى وضع تنظيم لاجيء والثاني : على نقيضه تماماً هو الانحصار داخل حدود الوطن ، بقدر مايكون الانفتاح على الخارج والسعي لتطوير الثورة دون الاعتماد على القوى الذاتية للشعب والالتحام معه مفهوم خاطيء وخطير ، فان رفض الانفتاح على الخارج والانفصال عن الحلفاء الثوريين على الصعيد العالمي خطأ كبير خطير بنفس القدر السابق . لهذا السبب لم يقع الحزب في كلا الخطأين . فقبل كل شيء لم يكن باستطاعة حزب العمال الكردستاني (PKK) في مرحلة المجموعة ـ الانفتاح على الخارج قبل التوجه الى الشعب . ان مشاكل النضال الثوري في تلك الفترة لا تفترض شيئاً كهذا ، بل على العكس تماماً كان مضطراً الى اختبار مفهومه الايديولوجي والسياسي في البنية الحقيقية لشعبه . وعندما استطاع ان يحقق تطوراً معيناً في صفوف الشعب اي حين تحوله الى قوة سياسية ، وبعد مواجهة خطر الابادة عند هذا الوضع بات من الضروري ودون أي تأخير الانفتاح على الخارج .

لانه لم تكن هناك امكانية اخرى لحل المسائل المبينة أعلاه . لهذا السبب توجه الحزب في هذه المرحلة الى البقاع الملائمة في الشرق الاوسط ونفذ خروجه التاريخي . لماذا التوجه الى الشرق الاوسط ؟

يستطيع النضال الثوري الكردستاني بخصوصيته على فتح الطريق امام تغيرات كبيرة في منطقة الشرق الاوسط التي يتواجد فيها . حين يتم النظر الى التجارب النضالية لشعوب الهند الصينية وأمريكا اللاتينية وما شابهها يلاحظ بوضوح ، ان اقامة تضامن قوي مع شعوب العالم يمر عبر التحالفات على صعيد المنطقة . ويتطبق هذا على شعوب منطقة الشرق الاوسط ايضاً ، حيث تعيش هذه الشعوب منذ التاريخ وحتى اليوم مصيراً مشتركاً ، فمارست الامبريالية المسيطرة على هذه الشعوب منذ القرن التاسع عشر اساليب اضطهادية متشابهة . اما في يومنا هذا فهي تحت حصار امبريالي بقيادة الولايات المتحدة الامريكية . وتدير الامبريالية بواسطة عملائها مختلف الالاعيب على المنطقة وتصعد بكل ما في وسعها من وسائل الاستغلال والاضطهاد . وبهذا تريد كبح جماح التطور القومي والاجتماعي لشعوب المنطقة بغية توقيفه . ويفترض قيام تضامن وثيق بين شعوب الشرق الاوسط لما لهذه الشعوب من سمات تاريخية مشتركة ، ولهذا يجب ألا يكون الشرق الاوسط موقعاً للعلاقات الخارجية بالنسبة للشعوب فقط .

بما ان الشرق الاوسط يتمتع بخواص كهذه ، فان كردستان الشمالية ـ الغربية ستلعب دوراً مركزاً بالنسبة لشعوب القوميات الحاكمة الاربعة ، ولهذا فهي ذو موقع استراتيجي ايضاً . اذ انها ذات خاصية واضحة سواءاً بالنسبة للشعب الكردي في كل جزء ناتج عن تجزئة كردستان الرباعية اوبالنسبة لتحقيق وحدة نضالية لشعوب الدول الحاكمة . بالارتباط مع ذلك يجب ان تأخذ حركة التحرر الوطنية الكردستانية بعين الاعتبار نضالها الذي تخوضه ضمن الحدود الوطنية لما لها من خصوصيات في خلق تغيرات هامة على الصعيد المنطقة ، وفي نفس الوقت كانت مضطرة لان تحوله الى نضال ذوسمة أممية . ولهذا كانت شرق الاوسط بشكل طبيعي أولاً وكأساس ، ونظراً للتوضيحات الآنفة الذكر .

أما في الجهة المقابلة فالأساس في النضال الثوري للشعوب هوقواها الذاتية . ولكن عليها إكمال التطور الذي حققته داخل الحدود الوطنية مع المساعي الخارجية ، وتبعاً للخصائص التي ذكرناها يشكل الشرق الأوسط أهم منطقة لذلك .

ولجميع هذه الأسباب استطاع حزب العمال الكردستاني(PKK) أن يحقق انفتاحة على الشرق الأوسط الذي يرتبط مع شعوبها بالمصير المشترك ، ولكونها

VI- Ji Beşê Ragihandina HRK Bo Alema Gişî Re:

ŞERÊ ME A BERXWEDANA ŞOREŞGERÎ Bİ GAVÊN NUH DOMDİKE BİNKEFTİNA PRATÎK A MÊTİNGERÎ TİRKÊN FAŞÎST JÎ NÊZÎK DİBE

Domana hersê mihên pêşemîn a sala duwemîn a xweragirtina me a çekdarî de jî, Hêzên me yên Rizgarîyê derbên pêwist li hêzên faşîstî mêtinger xistin. Di demekî de ku gelek hêz û dor bi gelek rengan bawer an hêvî dikiran, wê têkoşîna şoreşgerî bê rawestandin û wê Hêzên Şoreşger, bên tunekirin û perçiqandin de, ku ev derbên giring li hêzên artêşa faşîstî mêtinger hatin xistin, meriv dikira bêje taybetîyên gavekî mîna 15'ê Tebaxê a nuh datînin holê. Bivî avahî, gava hilpîşkîna me a berxwedana çekdarî a nuh dikeve sala xwe a dewemîn de, ji gelek hêl û alîyan ve encamên hişk, neyîn guhartin û nikaribin bên inkar kirin derxiste ronahîyê.

*****

Di vê dem û hengema de ev lîvbazî ji hêla Hezên me yên Rizgarîyê bikar hatin:

1) Roja 7.6.1985'an li dora gundê Maden'ê navça Şîrwan'ê çar şerên çekdarî ku 2 seetan domkirin, derketin. Peyvajoya pozberîyê de serleşkerek (Yuzbaşî) hate kuştin, çek û hacetên wî yên şer ketin destê Hêzên Şoreşger de. Gelek leşker jî brîndar ketin. Ev rûdan li derdora ku 6'ê Sibatê rêhevalekî me ronakrewan (şehîd) bibû, pêkhat. Gava Hêzên Şoreşger li eynî derê xwe amade dikiran kiryareke tolhildanê (heyfhildanê) bo hevalê şehîd pêkbênin, ev şer derket.

2) Şeva 13.6.1985'an li gundê Timuk'ê navça Kozlux'ê sîxur û glîkarek bi navê Eşref hate kuştin. Ev kes gelek caran glîya şoreşgeran kiribû.

3) Şeva 22.6.1985'an erîşek çû ser gundê Şinas'ê navça Qulp'ê. 2 glîkar hatin kuştin, 8 sîxur jî brindar bûn. Evan kesan 2 şoreşger bi fen û xinizî girtibûn û kiribûn destên mêtingeran.

4) Roja 14.7.1985'an Hêzên Rizgarîyê li navça Kozlux'ê "Kompleksa Mobîl a pompekirin û derxistina ziftê" texrîp kirin. Bivî avahî dijmin barê diravî (maddî) de xusareke pir gran girt.

5) Roja 14.7.1985'an girêdayê ve livbazîya jorîn, Hêzên Rizgarîyê êrişî qereqola cenderman a bi navê Îsmaîlka li Kozlux'ê kirin. Bi êrîşa Rokêt û çekên otomatîk qereqol hate hilweşandin, gelek serbaz hatin kuştin an jî brîndar ketin. Miha Tebaxê sala 1980'an de bi destê ve qereqolê serokê me ê şoreşger Kemal PÎR hatibû girtin. Nola me beri nihan jî dabû ragihandin, roja 14'ê Tirmihê Hêzên Rizgarîyê li çar cîgehên Kurdistan'ê gelek livbazîyên çekdarî bikaranîbûn; navça Çatak'ê qedera 3 seetan ketibû bin hikma şoreşgeran de.

6) Roja 24.7.1985'an Hêzên Rizgarîyê li ser rêya Êrûh û Sêrtê kemînek li peşberê cemsekî leşkerî girtin. Cemse kete hefkê. Encama êrîşe de 4 leşker hatin kuştin, 3 leşker jî hatin brîndar kirin. Mêtingerên faşîst xwestin vê rûdanê biniximînin.

7) Nivê miha Tirmihê 1985'an Hêzên Rizgarîyê li navça Hezex'ê (Îdilê) êrişek birin ser cemsekî leşkerî û ser tabureke artêşa (ordîya) faşîst. Serleşkerek (assubay) û 4 leşker hatin kuştin, hêjmareke bilind ji serbazan jî brîndar ketin. Navenda bajêr de posterên (wêneyên) Serok APO hatin daleqandin.

8) Roja 27.7.1985'an li navenda navça Farqînê (Sîlîwan) penqertekî bi narîncok (bombe), ku li ser **"Di Nav Refên Enîya Rizgarîya Netewa Kurdistan De Xwe Bike Yek!"** hatibû nivîstin, hate daleqandin. Encama peqîna narîncokê kesek brîndar bû.

9) Roja 29.7.1985'an yekîtîkî dij-gerilla (kontr-gerilla) ku dixwest li dora gundê Guyîna navça Êrûhê kemînek vegire, kete hefka Hêzên Şoreşger. Êrîşa pêkhatî de 6 dij-gerîllavan hatin kuştin, 9 jî brîndar bûn.

10) Roja 1.8.1985'an li dora gundê Çirê navça Bayqan'ê şerek di mabeyna Hêzên Rizgarîyê û yekitîyên artêşa faşîst de çê bû. Domana şer de leşkerekî qomando hate kuştin, çahşekî xayînê welat jî brînên xedar girt.

11) Şeva 12.8.1985'an li derdorê gundê Sinda navça Qulp'ê pozberîk pêkhat. Di vî şerî de gelek leşker hatin kuştin an jî brîndar ketin.

12) Roja 14.8.1985'an li navça Gole bajarê Qers'ê sîxur û noker Îbrahîm Karadax ji hêla Hêzên Şoreşger bi mirinê hate cezakirin.

13) Roja 15'ê Tebaxê 1985'an erîşek çû ser tomofîla serokê polîsên Çolamêrgê (mudurê emnîyata Hekkarî). Tomofîl hate texrip kirin; 4 polîsên tê de hatin kuştin an brîndar kirin.

14) Şeva 15'ê Tebaxê 1985'an Hêzên Rizgarîyê ketin vança Slopî û raberîk (numayişek) pêkanîn. Li her derên navçê duruşme hatin daleqandin, li ser dîwaran nivîst hatin nivîsandin û belavok hatin belavkirin. Eynî rojê de li gelek herdiman civînên babêtî pêkhatin, livbazîyên çekdarî bicih hatin.

15) Roja 16.8.1985'an li navça Şemzînan (Şemdînlî) bi destê çahşen xayînên niştîman, ku xwe mîna duvkên yekitîyên arteşa faşîstî mêtinger ditevgirênin, rêheval Hesen hat şehîd kirin. Rêhevalê me encama qomplokî van bêbextan ronekrewan bû.

16) Rojên 15-20.8.1985'an li çiyayên Araratê (Agrî) di navbera Hêzên Rizgarîyê û yekitîyên ordîya faşîst şerên çekdarî, ku bi rojan berdewamkirin, derketin. Ev şer berdewama kiryarên şoreşgerî yên dorfireh bûn, ku ji destpêka biharê vir de vê heremê de domdikiran. Peyvajoya pozberîyê de bi kêmasî 12 leşker hatin kuştin û bi hêjmara dehan jî brîndar bûn. Berpirsîyarê Yekitîya Şoreşger rêheval M. Alî û rêheval Azad, ku hetta kêlîya dawî bi lehengî û hogirî têkoşîn ajotin, di vî şerî de şehid ketin.

17) Şevên 22-23.8.1985'an nêzîkî gundê Xirbikê Bestê navça Şirnex'ê 2 dozer ji layên Hêzên Rizgarîyê hatin texrîpkirin. Gava tirêjê beyanê avêtin yekitîkî artêşa faşîst hate cihê rudanê, Hêzên Rizgarîyê yekitî kirin xefkê û encama êrîşê de, yekitî hat tunekirin. Mêtingerên faşîst li derheqê vê bûyerê agahîyên weke "2 leşkerên me" hatin kuştin, belavkirin; nemaza 2 helîqopter (balafir) rojek heyya êvarî mirî û brîndar kişandin.

18) Êvara 26.8.1985'an Hêzên Rizgarîyê ketin naveroka bajarê Cizîra Botan. Ala ERNK (Enîya Rizgarîya Netewa Kurdistan) û wêneyên (posterên) Serok APO hatin daleqandin, belavokên HRK û ERNK hatin belavkirin, axaftin li gel hat kirin û raberî hatin pêkanîn. Bikaranînkarê panzêrekê, ku xwe têkilî bûyerê kir, hate kuştin; panzer hate bêtesîr kirin. Otobusekî tijî polîs hate texrîp kirin; ji polîsên tedê qomîserek û 2 polîs hatin kuştin, 8 polîs jî brîndar bûn.

19) Roja 29.8.1985'an Hêzên Şoreşger li ser rêya Cizîra Botan û navça Hezex'ê 2 leşker dîlî (hêsîr) girtin. Qedereke dirêj di destan de man; pişti pirsan û axafên li wan hatin kirin, dîsa hatin azad kirin. 2 hep tivingên peyayî yên G-3, heşt şarjorên rextan û 160 hep berên destên wan de, bi kotek ji wan hatin standin û bûn malê civaka me.

20) Roja 30.8.1985'an li gundê Bukat'ê navça Êrûhê şerek di mabeyna hêzên şoreşger û cahşên xayinê welat de pêkhat. Çahşek hate kuştin, çeka yekî jî jê hat standin.

21) Roja 31.8.1985'an li dora gundê Dara navça Şirnex'ê kemînek li pêşîya yekitîya artêşa faşîst, ku operasyonan dimeşand, hat vegirtin. 2 leşker û çahşek xayînê welat hatin kuştin.

22) Roja 3.9.1985'an Hêzên Şoreşger li naveroka Şirnex'ê avêtin ser mala serokê çahşan, eşqiyayê kevneperest û bêbext ê dîrokî Alîxan Tatar, ku noker û sîxurê hêjmara yekemîn ê mêtingerîya faşîste; ku li seranserê herdimê dixebite tora sîxur û glîkaran rêkxistin bike. Domana êrîşê de 5 çahş hatin kuştin, 3 jî brîndar ketin. Serokê eşqîyan, ku berî bûyerê bi 5 deqîqan ji mal derketi bû, bivî avahî xwe nihan ji mirinê xelas kir.

23) Roja 8.9.1985'an stas-

yona benzînê a Alîxan Tatar hate şewitandin. 245 000 Lîrên Tirkî yên li stasyonê bûn malê civakê.

24) Şevên 11-12.9.1985'an Hêzên Rizgariyê li Şirnex'ê êrîşî ocaxên komurê kirin. Bûyerê de 2 dozer hatin xirakirin, çekên 4 natirvanan (şirtiyan) hatin standin, karker tev lihev hatin komkirin û axafek li wan hatekirin. Gava me xwe ji cihê rûdanê durdikir, berpirsîyarê yekitîya me rêheval Ferît kete xefka yekitîya artêşa faşist, ku xwe li vê dorhêlê bicihkiribû. Hogir Ferît bi keleşî û şêrvanî li berxwe da û şehîd ket.

25) Şevên 11-12'ê Êlûnê 1985'an Hêzên Rizgariyê çûn gundekî li nêzîkî ocaxên komurê li navça Şirnex'ê. Nişteyên vî gundî alîkarî û piştgirtina Alixan Tatar dikiran. Civînek hat çêkirin. Kesê alîkarîya çahşan dikiran, hatin tehdit kirin. Me ji gundîyan soz û peyman girt, ku ê din alîkarîya serokê çahşan nakin.

26) Şevên 11-12'ê Êlûn'ê 1985'an Hêzên Rizgariyê kemînek li ser rêya navça Şirnex'ê û bajarê Cizîra Botan vegirtin. Panzêrek kete xefkê û hat texrîp kirin; 2 leşker hatin kuştin, 2 jî hatin brîndar kirin.

27) Roja 15.9.1985'an bi hevkarî û şirikatîya dij-gerilla (kontr-gerilla) çetên Alîxan Tatar, çetên Ahmed'ê Bîryanê û çetên Omerê Xiznê (ev kes dibêje ez piştgirtê KUK-SE me) li gundê Tolga navça Şirnex'ê dilxwazê Bîzava (Tevgera) me, mirovê dilsoz û welatperwer Usîfê Silêman hat revandin; pêşî hat xeniqandin, piştre wî dan ber fîşekan û talî serê wî hate jêkirin. Laşê bê serî li civîna keyan (muxtaran), ku li Şirnex'ê çêbû de, hat şanîkirin. Propexendên derew yên nola *"ev laşê şoreşgerkî li heremê bi navûdeng e"* belavkirin. Roja 16'ê Êlûn'ê serleşkerîya grêdana awarte (îdara orfî) bê nav û rûdan hilanîn, ragihandinên derew yên mîna *"endamekî çetên kêrîkar ê berpirsîyarîya bilind hat kuştin"* belavkir. Ev hovitî baş da nasdan, ka mêtingerên faşîşt û xulamokên wan yên li Şirnex'ê çuqas di nav tirs û bizdanê ne, çuqas pepûk û bêmecalin; pêrê jî ka çuqas hov, stemkar, zorbaz û xwînmijin.

28) Roja 21.9.1985'an li gundê Gilindorê navça Şirnex'ê şerekî çekdarî di navbera Hêzên Şoreşger û yekitîya dij-gerilla û çetan de derket. Çahşek hate kuştin an jî brîndar ket.

29) Rojên 22-23.9.1985'an li dora gundê Spîndarokê navça Şirnex'ê gelek şerên çekdarî di navbera Hêzên Şoreşger û yekitîya dij-gerilla û çetan de derketin. Li gora agahî û nuçên li nav gel belavbûn, tê gotin ku, 10 cahşên xayinên welat hatine kuştin. Dijmin derbên gran girt û talî ji qada cengê bazda. Mêtingerên faşîst yên ku nekarîn hikmê xwe li ser gund û dora gund serdest bikin, çare di koçberkirina gundîyan û herişandin û şewitandina xanîyan de ditin.

30) Roja 8.10.1980'an li dora gundê Avka Masîyan navça Şirnex'ê şerekî çekdarî di navbera Hêzên Şoreşger û yekitîya dij-gerilla û çetan de derket. Domana şer de Hêzên Şoreşger zora dijmin birin û necar ma ku ji qada cengê bazbide (bireve). Di vî şerî de serleşkerê yekitîya dijmin, dij-gerilla Hasan Çalîşkan hat kuştin û çahşek brîndar dîlî bû. Talî, piştî ku bi qesem sundxwar ê din nema çahşitî dike pê de, dîsa hat azad kirin. Bûyerê de tivingeke peyayî a ji yên G-3, 6 şarjorên rextan, tivingeke peyayî a ji yên G-1 û 160 heb berik bûn malê civaka me.

31) Roja 22'ê Êlûn'ê 1985'-an li dora gundê Avyan'ê navça Şirnex'ê şerekî çekdarî di navbera Hêzên Şoreşger û çetên Alixan Tatar de derket. Rûdanê de hêjmareke bilind ji çahşan brîndar bûn. Digel vê yekê jî, rêhevalên me Sertaç û Saadet (jin) hetta kêlîya dawî bi lehengî û hogirî şer ajotin û ronakrewan bûn.

32) Roja 1'ê Cotmih'ê Hêzên Şoreşger avêtin ser gundê Avyanê navça Şirnêx'ê. Vê êrîşê de çahşek bi navê Sabrî Qabul bi mirinê hate cezakirin. Şoreşgeran dest danî ser bêsima (telsiza) ku gund bi qereqolê ve girê dida.

33) Roja 19'ê Êlûn'ê 985'an li navça Kilaba (Uludere) êrîşek çu ser qereqola polîsan. Gelek polîs û natirvan (bekçî, şirtî) hatin kuştin an jî brîndar kirin. Şoreşgeran dest danîn ser haceta çapkirinê (makîna teksîrê) û daktîloya dibistana (Lîse) Kilaba.

34) Roja 25'ê Cotmih'ê 1985'an Hêzên Rizgariyê li dora gundê Mêrgehê navça Kilaba panzêrek texrip kirin. Leşkerên amade an hatin kuştin an ji brîndar kirin.

35) Roja 16'ê Êlûn'ê 1985'-an Hêzên Rizgarîyê li Çolamêrgê (Hakkarî) êrîşî qereqola polîsan li navenda bajêr kirin. Bûyerê de 3 polîs hatin kuştin, yek jî brîndar ket.

36) Roja 25'ê Elûn'ê 1985'-an Hêzên Rizgarîyê li navça Çêlê (Çalê, Çuqurca) li qirexa tixuban êrîşî yekitîyên ordîya faşîst kirin. Leşkerek hat kuştin, yek jî brîndar bû.

37) Nivê miha Cotmih'ê 1985'an yekitîkî ji leşkerên dijmin, daku kemin li pêşiya Hêzên Rizgarîyê vede, diçû navça Çêlê. Hêzên Şoreşger êrîşî vê yekitîyê kirin. Bûyerê de gelek leşker hatin kuştin an brîndar ketin. Di nava gel de dihat gotin ku, ji 50 hetta 80 leşkeran hatine kuştin. Rûdan ji hêla mêtingerên faşîst hat veşartin.

38) Roja 25'ê Cotmih'ê 1985'an Hêzên Rizgarîyê li navça Çêlê, qirexa ava Xabur'ê, êrîşî qereqolekî ordîya faşîst kirin. Qereqol bi temamî kete destê şoreşgeran de. 9 serbaz hatin kuştin, 2 jî brîndar ketin. 34 leşkerên ku li derekî derveyî qereqolê de ketibûn kozan, xwe tekilî pozberîyê nekirin û bazdan. Ve livbazîyê de tivingeke nîv-otomatîk a ji yên MG-3, 6 heb tivingên peyayî ji yên G-3, 18 heb şarjorên rextan, 1000 heb berik, 4 heb rokêtên G-3, 2 heb demancên Smith Wesson, 2 heb çekên agir derxistinê, bêsimeke piştê û 2 heb bêsimên (telsizên) destan, bûn malê civaka me. Digel van hacetan jî, Hêzên Rizgarîyê dest danîn ser baxoleke ku bi fermanên (talîmat) dizî û dokumanên karên ordîyê, tijî bû.

39) Roja 15'ê Cotmih'ê 1985'an êrîşek çû ser gundê Geyikpinar navça Mutkê. 2 sîxur û glîkar hatin kuştin 4 kes jî brîndar ketin. Evan kesan destpêka miha Gûlan'ê de glîya şoreşgeran kiribûn û bibûn sedema şehîd ketina wan.

40) Miha Cotmih'ê 1985'an de Hêzên Rizgarîyê dozerek li gundê Keşeşa navça Êruh'ê texrîp kirin.

41) Şeva 18'ê Cotmih'ê 1985'an Hêzên Rizgarîyê li nêzîkî navça Kiziltepe li ser rêya Kiziltepe û Mêrdînê keminek vegirtin. Cemsekî leşkeri ku kete xefkê hat texrîp kirin, leşkerên tê de hatin kuştin an brîndar kirin. Çend kelîyan piştî rûdanê cemsekî duwemîn a tijî leşker hate cihê bûyerê. Şerê bi van re derketî de, rêheval Saît AKSOY bi merxasî li berxweda û şehîd ket.

42) Roja 25'ê Êlûn'ê 1985'-an Hêzên Şoreşger kemînek li ser rêya bajarê Amadê (Dîyarbekrê) û navça Licê vegirtin. Cemsekî leşkerî a ordîya faşîstê Tirkan kete xefkê û hat texrîp kirin. Serleşkerek (astegmen) û 5 serbazên cemsê de hatin kuştin.

43) Roja 9'ê Êlûn'ê 1985'an li deşta navça Çatakê şerekî çekdarî di mabeyna Hêzên Welatperwer û yekitîyên artêşa faşîst de, derket. Di vî şerî de leşkerek hate kuştin, serleşkerek (assubay) û gelek leşkerên din jî brîndar ketin. 2 welatperwerên bi mêranî û lehengî têkoşîn ajotin, di vî şerî de şehîd ketin.

44) Destpêka miha Mijdar'ê 1985'an de li nêzîkî gundê Mijin'ê navça Kilaba leşkerên ordîya faşîst lihev ketin û şerek di nav wan de derket. Encamê de 2 leşker hatin kuştin, 2 jî brîndar bûn. Bûyerên bi vî avahî di nav refên yekitîyên dijmin de, du-hev pêktên. Lê belê mêtingerên faşîst keftûleftê dikin, daku rûdanên bivî rengî bikaribin biniximînin. Ji hêla her-kesî tê gotin ku, ser bingehên rudanên halo, artêşa mêtingeran tê hilweşandin û belav dibe.

45) Digel van livbazîyên li jor hatin ragihandin, gelek kiryarên din jî pêkhatinê; lê nuçên fireh li derheqê wan de hêj negihane ber destên me. Rind tê zanîn ku bi kemasî 5 kiryar tenê li Dersim'ê pêkhatinê. Dîsa li navçên Çermik'ê, Midyad'ê û Sason'ê ûhw... de gelek şerên çekdarî derketine. Domana van hersê mihên talî de, bi sedan civînên propexendayî hatine çêkirin, bi sedan serekên çetan, noker, sîxur û glîkar hatine tehdît kirin.

Şerê me ê berxwedana şoreşgerî bi livbazîyên dorfirehtir û dijwartir berdewam dike...

15 Mijdarê 1985
HRK
Beşê Ragihandinê

Derbên Giran Li Leyîstokên Mêtingeran Bo Avakirina Heremên tampon Ketin:

HÊZÊN RİZGARÎYA KURDİSTAN Lİ QİREXA TİXUBAN AVÊTÊN SER QEREQOLA ÇALÊ

15 Leşkerên Xweragirtin Hatin Kuştin Gelek Leşker û Serleşker Jî Dilî Ketin

Destpêk B. Hêjmar 17'de

yekitî, ittifak û dostanîyan. Serî de yên stratejik, dostanî û ittîfakên firehtirin û pêvendîyên yekitîyê jê re gelek giringin. Daku oêşveçûna Tevgera Rizgarîya Netewa Kurdistan xwedî û zexm bike, xebatên pir mezin bikartêne. Lê belê PKK, tucaran derketbûna xwe û livbazîya xwe a şoreşgerî li ser hêzên li derveyî xwe, ger ev hêz bi taybetiyên xwe sosyalîst û komunîst jî bin, pal nedaye. Lewma, timûtim gavên li derheqê PKK şaş hatine avêtin, wêrîna leyistokên metirs (tehlûke) birêve çûne. Ji bona herkesî ku dixwaze bibîne pir eşkereye ku, ger bingeha wan ji hundir ger jî ii derve be, PKK wê li hemberê her xebatên ku tekoşîna Serxwebûn û Azadîya Kurdistan ji xwe re hedef digrin, bi dijwarî biraweste; wê maskên kesên vê yekê diwêrin û dikin bê aman xwar ve dahilkişîne. Ji ber vê sedemê, hîma berxwedana PKK li dijî her hêzên, ku ser PKK tên, heye. Vê yekê bi têkoşîna xwe û qonaxên pêşveçûna xwe îspat kirîye.

Gava îro, mêtingerîya faşîstî Tirka ku serê sedsalane ne tenê taybetî li welatê me, lê li gişanî Rojhelata-Navîn rejîmeke zorbaz li ser gelên me avakirîye; li pêşberê xweragirtina netewî a pêşve diçe, ketîye nav keftûlafta bêçaretî û sekerateke kur; û dîsa, gava pêşide YDE (Yekitîya Dewletên Emrîkî) û hêzên din yên emperyalîst bawerîya xwe ê din pê naynin, em dev ji hêzên şoreşger û welatperwer berdin, kesên xwerû jî, divêt daxwazên KT bicih neynîn û nebin hacetên vê karbidestîyê. Divêt erkên şoreşgerî û niştimanperwerîyê yên bingehî, bêgotin bicih bên.

Nexwe, gelê mê û PKK çawa dikarin meyleke wusa û sexteke bivî rengî, xwedî-maf bibênin û bipejirênin? Çawa ev hêz dikiran bifikirin, wan rastiyên ku dijmin bi zorê nikarin bi PKK bidin qebûlkirin, bidin derivandin? Rastî ev rewş xwuya dike, ka çuqas ev hêz li pêşberê KT ketine nav rewşekî belengaz û hêjar.

Rastî bêgotin ev pirsgirek, pergaleke pir kur û xedare. Belê; em ji gelên tenik destpê bikin ta gelên pêşvetir çûne, yên jî dîrokê û yên îroyîn, gelek gel ger ji ber sedemên objektîf û ger jî ji ber sedemên konevanî ûhw... li gelek deman, li pêşbera sîstema karbidestîya Tirkan, ketine nav hoy û rewşên bivî avahî belengaz. Em dev ji karbidestîya Tirkan berdin, hetta hebûna Tirkan li Rojhêlata-Navîn û Anatolîyê, encameke vê belengazîyê, xîyanetê û hêzên rizîbûne ye.

Lê belê îro; ev rejîma zorbaz û xwedî-sext a ku bûye bela serê gelan û cîhana pêşveçûyî, temana xwe dagirtîye. Rojên hêjmartî jê re mane. Ê ku belangaz bûye û behna gemarê ji xwe belav dike, ew bixwe ye. Lewma, kesên ku pişta xwe pê grêdidin an xerûber jî pêvendîyên pê re hêvî dikin, encax ew kesin ku jê behtir rizîbûne û behna gemarê ji xwe bilind dikine. Ev rastîkî zelale û jîyan vê yekê herroj gav bi gav berçav dike.

Nexwe, meriv dikare li benda wê yekê raweste, ku PKK destur bide vê ditinê? *"Heke PKK xwe bidest nede û bihevrexebatkarîyê birêve nebe"* bersiva vê pirsê eve: Helbet PKK tucaran destur nade!

Ku Têkoşîna Rizgarîya Netewî biderivîne li qirexên "tixuban", "heremên tempon" ben avakirin, tê kîjan manê? Çine armancên "heremên tempon?" Ev pergaleke pir pêwiste, ku ji gelek alîyan ve giringe bê bikaranîn û hurkolîn. Tenê ev qas jê re bese ku rewş, berçav bike û eşkere deyne holê: derivandina "heremen tempon" tê vê manê; wê têkoşîna rizgarîya netewî ji hêla "qayişeke spî" bê zivirandin û bi destê hêzên xayin bê fetisandin, statuya kevnare a dilitîyê bê ebedîkirin, bîzava serxwebûn û azadiyê bi leyistokên bêrumettir bê hilweşandin û gihana gelê me ba ronahîya qurnê (sedsala nujen) bi destê paşverûtîya hundurî û mêtingeran bêeman bê perçiqandin. Kin bêgotin tê mana ku, têkoşîna rizgarîya netewî tunekirina xwe biderivîne, û nav pelên dîrokê bi rengê gelekî bêşereftir jîyana xwe hunda bike.

Helbet PKK û lawên gelê me yên şoreşger û niştîmanhêz, hetta yek kes ji wan li ser rûyê dinê hene û hetta yek dilop xwîna bedena wan hebe, wê armancên hewqas bêrumet, naderivênin. Wê li hemberê daxwazên bi vî rengî, li berxwê bidin û li berxwe didin jî.

Livbazîya Çalê (Çuqurca) giringîya xwe, behtir ji leşkeri, di vê barê de dide nasdan. Kesbûna mêtingerîya Tirkên faşîst de, li dijî plan û keftûlaftên bivî rengî, birêket. Gelê Kurdistan û pêşanga vî gelî PKK, berxwedana netewî û şoreşgerî, bilî van dekûdolaban birêve dibin, û van planan diperçiqînin. Li dijî xebatên avakirina "heremên spî", "heremên şoreşê yên sohrik" avadikin. Vê yekê bi biryar û têdayîkî granbuha datînin holê. Ev yek li ser serê dijmin, mîna derba balyozekê tê peqandin. Brusk, mizgînahîya xwe gihandîye cihê xwe!

Çima kiryara li Çalê? Belê ev pirseke xwedî têdayîye û ger kin be jî, hewceye bersiva vê pirsê bê dayin:

Navê Çalê bi Tirkî danîne "Çuqurca". Dîroka Kurdistan de, "Çalê" an "Çelê" tê navdan. Çalê navçekî Kurdistanê a dîrokî û kevnareye. Ji hêla erdnîgarî cihekî stratejike. Dora vê heremê bi çiyan hatîye xemilandin. Xweruskekî (tabiat) rênedar û asê divê xopanê de heye. Çalê li ser niqtên derbasbûnê yên giring û rêyên li nav çiyan hatîya avakirin. Navçekî kevnare, a îdarî û bezirganîyê (tucaretê) ye. Ji hêla çandî, tesîrên bîyanîyan li vê derê zexel û siste. Tesîrên bîyanîyan, gelek xwe şanî nekirine. Tim û tim nîv-muxtarî li vir jîyan bûye. Gelê Çalê, rih û mêrxasîya berxwedana çekdarî, herdem zinde hiştîye. Nişteyê Çalê amadê têkoşîneke çekdarîye. Lê belê hêzên serdestên xweyîcih, bihevrexebatkarî bi her hêzê re birêve dibin. Taybetîyên bêbextî û xayîn, di jîyana xwe de bicih kirine. Ev hêz îro, bi hemû avahîyan ketine bin kontrola Komara Tirk. Pêwistîkî din a li Çalê eve; ji dîrokê ta îro, KT mijul bûye ku, ji vê heremê Tevgera Rizgarîya Netewî a li Kurdistana Bakur û Rojava ji têkoşînên li perçên Kurdistan yên din û cîhana derveyî, qutbike û ji vir, tevgera me rabirî û pîşangî bike. Lewma KT, li vê dere gelek têkilî û pêvendî bi hêzên bêbext yên xweyîcih û nijadperestên kevneperest re girê daye, karûbarên şirîkî birêve birîye. Belê, ev daxwazên bivî rengê, xwe li Çalê jî bihevre girêdane û hatine bikaranîn. Mîna rind tê bîran, daxwaza avakirina "heremekî tempon" li vê heremê û bihevrexebatkarîyên li ser vê bingehê, neqla yekemin li ser serê YNK (Yekitîya Niştîmanî Kurdistan) hat peqandin. Serî de kadrokî pêşajo mîna Alî Askerî, bi sedan şervanên YNK, ji hêla tevgereke bin emrê MÎT'ê (Sazumana Îstihbarata Millî a Tirkîye) hatin kuştin. Daxwazên karûbarên îroyîn, hêj wê demê hatibûn danîn.

Berî niha bi çend heftan, me dît ku gavek nuh di vê barê de, hat avêtin. Serekê belediya Çalê Nacît Beg, tevlî 2 nunerên serekwezîrîya Tirk ku endamên MÎT'ê ne, destpêka miha Mijdarê çun merkeza PDK-Iraq li Rajan û hevpeyvînek bi M. Berzanî re pêkanîn. Ji bona avakirina "heremekî tempon" li dora "tixuban", daxwaza bihevrexebatkarîkî eşkere pêşneyar kirine. Weke em pê hesiyan, nunerên MÎT'ê ji serekê PDK-Iraq, hin işaretên pozîtîf girtine û vegerîyane. Herçuqasî ev hêz, dîroka Kurdistan de ji alîkî xebatên pozîtîf bikaranîye jî, ji hêla din jî karûbarên negatîf û rewşeke nebaş carnan danîye holê. Wusa tê fahmkirin ku KT, li ser bingeha

LİVBAZÎYÊN TOLHİLDANÊ LÎ DIJÎ MÊTİNGERAN DİDOMİN

Bili hemû bikaraninên cunta faşisti Tirkan û zorûzehmetîyên demasala zivistanê, livbazîyên me yên xweragirtina şoreşvanî demajoya bihurî de jî, derbên giran li ordîya mêtinger û tevkarên wê yên sîxur xistin û berdewam kirin.

Li bajarên weke Dêrsim, Çapaxçur (Bingol), Amed (Dîyarbekr), Mêrdîn, Hezex (Îdil), Mîdyad, Cizîra Botan, Êrûh, Şirnex, Batman û li gelek derûdorên din de livbazîyên nuh bicih hatine. Domana van kiryaran de yekitîyên ordîyê û milîsên eşqîya xusarên gelek xedar girtin. Gelek çek û hacetên leşkerî yên dijmin, ketin destê Hêzên Rizgarîyê.

ŞİRNEX-ÊRÛH

1) Roja 25'ê Mijdarê 1985'an Hêzên Şoreşger avêtin ser gundê Biryanê, ku nêzîkî navça Şirnex'ê ye. Li vî gundî, kesekî sîxur bi navê Ahmet Bîryan û hin tevkarên wî yên milîsên eşqîya çek ji dijmin girtibûn, dakû li dijî şoreşgeran xwe bilivînin. Êrîş li dijî van-kesan hat bicihanîn. Belê, çetên ku agahdarîya êrîşê bûn, bi tirseke dijwar dest bi parastinê kirin. Eşkîyayên gund, bi bêsimê ilm dan alaya Şirnex'ê ku qedera nîv seet ji gund dure. Alaya Şirnex'ê bi tirs û bizdaneke kur, bi hezaran ber, berên ronahî kirinê û gelek roket, di hewayê de peqandin; lê encax roja dure karîn bigihijin cihê bûyerê. Şer domana 2 seetan berdewam kir. Gava birek ji çetan revîn, hinek jî ketin nava tirsê, wusa ku, çekên ji dijmin girtin, dîsa li wan vegerînin.

2) Miha Kanûn'ê 1985'an êrîşek çu ser gundê Zêvê navça Êrûh'ê, 2 noker hatin kuştin, 3 jî brîndar ketin. Ev koma çetan, grêdayê sîxur Mihemmedê Hessam'ê ye. Beri niha, rêhevalên Feride (Hanim Yaverkaya), Xelîl û Osman bi destê vanan hatibûn kuştin.

DÊRSİM-ÇAPAXÇUR-AMED

3)Roja 25'ê Tirmih'ê 1985'an Hêzên Şoreşger li gundê Avnik'ê bajarê Çapaxçur'ê derbên xedar li sîxur û glîkaran xistin. Çendek ji wanan brîndar ketin.

4) Roja 11'ê Tebax'ê 1985'an li gundê Dokuzkaya navça Nazmîye sîxur û glîkar Dursun Înce; roja 14'ê Tebax'ê 1985'an li Dêrsimê gundê Rojna keyê gund, sîxur û glîkar Kamer Yildiz; û roja 18'ê Tebax'ê 1985'an keyê gundê Axaçpinar navça Ovacik'ê, sîxur û glîkar Nurî Gûl bi mirinê hatin cezakirin.

5) Roja 18'ê Tebaxê 1985'an li mezra Pirajmên navça Pîran'ê (Dicle) şerekî çekdarî çêbû. 2 leşkerên dijmin brîndar ketin.

6) Roja 20'ê Tebaxê 1985'an li gundê Qendam'ê (Yeni Soxut) navça Ovacik sîxur û glîkar Alî Taş; roja 28'ê Tebax'ê keyê gundê Pulês'ê navça Mazgirt'ê, sîxur û glîkar Hasan Çelîkdemîr bi mirinê hatin cezakirin.

7) Êlûn 1985'an li qopanîya (Nahîye) Yedîsu navça Kixî sîxurê kevneperest Mehmet Yazicî, ku tevgera faşîst sazîdikir, bi mirinê hate cezakirin.

8) Roja 2'ê Êlûn'ê 1985'an Mala keyê gundê Ricik navça Karliova hat bombekirin. Evî kesî berî nihan, glîya şoreşgerên binavên Mehmet GÛLER û Î. Hûseyin BÎLGÎN kiribû.

9) Komeke ji têkoşerên HRK, roja 30'ê Cotmihê'ê 1985'an li dora navenda Dêrsimê kemînek vegirtin. Ji 9 mînîbus û jîpan, ku derketibûn operasyonan, 2 mînîbus û jîpek ketin hefkê. Rûdanê de bi kêmasî 9 polîs hatin kuştin an brîndar kirin.

10) Roja 4'ê Kanûn'ê 1985'an li gundê Feînten navça Xanî sîxur Hemo bi mirinê hate cezakirin.

11) Destpêka miha Çilê 1986'an li dora Rostan li Dêrsimê livbazîyek pêkhat. Serleşkerek (başçawuş) û 2 serbaz hatin kuştin. Hin leşkerên dijmin jî brîndar ketin. Tu xusar an hundabûnên ji şoreşgeran çênebû.

BATMAN-MÊRDÎN

12) Miha Çilê 1986'an li navênda bajarê Batman'ê kiryarek pêkhat. Rûdanê de 2 polîs û sîxurek hatin kuştin.

13) Domana hin mêjûyan de bajarên mîna Mîdyad, Hezex û Kiziltepe hatin vegirtin. Hedefên vegirtina bajaran bêhtir hedefên konevanî bûn. Hin raberî (numayiş) pêkhatin.

14) Herwusa, mîna em têgihiştnê li dora bajarên Nusaybîn, Cizîra Botan ûhw... nivê miha Çilê de, hin kiryarên referef bikarhatine. Domana mihên zivistanê de jî, livbazîyên me yên rizgarîya netewî bi hemû hîma xwe berdewam dikin û dijmin bêhtir nêzîkî hilweşandina xwe dibe...

★ ★ ★

vê rewşê dixwazê xebatekî serhişk bimeşîne, daku ev hêz bibe brîneke reş û bela serê gelê me. Helbet, rastîya ku vê hêzê li pêşberê daxwazên KT dike nav rewşeke hevqas melûl û belengaz, gunehên vê hêzê bixwene!

Lê belê em ji bona xatirê lawên mazlum yên gelê me, ji bona xatirê pêşmergên gelê me yên qehreman ku nav refên van hêzan cihê xwe girtine; û ji ber ku bawerîya me li derheqê jîyan û kovanên van lehengan tame û ji ber ku bawerîya me xweş pê tê ku eşqa van mêrxasan li dermafê serxwebûn û azadîyê jidandîye, dîsa banga xwe li van hêzan dikin û dibêjin:

Partîya me bi bilindkirina têkoşîna xwe û bi kiryarên li Kurdistana Bakura Rojava pêkanî, qinyad û biryara xwe li dermafê rizgarîya netewî, li dermafê yekitî û hevkarîya gelê me li ser bingeheki pêşveçûyî, danî holê. Bêrî, hêvî û bawerîya xwe zelal da nasdan. Ev livbazî, perê jî bersiva zorîyên paşverû ne û redkirina daxwazên avakirina "heremên tempon"e. Tevgera me bi livbazîyên xwe ispat kirîye ku, wê heyfa xwîna hatî rijandin jî bistêne. Tevlî van rastîyan, Partîya me hertim amadeye ku, van hereman giş bihevre, biqulibêne zemîna yekitî û hevkarîya gelê me. Eşkere dike ku, daxwazên her-dû rejîmên faşîst yên li derheqê vê heremê, giringe bi hişkî bên redkirin. Ger ev hêz, pêşîde PKD-Iraq û CUD, xwe bi rengê pêşveçûyî welatperwer û şoreşger didin nasdan, hingê pêwiste pişt û mil bidin xebat û berxwedana Partîya me. Em dibêjin giringe em, destên biratîyê dirêjî hev bikin. Lê belê heke ev hêzên hanan, hêj li derheqê pêvendîyên bi KT re û di meylên xwe yên negatîf de israr bikin, em eşkere dibêjin, ev yek ji hêla me nikare bê derivandin û encamên rewşekî wûsa wê pir tahl û xedar bin. Gelê me û Partîya me, meylekî bivî rengî bi nifrîn protesto dikin; heke xebatên di vê barê de hêj jî berdewam bikin, wê gelê me baş zanibe, van hêzan ji paşil û singê xwe durbike, û hetta jê te durve bavêje!

Li dora agirê ku Partîya me dadaye û li dora gava şoreşgerî ku Partîya me daye destpêkirin; gelê me ê welatperwer ku ji nihan ve xwe kirîye yek, yekitîya xwe a têkoşînê behtir xurtbike!

Li dijî herbabêt xebaten bêrumet ku kanîya wan komara Tirk a faşîste û qesda hebûna me û têkoşîna me dikin, bi hemû hîm qudreta xwe li ber xwe bidin û xwe ragirin!

***Wê Serfîrazî ê Gelê Me Be, Ku Bin Pêşengîya PKK û Di Nav Refên ERNK de xwe dike yek û berxwe dide!**

DERÎYÊ ZİMANÎ

Amadekar Cankurd

(Nêrza û Mêza- Nêr û Mê)

1- Her tiştekî bê can (bê rewan) em dikarin Nêr an mê bijmêrin, wek:

Mal a min an Mal ê min
Hêv a zer an Hêv ê zer

Gava em bi rengê (Mê) xweyabikin, navê wê (Mêza yê neduriste).
Lê gava bi rengê (Nêr) xweya be, navê wî (Nêrza yê neduruste).
û weke em dibihîsin, emê lêvbikin:
Kurd hemî dibêjin (Mala me) lewre emê wilo bibêjin, lê -bê guman- ne şaşe gava em bibêjin: Malê me; ji ber ku (mal) û her tiştekî bê can, ne Nêre û ne jî Mê ye.

Şanik: Hinek Kurd gotina (malê min) weke gotina (Heyîna min) dizanin.

2- Navê Nêr bi hatina tîpa (ê) (î) tê naskirin, wek:

Kerê me diçêre Kerê reş
Ker î diçêre Kerî birçîye
Ker bibe çêrê

3- Navê (Mê) bi hatina tîpa (a) û (ê) tê naskirin, wek:

Ker a me diçêre Ker a reş
Ker î diçêre Ker a reşe
Kerê bibe çêrê

Em di vir de dizanin, ku ker mê ye.

4- Celebê gişt (Bê layî) (Nutral):

di Kurdî de celebê bê layî (bê alî) (Commen gender) heye û ji herdu celeban re tê, wek:

Endizyar ê rêyan Endizyar a rêyan
Berber ê mêran Berber a jinan
Şagirt ê terzî Şagirt a terzî ...H.D.

5- Di bangê de em dibêjin:

Kuro! Lawo! Mêro!
Kurdno (Kurdino)!
Mêrno! hevalno!
Ji navê Nêr re em bi tîpa (O) dixemlînin, gava tek be û gava kom be bi tîpên (N û O):
Kurdno û Mêrno
Jinê! Keçê! Dotê!
Jinino! keçino! Dotino!

Dot (Qîz)
(Kurd dibêjin: dayê bibîn, dotê werîn.)

Em dibînin; ku navê Mê jî weke navê Nêr, di bangê de, bi hatina (O) di dawiyê de gava tek be û bi hatina (No) di dawiyê, gava kom be, tê xemilandin: Keçino û Dotino.

6- Em dikanin (dikarin) Nêr û Mê, di navên (Dumil) de, bi hatina pirtikên nemaz derxînin, Wek:

Dot+Mam=Dotmam (Mê)
Kur+Mam=Kurmam (Nêr)
Pis+Mam=Pismam (Nêr)
Bej+Jin=Bejin (Mê)
Bej+Mêr=Bejmêr (Nêr)... ûhw.

7- Di nişandanê de (Nêr û Mê) heye, wek:

Vî kurî gotiye
Vê keçê gotiye

û celebê bê layî (Nutral-Common) di vir de heye, wek:

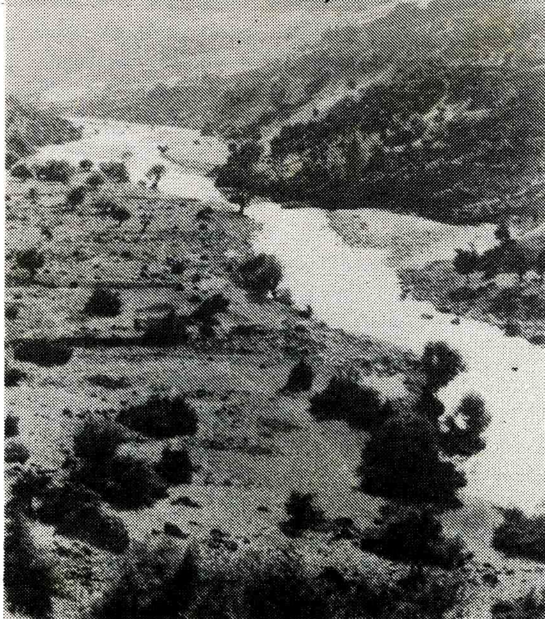
Vî şagirtî gotiye
Vê şagirtê gotiye

û Nêrza yê nedurust û Mêza yê nedurust jî di vir de hene, wek:

Vî kevirî ji vir bibe
Vê masê ji vir bibe.

*****

û dema xatirê we heya careka din...

Canfîda

Ey Dêrsimî... Ey Dêrsimî!
çi rewşe ev heya niha?

Em cot dikin, em avdikin
bi roj, bi şev... nîne buha
Tev çûne jor, bi hêz û zor
Em mane bindestên gura
Aza dibin, serdest dibin
gelên cîhan, hemî bira

Ey Dêrsimî, ey Dêrsimî!
çi rewşe ev heya niha?

Welat birin, parçe kirin
Zincîr xistin destên me da
bizin birin, arvan birin
tiştek nema mala me da
dijminê me, bavkujê me
rûniştiye gundê me da

Ey Dêrsimî, ey Dêrsimî!
çi rewşe ev heya niha?

Kanî tiving? Xencera şeng?
Hevalê te mane kuda?
kanî Remo? kanî Cimo?
civîn heye gundê te da
Ey xurtino! Hevalino!
herdem bijîn dilê min da
Hevre bêjin, çi mêr û jin:

Ey Kurdistan! me canfîda
ey Kurdistan me canfîda...
Me canfîda...

Cankurd 1984

Baştarafı Son Sayfada

kin bir faaliyetlilik göstermekte, ancak silahlı bir mücadele için koşulların elverişli olmadığı düşüncesini savunmaktaydı. Küçük-burjuva radikal güçler ise, daha erkenden harekete geçerek silahlı eylemlerini başlattılar. Öğrenci önderlerinden Fidel Castro, etrafında topladığı 150 kadar gençle eyleme geçecek, 26 Temmuz 1953'de Santiago şehrindeki Moncada kışlasını bastı. Eylem, halk arasında büyük bir coşku yarattı, ancak yönetimin şiddeti karşısında başarısızlıkla sonuçlandı. Eylemcilerin birçoğu öldürülürken, geriye kalanlar ise tutuklanarak ağır hapis cezalarına çarptırıldılar. Tutuklananlar arasında hareketin önderlerinden Fidel Castro da bulunmaktaydı.

26 Temmuz hareketi de denilen bu eylemden sonra, Küba'da içten içe kaynayan toplumsal muhalefette ciddi bir hareketlilik görüldü. Muhalefetin giderek artması karşısında varlığını tehlikede gören Batista diktatörlüğü, daha ılımlı bir yönetim tarzı tutturmaya çalıştı. Bunun için seçimleri gündeme koydu. Halkın yoğun tepkisini çeken Moncado baskıncılarının tutukluluk haline de son vererek Fidel Castro ve arkadaşlarını serbest bıraktı. Böylece kendisini kitlelere kabul ettirmeye çalışmaktaydı.

Fidel Castro ve arkadaşları geçmiş pratiklerinden ve tutuklu bulundukları süreçten çıkardıkları dersleri toparlayarak yeni hazırlıklar içerisine girdiler. Ülke içinde gerekli zemin olmadığından yurtdışına çıktılar ve Meksika'ya giderek sıkı bir askeri eğitim gördüler. Che Guevara adlı Arjantinli doktorla burada tanışarak onu da saflarına kattılar. Hazırlıklarını tamamlayan gerilla grubu 24 Kasım 1956'da Granma adlı bozuk bir gemiyle Küba'ya geri döndü. Fırtınaya tutulduklarından başta planladıkları şekilde sahile çıkamayan gerillalar, Batista yönetiminin kara ve hava saldırılarıyla karşılaştılar. Bu ilk saldırıda 82 kişilik gruptan sadece 12'si sağ kurtulabildi ve onlar da Sierra Maestra dağlarına çekilmek zorunda kaldılar. Bu olay kısa sürede Küba'nın her alanında duyulduğundan, Batista yönetimi Fidel Castro'yu öldürdüklerini açıkladı. Böylece kitlelerin umudunu kırmaya çalıştı. Ancak kısa süre sonra New-york Times adlı Amerikan gazetesinin gerillalarla yapılan bir röportajı yayınlaması üzerine, Batista yönetiminin yalan propagandası anlaşıldı.

Gerçekleştirilen yaygın eylemlerle mücadele safları hergün daha da güçlenerek emekçi kesimden her sınıf ve tabakanın desteği alınmaya başlandı. Özellikle de köylülük aktif destek sunmaktaydı. Gerillalar da savaş içerisinde hergün daha da bilinçlenerek kuracakları geleceği tanımaya başlıyorlardı. Yayılan savaş giderek şehirlerde de geliştirilmeye başlandı ve ülkenin dört bir yanında gerillanın başarılı harekatları duyuldu. 1958'e gelindiğinde artık iki ayrı geniş savaş cephesi kurulmuştu. Che Guevara ve Raul Castro'nun kumanda ettikleri her iki cephede bir yandan halk savaşı geliştirilmekte, bir yandan da hareketli gerilla mücadelesi yürütülmekteydi. Demokrat ve sosyalist güçler de yürüttükleri propaganda çalışmalarıyla mücadeleye aktif destek olmakta; şehirlerde işçi sınıfı ve küçük-burjuva sınıf ile milli burjuvazinin de yönetime karşı güçlü muhalefetini oluşturmaya çalışmaktaydılar. Yönetimin temelleri şiddetle sarsılmaya başlamıştı. 1958 sonlarında Küba genelinde güçlü ayaklanmalar artık an meselesi olmuştu. Yönetim, varlığını sürdüremeyeceğini anlayınca diktatör Batista ülkeyi terkederek Amerika'ya sığındı. 1 Ocak 1959'da Küba'da devrimin zafere ulaştığı ilan edildi.

Devrimin zafere ulaşmasının ardından yeni yönetimin oluşturulması, ABD'nin yarattığı sömürü sisteminin dağıtılması ve yerine bağımsız bir ülkenin yaratılması sorunu kendisini dayattı. Yönetime seçilen Fidel Castro ve kabinesi, yasalarda bir takım değişiklikler yaparak Batista ve dostlarına ait olan toprakları kamulaştırdı. Ardından da **Toprak Reformunu** yürürlüğe koyarak topraksız olanlara toprak dağıttı. Bu ilk girişim, oldukça olumlu bir etki bıraktı. Halk kitleleri yönetimin aldığı her yeni kararı büyük bir coşkuyla karşılamaktaydı. Kısa süre içerisinde yol, okul, hastane vb. milli refahı arttıran tesislerin inşa edilmesi, ABD'ye ait olan toprakların da devletleştirilmesi, posta ve elektrik fiyatlarının ucuzlatılması ve sonuçta da konut reformunun çıkarılması gibi girişimler de güçlü kitlesel bir desteğe dayanmaktaydı. Bunların yanısıra yeni birtakım yasalarla basın özgürlüğü getirildi ve fuhuş, vb. toplumsal hastalıklar yasaklandı.

Devrim hükümetinin bu güçlü çabalarına karşılık, ABD de boş durmuyor, CIA'yı devreye sokarak karalama propagandasını başlatıyordu. Yönetimin komünist olduğunu ve şimdilik yapılan şeyler iyi olsa dahi, sonunda komünizme gidileceğini propaganda ederek güveni sarsmak istiyordu. Bir yandan da karşı-devrimci silahlı birlikleri örgütleyen ABD, yönetime karşı saldırılarında başarılı olamadı ve bu silahlı birlikler bizzat halkın baskısı karşısında dağıldılar. Devlet başkanlığı görevini yürüten Urrita ise ABD'nin ürkütülmemesi düşüncesini savunduğundan halkın yoğun tepkisine hedef oldu ve istifa etmek zorunda kaldı. Yönetim boşluğunu doldurmak için yapılan seçimlerde Fidel Castro ezici bir çoğunlukla devlet başkanlığına seçildi.

Bu dönemden itibaren Küba'ya karşı açıktan cephe alan ABD emperyalizmi, bu ülkeye hiçbir yardım yapmayacağını ve ekonomik yaptırım uygulayacağını açıkladı. Diğer yandan ise askeri saldırılar düzenleyerek tehdit etme ve gözdağı verme taktiğini izlemekteydi. 1959 Haziranında uçaklarla Küba üzerine bomba yağdırması da aynı taktiğin sonucuydu. Genç Küba hükümeti, ABD'nin saldırılarına karşı ülkesini korumak amacıyla, dış ülkelerden silah ve uçak almak için girişimlerde bulundu. Ancak ABD diğer kapitalist ülkelerin bu ülkeye silah vermesini de engellemekteydi. Ekonomik ve askeri yönden Küba'yı çökertmek ve kendisine yeniden bağımlılaştırmak isteyen ABD emperyalizmi, tüm Latin Amerika'yı olduğu gibi, bu ülkeyi de kendi öz malı saymaktaydı.

Oldukça zor bir durumda olan Küba'ya dost elini uzatan tek ülke SSCB oldu. Buraya şeker karşılığında petrol ve diğer endüstri mallarını vereceğini belirten SSCB'nin hemen ardından diğer sosyalist ülkeler de ekonomik ilişki geliştirmeye başladılar. Bu ilişki giderek daha üst boyutlara ulaştı ve sosyalizm, emperyalizmin saldırılarına karşı Küba'yı savunma görevini de üstlendi. Bu arada Küba yönetimi de izleyeceği ekonomik-politika ve siyasete bir yön verme çabasına girişerek, ülke genelinde bilinçlenme kampanyasını başlattı.

Küba'nın sosyalizme geçişi ABD'nin politikasını alt-üst etmişti. Artık hiçbir yöntemin etkili olamayacağını kavrayan ABD yönetimi, bu ülkeye açıktan bir saldırı düzenledi ve Nisan 1961'de **Domuzlar Körfezi Çıkartması** olarak bilinen askeri çıkartmayı yaparak fiili saldırılarını başlattı. Ancak bu ilk girişim büyük bir bozgunla sonuçlanınca, ABD geri çekilmek zorunda kaldı. Sovyetler Birliği ABD'yi uyararak, böylesi saldırıları bir daha tekrarlamamasını belirtti. O tarihten sonra ABD, tehditlerini süreklileştirmesine rağmen, fiili saldırılarda bulunamadı ve kendi arka bahçesi olarak gördüğü Küba, tutarlı bir politikayla adım adım sosyalizmi inşa etmeye başladı.

Kısa süre içerisinde oldukça büyük bir mesafe kateden Küba halkı, diğer ezilen dünya halklarının da baş destekçisi haline geldi. Fidel Castro'nun kararlı politikasıyla uyum içerisinde inşa edilen sosyalizm, bir daha da sökülmemek üzere yerleştirildi. Coğrafya ve nüfus olarak oldukça küçük olmasına rağmen, emperyalizme karşı güçlü bir odak haline gelen Küba'yı, ülkemiz açısından da güçlü bir örnek olarak benimsemekteyiz. Güçlü önder Fidel Castro'nun kişiliğinde somutlaşan militan sosyalizmi ülkemize de yerleştirebilmek, ulusal bağımsızlık mücadelemizi böylesi güçlü temellere oturtabilmek için bu ülkenin savaşımını derinliğine kavramayı gerekli görmekteyiz.

27. yıldönümünü yaşayan Küba Devrimi, halkımızın mücadelesine ışık tutmaya devam etmekte, militan sosyalizmin güçlü örneği olarak savaşımımıza en üst düzeyde katkıda bulunmaktadır.

KÜBA HALKININ EMPERYALİZME KARŞI TAKINDIĞI KARARLI TUTUM MÜCADELEMİZİN YOLUNU AYDINLATIYOR

Küba, ABD'nin arka bahçesi denilen Latin Amerika ülkeleri içerisinde en küçük yüzölçümü ve nüfusa sahip olan ülkelerden birisidir. Oldukça küçük topraklara ve nüfusa sahip olmasına rağmen, yüzyıllarca işgalci güçlere karşı direnen Küba, tüm dünya halklarının saygı ve sempatisini kazanmayı haketmekle birlikte, sosyalizmi inşa etmede gösterdiği sebat ve başarılarla da dünya halklarına örnek bir ülke durumuna gelmiştir. Büyük enternasyonalist savaşçı Che Guevara ve Fidel Castro gibi güçlü önderlerin yoğun çabasıyla ulaştığı bu seviye, Küba'yı dünya ezilen halklarının da önemli bir dayanak merkezi haline getirmiştir. Dünya halklarının başbelası olan ABD emperyalizminin Latin Amerika üzerinde kurmak istediği sarsılmaz ve sonsuz saltanata ölümcül darbeyi vuran Küba Devrimi, girdiği her yeni yaşında üstlendiği sorumluluğun da bilincinde olarak daha da güçlü adımlar atmaya devam etmektedir.

Küba halkının emperyalizme ve onun yeni sömürgecilik sistemine vurduğu darbe, II. emperyalist paylaşım savaşından sonra sömürgeci ve işgalci güçlere vurulan ilk önemli darbe olması itibarıyla oldukça belirgin bir yere sahiptir. Bir avuç Kübalının önce İspanyol sömürgecilerine, daha sonra da ABD emperyalizmine karşı verdiği görkemli mücadele, insanlığın bağımsızlığa olan tutkusunun da en güçlü örneklerinden biri olmuştur. Medeniyet adı altında bu alanı işgal ederek tüm zenginliklerini talan eden İspanyol sömürgecilerine hiçbir zaman boyun eğmeyen Küba halkı, kendi öz benliğini koruyarak, ülkesine sahip çıkmış ve talancı güçleri hiçbir zaman rahat hareket ettirmeyerek, bu topraklardan çekilmesini sağlamıştır. Her onurlu halkın göstermesi gereken bu direniş, sonuçta her Kübalı insanın tek istemi olan özgür Küba şiarının gerçekleşmesini de beraberinde getirmiştir.

1492 yılında İspanyol denizcilerinin gemilerle Büyük Okyanusu aşarak geldikleri Latin Amerika sahilleri ve Küba adası, o tarihten sonra daha ileri bir ekonomik ve sosyal yapıya sahip olan İspanyolların kolonisi haline geldi. Kölelik sistemine dayalı olarak yaklaşık iki yüzyıl egemenliklerinde tuttukları Küba'yı 1700'lerde İngiliz sömürgecilerine devreden İspanyollar, daha sonra yeniden burada hakim güç haline gelmişlerdir. Çok çeşitli yeraltı ve yerüstü zenginliklerine sahip olan bu adada, saltanatlarını kalıcılaştırmak için Hıristiyanlığı yayan İspanyollar, dini kullanarak halkın köleleştirilmesini sağlamış, en küçük bir kıpırdanışı dahi kanla bastırmaktan çekinmemişlerdir.

1800'lerden itibaren diğer Latin Amerika ülkeleri İspanyollardan bağımsızlıklarını almalarına rağmen, Küba'daki kölelik bağları devam etmiştir. Ama hoşnutsuzluk ve başkaldırılar da giderek büyümüştür. İlk defa 1819'da Küba'daki İspanyolların önderliğinde başlatılan ayaklanmadan sonra Küba isyanlar ülkesi haline gelir. Kapitalizmin serbest rekabetçi dönemine tekabül eden bu ayaklanmalar sürecinde, önderlik daima İspanyol burjuvalarının elinde olmuştur. Bu isyanların en büyüğü 1868'de zengin bir İspanyolun önderliğinde başlatılmış ve 10 yıl sürmüştür. Oldukça kanlı bir şekilde bastırılan bu isyandan sonra, bağımsızlık ve özgürlük kavramları Küba halkının belleğine bir daha silinmemecesine kazınmış ve yüzyılların sömürgesi olan bu ülke artık istilacıları barındırmak istememiştir. Aynı yüzyılın sonlarında görkemli bir mücadele başlatan ve kendisini tümüyle Küba'nın bağımsızlığına adayan, Jose Marti adlı şairin mücadelesi dünyanın birçok alanında Küba'nın tanınmasına ve savaşımının desteklenmesine önemli oranda katkıda bulundu. Jose Marti'nin önderliğinde başlatılan büyük ayaklanmayla -İspanyol istilacılar tüm güçleriyle saldırıya geçmelerine rağmen- önemli bir aşama kaydedildi ve 1898'de özerklik elde edildi.

Daha ayaklanmanın sürdüğü dönemde buradaki yatırımlarını koruma bahanesiyle bazı tedbirler alan ABD, büyük bir savaş gemisini Küba önlerine getirdi. Ancak kısa bir süre sonra bu gemi bilinmeyen nedenlerle infilak etti. Bunun üzerine ABD, olaydan İspanya'yı sorumlu tutarak savaş açtı. Savaşta ABD galip gelince yapılan bir antlaşmayla 1898'den itibaren Küba ABD'nin denetimine girdi. ABD emperyalistleri kendileri açısından oldukça stratejik bir öneme sahip olan bu adadaki hakimiyetlerini kalıcılaştırmak için göstermelik bir demokrasiyi yürürlüğe koydular. Tekeller bir yandan çeşitli yatırımlarla zenginlikleri işlemeye başlarken, bir yandan da "toprak tazminatı" adı altında çıkarılan bir yasayla tüm adanın tek hakim gücü haline geldiler. 1925'lerde artık Küba'nın herşeyi ABD tekellerinin denetimine girmişti. Denetimi sağlamak amacıyla işbaşına getirilen Gerardo Machodo adlı diktatör ise, düzene karşı en ufak bir kıpırdanışı dahi kanla bastırarak hakimiyet sürdürmekteydi. Aynı süreçte kurulan Komünist Partisi ve diğer demokratik güçler, ülke genelinde eylemler ve direnişler başlatarak diktatörlük yönetimini yıkmayı başardılar. **Kahrolsun Yankee emperyalizmi** sloganlarıyla hareket eden eylemciler, kısa sürede halkın büyük bölümünün de desteğini aldılar. Yeni hükümet radikal ilkeler doğrultusunda hareket ederek, "toprak tazminatı" kanununu kaldırmak isteyince, ABD ordu içindeki işbirlikçilerini harekete geçirerek bir darbe yaptırdı. Hükümet başkanı öldürülerek yerine işbirlikçi bir hükümet kuruldu. İkinci Dünya Savaşı sonrasına kadar çok sayıda hükümet değişikliği yapılmasına rağmen istikrar sağlanamadı ve Küba, savaş sırasında da oldukça ağır koşullar yaşadı.

Milli burjuvazi ve küçükburjuvazi bu çöküşün önüne geçebilmek için siyasette etkinlik sağlamaya çalıştılar ve kurdukları "Ortodoks Partisi"nin ilkelerini belirleyerek, seçimlere hazırlandılar. 1951 yılında ülkedeki komünistlerin de desteğini alan Parti, kısa sürede geniş kitlesel bir potansiyele sahip oldu. ABD emperyalistleri kendi çıkarlarıyla çelişecek bir iktidarı yönetime getirmekten kaçındıkları için, Batista'yı yeniden devreye sokarak 10 Mart 1952'de (seçim arefesinde) darbe yaptırdılar. Anayasa yasaklanarak meclis dağıtıldı. Komünist Parti yasadışı ilan edildi.

Batista'nın yönetime yeniden el koyması ardından bir avuç burjuva dışında tüm sınıf ve tabakaların hoşnutsuzluğu giderek büyüdü. Muhalefet hergün daha da güçlenerek ilerlemekteydi. Komünist Partisi de halkı ayaklandırabilmek için et-

Devmı Syf: 43'te